

Aristophanous eutrapelo?tatou ko?mikou Ploutos

<https://hdl.handle.net/1874/456675>

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΦΕΛΩΤΑΤΟΥ ΚΩ
ΜΙΚΟΥ ΓΛΟΥΤΟΣ.

ARISTOPHANIS FACETISSIMI
COMICI PLVTVS.

AD LECTOREM.

*Amicæ lector exhibemus hic tibi
Græcam, Latinis uersibus, Comœdiam.
Traduximus bona fide omnia integre,
Ut penè uersus uersui respondeat,
Adeoq; ut ipsum sæpe Iambum expresscrit
Iambus alter, scæritq; pes pedem.
Labor profecto non minor, quàm si quispiam
Ex integro scribat nouam Comœdiam.
Id, quod scio, mecum probabit interim,
Quisquis parem prouinciam subiuerit.*

NORIMBERGAE APVD IO. PE-
TREIVM ANNO M. D. XXXI.

CVM PRIVILEGIO.

APITOP

1841

ARISTOTELIS

AD

...

...

...

CLARISSIMO

AC ORNATISSIMO VIRO SEVERINO

Bonero, Burgrauio, Zuppario, magnocq; apud Cracouiam regni Poloniæ Procuratori. Byeczensi, et Rapstiniensi Præsidi. Et c. Thomas Venatorius

S. P. D.

Vò magis me hæcenus deterruit nominis tui splendor, ne qua tibi in re obstrepere inciuilius, Clarissime atq; doctissime Seuerine Bonere, hoc magis inuitat nunc animi tui bonitas, qua præditu te prædicant hi, qui ex animo recte consultum esse cupiunt literatis literis. Puderet me inquam temeritatis literarum mearum, non modo quòd inciuilius obstrepere tibi, sed etiam quòd homo ignotus tibi uiro incomparabili, atq; adeo homini in sublimiore constituto potestate, obstrepere ausim: nisi iampridem ex amicis, uirtutes tuas prædicantibus, cognouissem nullam unquam tibi impedimento fuisse fortunam, quo minus tractabilem & expositum te præberis amicis: nec ullum, quantumuis minutum fastidire munus, modo amici animi signum præ se tulerit. Id quod tanquam proprium simul omnes sibi olim sapientes uiri usurparunt. Porro quod iam ante ex multis audierã, id proximis diebus comprobauit, Anselmi Ephorini, hominis ex æquo et docti et aperti calculus. Tam autem te nobis prædixit constanter, ut plane quod uel ad laudes tuas modeste, uel ad animi sui sinceritatem uerecunde attinet, præterierit nihil. Et habet, quod scio, ille causas plurimas, quibus tuis in se beneficijs iure respondeat, uel quòd præsidio tuo fortunas suas augeri sperat, uel quòd autoritate tua ornari se cupit, uel quòd illum tu duxisti dignum, cui commiteres filij tui (profecto amplissimæ spei pueri) aram, quem ad summum usq; splendorem, ueluti quendam futurum generis tui herosa, effingere debeat. Qua in re mire excelluerunt prisca illi Græcorum præeres, qui quo maiorem nominis sui gloriam ad posteros transmitterent, ipsam iuuentutem, adeoq; suos liberos, utraq; potissimum Pallade, reliquam uulgi multitudinem, superare uoluerunt. nimirum rati nihil æque conducere uitæ mortalium, quam si æqualem armis iuxta ac literarum studijs uitam instituisset iuuentus. Hinc est quod Nestor

A 2 ut Homerus

ut Homerus eleganti carmine scripsit, Diomedem præ reliquis, qui ad expugnationem Troiæ uenerant, commendat dicens,

Iliad. 9.

Τυδείδῃ πῶδὶ μὲν πολέμῳ οἱ καρτερός ἐσσι
καὶ βουλῇ μὲν πάντος ὀμίλικαίς ἔσλων ἀπίστος.

Hoc est.

Cunctis in bello præstantior est Diomedes,
Consilioq; inter primos longe optimus unus.

Quin etiam hisce artibus Achilles inter Græcos duas haud aspernandos sibi comparauit honores, Phœniæ, apud eundem poetam, sic referente:

Διδοσκέμενοι τὰδε πάντα.

μὲν θῶπτε ἔπηρ ἔμενοι περικτῆρατε ἄρ' ἔσας.

Hoc est

quo ad sensum exprimere licet:

Hæc ego te docui omnia Achilles,
Orator nempe ut rerum spectabilis esses,
Et simul ad pugnam formatus, & utilis armis.

Sucessu uero temporis Romani nihilo Græcis inferiores inuenti, qui & ipsi testati sunt, neminem felicius rerum summam occupare, quàm qui cum armis, musas etiam mansuetiores sibi conciliare studuisset. Hinc ut mea fert opinio, Fabios, Paulos, Scipiones, Catones, & alios non paucos, magna cum laude, præfuisse legimus, qui omnes ad animi magnitudinem, prudentiam quoq; in rebus agendis studiose adhibentes, suas, hisce maxime duabus rebus, uirtutes, quàm diuissime & uiuere & florere posse haud frustra sibi persuaserunt. Et merito quidem. Nam et si literæ per sese sunt res præclara, tamen si principibus contigerint uiris, longe reddentur clariores. In principe enim uel mediocris literarum cognitio, uel in oculis in admirationem sui ducit, dum uicissim & literæ principem commendant regno, & princeps uel dignitate illustrat literas, uel autoritate sua aduersus oblatratores tuetur. Quod consilium equidem tu sapienter sequi ansuisti, qui filium unice tibi dilectum, primum in Germaniam, deinde etiam in Italiam peregrinari passus es, præcipue ut harum rerum cognitionem perciperet, nimirum ut rediens olim ad te, non tam tibi uoluptati, quàm toti simul Poloniæ regno, ornamento esse & uelit & posset. Quæ te quoq; olim studia in tantam sublimitatē euexerunt, & te inuicto & uere pio regi SIGISMUNDO commendauerunt. Etenim uidens rex sapientissimus, sui in te honestissimorum studiorum similitudinem, summæ beneuolentiæ uinculo te sibi conciliauit. Quod factū, cum ipsam honestatem habeat authorē, non potest non esse honestissimum. Quo de alio magis oportet

is oportuno differemus tempore. Nunc aliò respicimus, nempe ut dono aliquo
literario mei erga te animi promptitudinem quoquo modo declarare queam. Igitur
tibi hunc Aristophanis, comici illius poëtæ festiuissimi, Plutum committo, imò
iam tuum facio illum, sic futurum sperans, ut hoc euadas ditior, quo propius
per ueræ opulentie cognationem ad ueram felicitatem accesseris. Abhorreat quidem,
quod non iuerim inficias, non tam argumenti, quàm totius etiam eloquentio
nis ratio à lingua Latina, tamen ad genuinam illam et incorruptam Græci sermo
nis puritatem hauriendam, nihil æque conferre crediderim, ac Aristophanis co
mœdias. In quibus, hæc quam in præsentia edere est animus, reliquas, iudicio
doctorum, iure meritisimo antecellere creditur. Et uidetur mihi quidem Aristo
phanes in comœdijs, non solum sui temporis comicos, sed etiam superiores et
futuros longo post se intervallo reliquisse. Dicit enim omnia comiæ libertate, fa
uentibus interim musis, persuadentia, et Atticæ gratia plena: adeo ut etiam
emulos in admiratione sui pellexerit. Sed et Theologus ille apud Græcos sine
controversia facundissimus, cognomento *Χειρόσοφος*, tantum illi tribuisse fer
tur, ut non infrequenter pro puluimari illo sit usus. Tantam autem publicæ utilita
tis rationem habuit Aristophanes, ut à nulla prorsus hominum conditione den
tem abstinuerit, ubi forte quempiam minus respondere didicisset officio suo. Mi
hi uero, quantis illud laboribus constiterit, dum penè uersum uersui reddere au
raui, equidem iam non sum dicturus. Certe nulla alia ratione id à me tentatum
est, quàm ut aut periculum facerem ingenij mei, aut alios, eadem ut conen
tur extimularem. Que ratio etsi uulgaris est hodie, tamen qui e
qui sunt iudices, non omnino improbabant, quando omnis
hic conatus reipublicæ literariæ cōmodo à me susci
piatur. Vale ex Norimberga. XIII. Kal.

Augusti. Anno à nato Christo

M. D. XXXI.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and appears to be a formal document or letter.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ PERSONAE HVIVS
 πρῶτα fabulæ.

καρίων.
 χρεμύλος.
 πλούτος.
 βλεψίδημος.
 πενία.
 γυνή.
 δίκαιος.
 συκοφαντής.
 γράς.
 νεανίσκος.
 ἕρμης.
 ἰδρῶς.

Carion seruus.
 Chremylus herus.
 Plutus.
 Blepsidemus.
 Paupertas.
 Vxor Chremyli.
 Iustus.
 Calumniator.
 Anus.
 Iuuenis.
 Mercurius.
 Sacerdos.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙ-

κού Ἐπιθέσις δι' ἰάμβον.

μαντεύεται δίκαιος ὢν τις καὶ πένισ
εἰ μεταβαλὼν. πολούτου τυχεῖν διωθήσεται
ἔχρησεν ὁ θεὸς (σωκράτους) θεῖν ἔπ' αὐτῷ
αὐδρὶ πῶλύτῃ, πολούτος δ' ὀπῆαίεται τυφλός
γούς δ' αὐτὸν, ἤγαγεν οἴκα δ' ἄλλοις δημότας
καλέει μετὰ χεῖν. εἴθ' ἢ γάσσι τὰς κόρας
ἔσπευδον, εἰς ἀσκληπιού δ' ἀπῆγον. ἢ δ'
ἄφνω τινία διεκώλυεν
ὄμως ἀναβλέψαντος αὐτῶ, τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει. τῶν δ' ἀγαθῶν ἡ τὰ γὰρ

καρίων.

Σ ἀργαλέον πᾶσι γὰρ ἔστιν ὧ ἴδι καὶ θεοί
δοῦλον γενέσθαι πᾶσι φωνοῦστος θεσπέτου
ἡ γὰρ τὰ βέλποθ' ὁ θεράπων λέξασ' ἴχῃ
δῶξ' ἢ δὲ μὴ σφαιί τῶν τα ἴδι κερτημένω.
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τῶ σα'

ARISTOPHA

NIS PLUTVS LATINITATE DO-
natus, ac quasi uersus uersui redditus,
per Thomam Venatorium.

ARGVMENTVM.

Vir iustus atq; pauper ipsum consulit
Oraculum, num aliam sequēs uitæ uiam,
Opulentior fieri queat: Cui Deus
Respondit: eum sequeretur, ipso, scilicet
Qui forte primus, exeunte, occurreret,
At Plutus occurſabat illi, lumine
Utroq; captus, quem quidem, ut cognouerat,
Adducit illicò domum, atq; conuocans
Suos populares, certiores reddere
Illos studet negocij illorum expetens
Operam interim, in curatione luminum,
Porro ut abeūt ad templa Epidaurij Dei,
Repente paupertas adest, coeptumq; opus
Conatur impedire fortiter: tamen
Luminibus illi redditis, ope numinis
Inopes erant mali, boni autem diuites.

Pro summe Iupiter, Deiq; cæteri,
Quam res molesta est, quamq; condi-
tio grauis,
Ut forte seruus cesserit nõ admodũ
Sapienti hero. nam seruus & si quæ optuma
Sunt moneat, haud hoc possidēs tamẽ approbet,
Oportet emergentis hinc periculi
Seruum implicari: tam suo nunquam sinit
b Dominũ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τῷ σώματος γὰρ οὐκ ἔῃ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, δὴλὰ τὸν ἑωνυμῆιον
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ. ταῦτα τῷ δὲ λαξίῳ
 ὃς θεσπιωδῆς κρίποδος ἐκ χυσηλάτου,
 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτῳ, ὅτι
 ἰάφρος ὢν καὶ μάντις ὡς φασισφός
 μελαγχολῶν τ' ἀπεπεμφέμου τὸν θεσπότην
 ὅς τις ἀκολουθεῖ κατόπιν αἰθρώπου τυφλοῦ
 τωῶαντίον δρῶν, ἢ προσηκῶ τῷ ποιεῖν
 *οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἠγούμεθα.
 οὗτος δ' ἀκλουθεῖ, καὶ με προσβιβάζεται.
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενον το παρὰπαν, οὐδὲ γὰρ
 ἐγὼ μὲν εἶν οὐκ ἔωδ' ὅπως σιγήσομαι,
 ὡ μὴ φράσης, ὅτι εἴ δ' ἀκλουθεῖ μὲν ποτε,
 ᾧ δέωποτ', δὴλάσοι παρεξέω πράγματα.
 οὐ γὰρ με βεπήσεις, σέφανον ἔχον τάγε
 χρ. μὰ δὲ ἀλλ' ἀφελῶν τὸν σέφανον ὡ ληπῆς τίμε.
 ἵνα μάλλον ἀλγῆς. καρ. λῆρος. οὐ γὰρ παύσομαι
 πρὶν αὖ φράσης μοι, τίς ποτ' ὅσιν οὐτόσι.
 δύνωσι ἢ ὢν σοι πυνθανόμεαι πάνν σφόδρα.
 χρ. δὴν' οὐσεκρήνω, τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν,
 πισότατον ἑοῦμαι σε καὶ * κλεπήσατον.
 ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ,
 κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ὡ. καρ. οἰδάτοι.*
 χρ. ἔτδροι δ' ἐπλούτου ἰδρουσλοῖ. εἴ ποδός,
 καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. καρ. πείσομαι.
 χρ. ἐπδρυσόμενος εἶν ὠχόμενος * ὡς τὸν θεός.
 τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τῷ ταλαπῆρου χεδρῶν: ἢ δὴ

οἱ significat uniuersa-
 litatem.

κλίπερ fallere.

τοι uersus gratia posi-
 tum, aliis abundat.

ὡς ad.

Dominum imperare, trux Fortuna, corpori.
 Sed omne ius emens sibi ipsi uindicat,
 Et hæc quidem sint hæc, at ipsum Apollinem
 Iure optumo accusauerim, qui cum aureo
 Ex tripode responsa edat, & uidelicet
 Cum medicus, ut dicunt, sit, augurq; sapiens,
 Herum meum remisit haud sanum tamen:
 Qui sequitur orbem & captum utroq; lumine
 Hominem, secus faciens, quàm facere oporteat.
 Solent uidentes nanq; cæcos ducere,
 Hic sequitur, & me impellit facere eadem insuper.
 Nec interim, rogatus hæc quid sibi uelint,
 Quidquam mihi respondet, ac ne *γρὺ* quidem.
 Proinde ego tacere quo modo queam
 Haud uideo, nisi quid hunc sequamur dixeris
 Here, ac molestus esse nunquam desinam
 Tibi, neq; enim cædes coronatum scio.
 Non per Iouem; sed auferam coronam ego
 Tibi; dolore dummodo me affeceris,
 Quo tu doleas impensius. Car. nugaris, haud
 Ego desinam, ni dixeris, quis nam hic fiet.
 Quo enim fidelius tibi obsequor hæctenus,
 Hoc cardinem negocij inquiri magis,
 Chr. Age ergo, te post hac nihil celauerim,
 Planè sciens te inter domesticos meos
 Ut optimum, sic esse & occultissimum*.
 Cum iustus essem, cum pius, feliciter
 Haud unq; agebã, eramq; pauper. Car. fat scio.
 Chr. At affluebant sacrilegi atq; rhetores,
 Chr. Tum sycophantæ, tum mali. Car. persuadeor,
 Igitur deum accessi miser, meo haud quidem
 Nomine rogaturus (quid enim nomine meo

* κλεψιστάτης significat
 etiã furacissimũ. Vnde
 q̃a serui plurima clam
 dñis suis auferrent, si
 res nõ infrequenter à
 ueterib. appellati sunt
 Sicut ẽ illud: Quid do
 mini facient, audet cũ
 talia fures? et qd' fur-
 tim fit, latenter et oco
 culte factũ dicimus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τυγχάνει ὡς id est,
existens est.

πενσείατια.

ἤδη νόμιζον ἔκτε παξιδόσαι βίον.
 ἄν δ' υἱόν ὅς πῶρ ἄν μόνος μοι * τυγχάνῃ,
 πευσόμενος εἰ χῆν μεταβαλόντα εἴδ' εἰ ποῦσ'
 εἶναι πανοῦρρον. ἄδικον. ὑγιές μηδέ εἴ,
 ὡς θεῶ βίῳ τῶ τ' αὐτὸ νομίτας ευμφορῆν.
 καρ. τί δ' ἦθ'. ὁ φόβος ἔλακκεν ἐκ τῶν σεμμάτων.
 χρ. * γίνουσι. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοῦτο.
 ὅτ' αὖ ξυαντήσασμι πρῶτον ἰξίων.
 ἐκέλευσε τούτου μὴ μθίεσθαι μ' εἶπ.
 πείθειν δ' ἐμαντὸν ξυακλουθεῖν οἴκαδε.
 καρ. καὶ ἔφ' ξυαντῆς δῆτα πρῶτω. χρ. τουτῶι.
 καρ. εἴ τ' οὐξωίης τίω ἐπίνοιαν τῶ θεοῦ.
 φάλζουθεν ὧ σκαίότατέ σοι τραφέστατα,
 δισκῆν ἄν υἱόν ἄν ἐπὶ χέλιον φώπων;
 χρ. θεῶ, εἴτω κρινεῖς. καρ. δηλονοτιή ἡ τυφλῶ,
 γνωμαὶ δοκεῖ τῶθ'. ὡς σφόδρ' ὄσι συμφορὸν
 δι' μηδὲν ἀσκῆν ὑγιές εἴ πο' νῦν χρόνω.
 χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως. ὁ χρησμός εἰς τὸ π' ἔπει:
 δὴ εἰς ἔτδρον π' μείζον. ἠὲ δ' ἡμῖν φράση,
 ὅς τις ποτ' ὄσιν οὐ ποσί, ἡ τῶ χάλειν.
 καὶ τῶ, δεόμενος ἤλαθε μετὰ νῶν εἰδαδί,
 φυδοίμθ' αἴ ἄν χρησμόν ἡμῶν, ὅ, π' νοεῖ.
 καρ. ἄγε δὴ σὺ πρῶτόρον σαντὸν ὡς π' εἰ φάσον.
 ἢ, τὰ π' τῶ τοῖς δεῶ. χρ. λέγειν χῆν τα χ' πᾶν.
 Πλ. ἐγὼ μὲν οἰμῶζεν λέγῃσσι. καρ. μανθάνεις.
 ὅς φησιν εἶναι; χρ. σὶ λέγει τοῦτ' οὐκ ἐμοί.
 σκαίως γὰρ αὐτῶ ἡ χαλεπῶς ἐκ πυνθάνεις.
 δὴ εἶπ' χαίρης αἰδέος * θύορκου φρόποις.

θυόρκου, qui sic au-
 at, ut fidē ei habere
 ovis.

εἰμοί

PLUTVS.

Petam, cui senectus atq; terminus
Vitæ ingruit? sed filij causa unici
Constatum ueniens, expediret ne magis
Missis paternis, pristinisq; moribus,
Scelestus esset, subdolos, sani nihil
Agens, ratus hæc uitæ bonis conducere.

Car. Porro' ex coronis quid sonuit oraculum?
Chr. Intelleges: aperte enim dixit mihi
Deus: cui primum exiens occurrerem,
Hunc ne amplius dimitterem, uidelicet
Sequi hunc domum quam maxime compellerẽ.

Car. At quem exiens offendis? Chr. hunc potissimum.
Car. At stultus haud intellegis mentem Dei.

Qui quod tibi dixit palam est cognoscere,
Exerce gnatum moribus presentibus.

Chr. Qui iudicas hoc? Car. scilicet hoc cæcus uidet
Esse utilissimum, hoc præcipue tempore,
Quo nemo sani quippiam rite appetit.

Chr. Fieri haud potest, ut uergat huc oraculũ,
Quid maius indicat, equidem si dixerit
Hic quis fiet, cuiusq; gratia rei,
Et cuius ad nos indigens concesserit,
Intellegemus utiq; mentem oraculi.

Car. Age dum, principio quem te facias dicito,
Aut ego deinde mox quæ faciam senties,
(Post uerba scilicet daturus uerba,
Ni dixeris quis nã fies) Chr. oportet hoc
Dicere cito, Plut. plorare te iubeo miser.

Chr. Intellegis quem sese dicit? Chr. hæc tibi
Dicit, non mihi: nam interrogasti durius.
At tu si amas uirum probatis moribus,
Aut cui fidem præbere in omnibus queas,

Plutus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἔμοι φράσον. ΠΛ. κλάψν ἔπαγγέ σοι λέγῃ.

ἑξωνικῶς.

καρ. θέξου τὸν αἴθρα καὶ τὸν φῶνιν τῆς θεοῦ.

χρ. οὔτοι μοι τίω δῆμητρα χειρήσεις ἔπι.
εἰ μὴ φάσεις γὰρ ἀπόσ' ὀλαδ ἡσκὸν κακῶς.

ΓΛ. ὦ τῶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἔμου. χρ. πάμαλα.

καρ. καὶ μὴ ἀ*λέγῃ. βέλπισόν ἔστι δέσποτα.

ἀπολαδ τὸν ἀνθρώπον κάμισα τουτονί.

αἰσθεὶς γὰρ ἰδί κρημνόν πιν αὐτὸν κατὰ λιπῶν.

ἄπειμ' ἴν ἐκῆθεν ἐκτραχηλιαθῆ τρεσῶν.

χρ. δὴ αἶρε ταχέως. ΓΛ. μηδαμῶς. χρ. οὐκοῦν ἑρῆς;

ΓΛ. δὴ μὴ πύθθεμ' ὅς τις ἔμ' δὴ οἶδ' ὅτι

κακόντι μ' ἐργάσεσθε. κῦν ἀφῆσθε.

χρ. νῆ εἰδ' θεοὺς ἡμεῖς γ' εἰαὶ βούλη γασύ.

ΓΛ. μέθεθενῶ μου πρῶτον. χρ. ἠνί μθίεμν.

ἢ pro ῶ

ΠΛ. δ' ἐκούετον δῆ. θεῖ γὰρ ὡς εἰκ' ἐμέ

λέγειν, ἀ κρύπην *ἢ πῆρεσθιασμενός

ἐγὼ γ' εἴμι πλοῦτος. χρ. ὦ μαρῶτατε

αἰσθῶν ἀπάντων. εἴτ' εἰσγας πλοῦτος ὦν;

καρ. σὺ πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενθ

ὦ φοῖβ' ἀπολλων, καὶ θεοὶ καὶ δαίμονός,

καὶ ζεῦ, τί φῆς ἐκῆνος ὄντως εἶ σύ; ΓΛ. καί.

χρ. ἐκῆνος αὐτός; ΓΛ. αὐτότατος. χρ. πόθεν οὕτω φράσον.

αὐχμῶν βασίλεις. ΠΛ. ἐκ παρ' Ἰοκλέωσ δ' ἄχμωσ.

ὅσ οὐκ ἐλούσα τ' ἐξότου πδρ' ἐγένθω.

χρ. Ἰουπὶ δὲ δ' κακὸν πῶς ἐπαθες. κατ' εἰπέμοι

ΓΛ. ὁ ζῆς με ταῦτ' ἔσρασεν αἰθρώποισ φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὦν μῆράκιον, ὑπέλιθ' ὅτι

ὡς

PLUTVS

- Cedo obsecro mihi, Plu. te flere nuncio.
 Car. Accipe uirum nunc atq; augurium Apollinis.
 Chr. Non, per deam Cererem, gaudebis amplius.
 Te enim (nisi dixeris) malum perdam male.
 Plu. Discedite obsecro uiri. Chr. nihil minus.
 Car. Quod modo ego dicam domine, longe est optimū,
 Perdam uidelicet uirum nunc pessime,
 Præcipitio exponens, abibo clanculum,
 Illic ab alto ut colla frangat corruens.
 Chr. Quin aufer hunc celerrime, Plu. me? neutiquam.
 Chr. Non ergo dices? aut reclamationes denuo?
 Plu. Satis scio, si quis sim ego indicauero,
 Haud liberum posthac me dabit amplius,
 Sed deuouebitis malo aliquo maximo.
 Chr. Nos, per Deos, dimittemus, modo tu uelis.
 Plu. Dimittite ergo me modo. Chr. en dimittimus.
 Plu. Audite igitur, nancq; ut uidetur, dicere
 Cogor, quæ eram celaturus non segniter:
 Plutus ego sum. Chr. quid dicis o' spurcissime
 Hominum? quid audio? tacere oportuit,
 Cum Plutus esses? sic tibi sordes placent?
 Car. Tu Plutus es, tam misere affectus undiq;
 O' Phœbe, Apollo, cum Dei, tum Dæmones,
 Tum Iupiter, quid dicis? ille es? Plu. maxime.
 Car. Ille ipse? Plu. quin ipsissimus. Car. quid huc ades
 Tam squalidus incedens? Plu. Patrocli ex ædibus,
 Qui lotus haud est uitæ ab ipso exordio.
 Chr. Cedo obsecro, qui illud malū contraxeris?
 Plu. Me Iupiter mulctauit hocce incommodo,
 Cum rebus inuideret ille maxime
 Mortalium. nancq; ipse cum essem adhuc puer
 Minabar in mirum modum, quod postea

Nulli

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Sic Graeci abundant
negationibus.

ὡς εὖδ' δικαίω καὶ Ἐφόνῃς ἢ κοσμίωσ
μόνωσ βασιτοίμω ὁδὲμ' ἐποίησ τυφλόν.
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι ἑνύτων μηδένα.
οὐτως ἐκείνοσ τοῖσι χρεσὶ σφθονῆ.

Χρ. καὶ μὴ Δῖα εὖδ' χρεσὺσ γε πιμᾶται μόνοσ,
καὶ εὖδ' δικαίωσ. Γλ. ὁμολετῶσ. Χρ. φέρε, πῶσ
εἰ πάλιν ἀναβλέψαισ ὠσσορ ἢ περὶσ,
φθίτοισ; ἀν' ἤδη εὖδ' πονηροῦσ; Πλ. φῆμι ἔγω'.

Χρ. ὡσ εὖδ' δικαίωσ δ' ἀν' βασιτοίμωσ; Γλ. πᾶν μὴ εὖδ',
πομοῦ γο' αὐτοῦσ οὐχ' ἐώρακα χρόνου.

Χρ. καὶ θαυμά γ' οὐδεν' : οὐδ' ἔγωσ ὁ βλέπων.

Γλ. ἄφετόν με νῦν, ἴσον γ' ἤδη τὰ ἐπ' ἐμοσ

Χρ. μὰ δ' ἄδῃα πομῶ μάλον ἰζόμθα σου.

Γλ. οὐκ ἠγόρδον, ὅπ' ἤξην πλάγματα
ἐμέ μετόν μοι; Χρ. ὦ σὺ γ' ἀπβολῶσ, πιδου
καὶ μῆμ' ἀπολίπῃσ, οὐκ ἔθρησσεισ ἐμοσ.
ζητῶν ἐτ' ἀόσρα εὖδ' εὐόπωσ βελπίονα.

μὰ τὸν δ' ἔγωσ, οὐ γὰρ ὄσιν δ' ἄμθ, πολὺ ἔγωσ.*

Γλ. ταυτὶ λέγοσὶ πάντεσ, ἠνῆσ ἀν' δέμου
τύχωσ ἀληθῶσ ἢ γλῆνόνται πολούσοι
διπεχνῶσ ἔσορβολμοσὶ τῇ μοχθεῖα.

Χρ. ἔχει μὲν οὐτως εἰσὶ δ' οὐ πάντεσ κακοί.

Γλ. μὰ δ' ἄδῃα ἀππαξα πάντεσ. καρ. οἰμῶσ ξῆμακρᾶ

Χρ. σὺ δ' ὡσ ἀν' εἰσῆσ. ὄσα π' ἠμῶν ἐὼ μλῆσ
γλῆσσετ' ἀγαθᾶσ, πρῶσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμοι γ' οἶμοι. ξυῶ θεῶσ δ' εἰρήσεται.

Loquitur poeta tanq̄
de seipso, ideo utitur
nominatio ἔγω'.

ταύτῃσ

Nulli mei facturum essem copiam,

Nisi optumis, iustissimisq; at Iupiter

Luminibus orbem fecit, ut ne quempiam

Horum liceret posthac mihi dignoscere,

Adeo ille moribus probatis inuidet.

Chr. Atqui hunc boni, iustiq; laudibus efferunt

Tantummodo, Plu. agnosco lubes. Chr. qd si interim

Rursus diem aspicias, recepto lumine,

Comunicares te malis? Plut. minime quidem.

Chr. Inuiseres posthac probos? Plut. sic dico ego.

Huiusce nam uidere longo tempore

Mihi uiros non licuit, Chr. haud mirum, neq;

Enim ego uidens contemplor istiusmodi.

Plu. Nunc me relinquire, nempe scitis omnia,

Quae scire uos desiderastis haecenus.

Chr. Non, per Iouem, sed te magis retinebimus.

Plu. Id nunquid ante dixeram uobis, sciens

Quod mihi futuri essetis intolerabiles?

Chr. At te obsecro, acquiesce paucis admodum

Dum te uolo, ne me relinque optime,

Vt maxime queras enim, non quempiam

Certe inuenies, praestantiozem moribus

Plu. Me, & per Iouem, nec alius est praeterq; ego,

Hic sermo in ore uersatur omnium, sed ut

Nacti me fuerint, hincq; facti diuites,

Reliquos student malignitate uincere.

Chr. Sic res habet, attamen nec omnes diuites,

Mali. Plu. imo prorsus uniuersi diuitem,

Indulgeas ploribus longissime.

Chr. Vt cuncta porro intellegas, si manseris,

Quae nos maneant bona, adhibe quantocyus

Mentem obsecro, ipse enim fauentibus Deis

Imprecatio

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ταύτης ἀπαλλάξιν σε τῆς ὀφθαλμίας,
 βλέψαι ποιήσας. Γλ. μηδαμῶς τοῦτ' ὀργάσῃ.
 οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. καρ. τί φῆς
 ἀνθρώπος οὐτὸς ὄσιν ἄθλιος φύσει.

Γλ. ὄζυς μὲν οἷω εἰδῶς τὰ ζυγίων μῶρ', ἐμ', εἰ
 πύθοιτ' ἀν' ἐπιτέλειε. Χρ. νῦν δ' οὐ ἴσως ὄζυς.
 ὅς τις σε πρὸς πᾶσιοντα πάλιν οἰεῖν ἔα;

Πλ. οὐκ εἶδ' ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀργᾶσθαι πάλιν.

Χρ. ἄλλοις; ὃ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
 οἷς γὰρ εἶναι τὴν διὸς τυραννίδα,
 καὶ εἰς κεραινοῦς, ἀξίους τρωβόλου.

ἔαν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, καὶ μικρὸν χρόνον;

Πλ. * ἄ μὴ λέγῃς * πόνηρε ταῦτ'. Χρ. ἔχ' ἡσυχος.
 ἔγω γὰρ ἀποδείξω σε τῷ διὸς πολὺ
 μῆζον διωάμενον. Γλ. ἐμὲ σὺ; Χρ. νῆ ᾧν οὐκ ἔστι.

καρ. ὄζυς τὰργύριον. πλεῖστον γὰρ ἐς αὐτῶ. Χρ. φάρμα.
 τίς εἶν' ὁ παρέχων ὄσιν αὐτῶ τοῦτ'. καρ. ὀδύ.

Χρ. θύοισι δ' αὐτῶ ὄζυς τίν'. οὐ ὄζυς τουτονί;

καρ. καὶ νῆ δ' ἔβλεπεν ταίγε πλουτεῖν ἀντικρῶ.

Χρ. οὐκ οἶω, ὅδ' ὄσιν ἄπιοσ καὶ ἔραδίως
 παύσειν εἰ βούλοιθ' ταῦτ' αἶ. Γλ. ὁ πὶ π' δ' ἦ

Χρ. ὅτ' αἶ εἶς θύσειν ἀνθρώπων ἐπ,
 οὐ βουῶ αἶ, οὐχί ψαιδόν. οὐκ δ' ἦ οὐδέν.

Χρ. μὴ βουλομένην. Γλ. ὅπως. Χρ. ὅπως οὐκ ἔσθ' ὅπως
 ἀνῆσεται εἰς πούθεν, ἡσύ μὴ πρῶν
 αὐτὸς διδῶς εἰ ἀργύριον, ὡς περὶ τοῦ διὸς

αἰ adverbium incre-
 pantis.
 πονηρός cum accentu
 in ultima, malum signi-
 ficat. Inde πονηρόπο-
 λις ciuitas Thracie,
 in qua Philippus ma-
 do congregauit uniuersam
 malorum præci-
 pue colluuiem ad ius-
 tum exercitum usq;. Sed cum accentu in pri-
 ma, significat laborio-
 sum, erummosumq; ἀ-
 πονεῖν ἔραμ, hoc est à
 laborando terram.

- (Sic spero) te isthac liberabo ophthalmia,
 Plu. Minime profecto id feceris, quando quidem ego
 Haud admodum uidere gestio amplius,
 Car. Quid audio? quid dicis infaustissime?
 Homo iste natura est miser & miserabilis.
 Plu. Qui cuncta nouit Iupiter, scio optume,
 Hæc stulta ut intellexerit, uos perditum
 Statim dabit. Chr. sed illud interim haud facit,
 Qui te huc & huc errare finit miserrime
 Plu. Haud scio, sed ipse illum horreo quàm maxume,
 Chr. Tu uera narras? o' Deum timidissime,
 Existimas tu illam Iouis tyrannidem,
 Aut fulmina ipsa digna uel teruntio,
 Tu si breui saltem respicias tempore?
 Plu. Ah ne ista dixeris miser. Chr. tace obsecro.
 Te nanq; ego docebo, q̄ ipso sis Ioue
 Longe potentior. Plu. age: tu me? Chr. per polū.
 Principio, cuius gratia imperat Deis
 Iupiter? Car. ob argentū, quod illi plurimum est,
 Chr. At quis Ioui interim suppeditat illud? Car. hic,
 Chr. Nunquid per hunc Ioui offerunt libamina?
 Car. Imo' admodum desiderant ditescere.
 Chr. Non'ne igitur hic est prima rerum occasio?
 Et causa prima? nam, ut uolet, facile omnia
 Hæc sistet, ac prohibebit. Plu. at quibus modis?
 Chr. Quia nemo posthac immolaret amplius,
 Nemo bouem, nemo placentulam, neq;
 Quid aliud istiusmodi, nisi tu uoles.
 Plu. Quomodo? cupio enim audire. Chr. ne quare obsecro,
 Nam qua uia quis comparabit quippiam,
 Ni tu tua adsis omnibus præsentia,
 Ni subministres tu pecuniam, unde si

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

πῶ δὴ ἀμυνώμεθα τὴν καταλύσει μόνου.

Πλ. τί λέγεις. δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῶν; χρ. φήμ' ἐγὼ
καὶ νῦν δὲ, εἰ πῦρ ἔστι λαμπρὸν καὶ κελόν.
ἢ χόρην ἀνθρώποις, ὅσα σὲ γίνεται.
ἅπαντα τῶν πλουτῶν γὰρ ἔσθ' ἔω κήρα.

καρ. ἐγὼ γ' οἶμαι ὅσα μικρὸν ἀργείδιον
δοῦλος γένηται. ὅσα δ' ἂν πλουτῶν ἴσως.

Χρ. καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς κερνήσας
ὅταν μὲν αὐτὰς τίς πένης πηρῶν τύχη,
οὐδὲ προσέχειν τὴν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὴν πηρῶν αὐτὰς βίβης ὡς ἔσθ' ἔρω φέπειν.

καρ. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταυτὸ ἔσθ' ἔρω φέπειν.
οὐ τῶν ἐκαστῶν, ἀλλὰ τῶν ἀργείων χόρην.

Χρ. οὐ τοὺς γε χρυσοὺς, ἀλλὰ σὺν πόρονω, ἐπεὶ
αὐτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρυσοί. καρ. τί δὲ;

Χρ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν. ὁ δὲ, κινῶσθε δουρτικῶς.

καρ. αἰχμωόμενοι ἢ ἀργύριον αὐτῶν ἴσως.
ὀνόματι πωδύποισι πῶ μοχθηρίαν

Χρ. τέχνη δὲ πᾶσαι ὅσα σὲ καὶ σοφίσματα.
εἰ τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' ἄνευ μὲν.

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν, σκυτοζυμὴ καὶ θήμιλος
ἔτροπος δὲ χαλιβδία τις ὁ δὲ τευταίνεται.

ὁ δὲ χρυσοχρῆ, χρυσίον πρὸς τοῦ λαβῶν.

ὁ δὲ λαποδυτὴ γὰρ δία, ὁ δὲ τοὶ χερυχῆ.

ὁ δὲ κναφίης τις ὁ δὲ, πλὴν κναφίης.

ὁ δὲ

ἕτερος masculin in bo
nam partem capitur,
secus foeminine ἐταί-
ρα.

δ' αὖ semper interroga
tione, et sic differt à δέ.

- Ingruerit ingens quispiam Iouis impetūs,
 Vel unus ipse sufficis dissoluerē
 Illius utruūq; asperam potentiam.
- Plu. Quid ais? Ioui per me immolat? Chr. ita dico ego,
 Et per Iouem, si quid magnificū, aut splendidū,
 Aut elegans mortalibus, abs te uno uenit,
 Pecuniæ nanq; uniuersa obtemperant.
- Car. Ego siquidem propter minutum argentulum
 Inferuio, æque ac cæteri ditescere
 Cupiens, nihilq; hero reperiri abiectior.
- Chr. Quin prostituta apud Corinthum fœminæ,
 Si quispiam eas pauperculus tentauerit,
 Haud mentem adhibent; ut aderit autem quispiā
 Numatior, blande ilico illi applaudere.
- Car. Hoc & pueros facere, perhibēt, meritorios,
 Haud quaq; amatorum, sed æris gratia.
- Chr. Atqui minime hoc faciunt boni, sed turpibus
 Tantum dediti rebus; equidem argentum boni
 Non sic petunt. Char. sed quid potissimū petunt?
- Chr. Equum ille pulchrum, alter canes uenaticos,
 Car. Remoratur illos forte, ne petant, pudor,
 Sicq; flagitium uelant honesti nomine.
- Chr. Quin uniuersæ inuentiones artium, +
 Et ipsa rerum multiplex astutia,
 Te propter unum sunt, tibi debant omnia,
 Incidit ille sedulo coria sedens,
 Alius fabrilem exercet, ipsis follibus
 Addictus impigre, deinde quispiam
 Lignariæ studet, struendisq; ædibus.
 Hic fundit aurum, à te quod ipse acceperit,
 Hic uiuit spolijs, hic parietes perfodit,
 Alius deinde percolit fulloniam.

Sententia.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Per ecclesiam hoc loco intelligit Concilium eorum, qui praeerant reipub. dicti ab ἐκκλησίᾳ ἡρώ, quia vocabatur et rogati veniebāt.

Beltonopolis parasitus Pamphili.

Hic Philonides ut dicitur ita deformitate tantissimus fuit: ad eo ut dixerit quidam: mater enixa est Philonidem asinum, et nihil praeterca passa est mali.

Timotheus hic diues admodum fuisse perhibetur et fortunatus.

De quo etiam Val.

Max.

ἀνδραγαθίας strenuitas, fortitudo in rebus obeundis.

στρατηγία praefectura imperatorum apud Athenien.

ὁ δὲ βυρσοδεφεῖ γ' ὁ δὲ γε πολὺ κρόμμενα·
ὁ δὲ ἀλούς γ' μοιχός; ὅθ' ἄ σέ που πῆρατί μεται·

Γλ. ὁμοί τάλας. ταυτὴν ἐλάτθανε πάλασι.

Χρ. μέγας δὲ βασιλεύς οὐχὶ ὅθ' ἄ ἴδωρον κρημᾶ;

καρ. *ἐκκλησία δ' οὐχὶ ὅθ' ἄ ἴδωρον γίγνεται;

Χρ. τί δὲ τὰς τειήρας οὐσὺ πληροῖς εἰ πέμοι;

καρ. τόδ' εἰρηρὶνθω βενικόν οὐχ οὐτος φρέφθ;

Χρ. ὁ παμφίλος δ' οὐχὶ ὅθ' ἄ ἴδωρον κλαύσεται;

καρ. ὁ βελονοπάλης δ' οὐχὶ μὲν τῷ παμφίλου,

Χρ. ἀργύριος δ' οὐχὶ διὰ ἴδωρον πόρθεται;

καρ. φιλέφιμος δ' οὐχ' εἴνεκα σου μύθου λέγει.

Χρ. ἕξυμμαχία δ' οὐχὶ διὰ σέ τοῖς αἰγυπῆσι;

καρ. ὄρ' ἄ δὲ λαῖς οὐ διὰ σέ *ελθονίδου;

Χρ. *ὁ πμοθέον δὲ πύργος; καρ. ἐμπέθει γέσοι.

Χρ. τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ ὅθ' ἄ σέ πάντα πείθεται;

μονώτατος γὰρ εἰ σέ πάντων αἴτιος

καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, δὲ ἴδ' ὅτι

καρ. κρηπεῦθι γοῶν καὶ τοῖς πολέμοις ἐκάσπε,

ἐφ' οἷς ἀν' οὗτος ἐπιχαρίζεται μόνος.

Πλ. ἐγὼ ποσαῦτα διωκτὸς εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν,

Χρ. καὶ ναὶ μὰ θεὰ τούτων γε πολλὰ πλέθονα.

ὡς τ' οὐδὲ μεσὸς σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.

τῶν μὲν γὰρ δόμων ἐστὶ πάντων πῶλησ' ἡμῶν.

ὄρωτος. καρ. ἀρ' τῶν. Χρ. μουσικῆς. καρ. Ἰαγυμῶν.

Χρ. τιμῆς. καρ. πλοκώωτ'. Χρ. *ἀνδρογαθίας. καρ. ἰθαυῶν.

Χρ. φιλοτιμίας. καρ. μάχης. Χρ. *στρατηγίας. καρ. φιλίης.

Γοῦ

PLVTVS.

Alius studiosus est lauandis pellibus.

Hic inficit corium, ille uendit allia.

Hic turpiter præhensus ipso in crimine

Adulteri, tui expilatur gratia.

Plu. Hei me miserum, isthæc me latebant hæctenus.

Chr. Rex nunquid in te magnus, æquo plus satis

Superbiens, comatur insolentius?

Car. Ecclesiam te nõne propter conuocant?

Chr. Quid quod mare infestantibus unus sufficis?

Car. Hic nonne conductum in Corintho exercitū

Alit, fouet, nutricat unus omnium?

Chr. Quin propter hunc pœnas dabit ipse Pamphilus.

Car. Et Belonopolis nonne cum ipso Pamphilo?

Chr. Argyrius num pedit huius gratia?

Car. Quin fabulas per hunc agit Philepsimus?

Chr. Decreta nonne propter hūc auxillia *

Aegyptijs, aduersus arma Persidos?

Car. Philonidem Laïs amat huius gratia.

Chr. Quid Timothei turris? Car. utinā inciderit tibi.

Chr. Te propter hæc aguntur equidem singula,

Es namq; solus causa & author omnium,

Seu quid sinistre cesserit, seu dextere.

Plu. Ego tot agundis rebus unus sum satis?

Chr. Et, per Iouem, maiora tu insuper potes, *

Vt scilicet tui facietas nemini

Contigerit uspiam hæctenus mortalium;

Ceurerum aliarum contigit sæpissime,

Amoris. Car. & panis. Chr. tum generis musici. Per Musicam omnes si

Chr. Bellariorum. Chr. honoris. Car. ac placentulæ. mul artes liberales in-

Chr. Tum fortitudinis inclytæ. Car. tum ficuum. telligit.

Chr. Quin etiam honestæ dignitatis. Car. deniq;

Panis recocti, Chr. militiæ. Car. leguminis.

* Athenienses sædus
passerant cum Aegy-
ptijs: quoniam Aegy-
ptij famis tēpore clas-
sem Athenicū. frumen-
to onustam miserant.
Quare cum rex Persi-
dos infestare cepisset
Aegyptum, Greci Ae-
giptijs auxiliares co-
pias miserunt.

Exaggerat affirmatio-
nem suam

At nul-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Χρ. Οὐ δ' ἐγλύετ' οὐδεὶς μερὸς οὐδὲ πάποτε.
 ἀλλ' ὡς τὰ λαντὰ πρὸ λαβῆς τριακαίδεκα.
 πολὺ μάλλον ἐπιθυμῆ λαβεῖν ἐκ καὶ δεκά
 καὶ τὰ αὐτ' ἀνύσῃ, πεπάρκοντα βούλεται
 ἢ φησὶν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῶ τὸν βίον.

Γλ. Ὅτ' οἱ λέγειν ἔμοιγε, φαινεσθον πάνν.
 πολλῷ ἐν μόνον δεδδिका. **Χρ.** φάττε τῶ πρό.
 ὅπως ἔγω τῷ διώαμιν. ὡς ὑμῆς φατέ,
 ἔχειν με, ταύτης θεαπότης γλυχομοι.

Χρ. νῆ τὸν δ' ἄμα ὁ λέγοισι πάντες ὡς
 *δειλότα τὸν ἐοδ' ὁ πλουτος. **Γλ.** ἦκισ' ἀμάμε
 τριχρύχος τίς δέεαμ' εἰς δὺς γὰρ ποτε
 οὐκ ἔχεν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
 θέρων ἀπαξία παντα τακκλεισμέα.
 εἶτ' ἀνόμασέ μου τῷ περτοίαν, δειλίαν.

Χρ. μὴ νῦν μελέτωσι μηδέν, ὡς εἰαὶ γλή
 αὐτῆρ πέρθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πρῶματαις
 βλέπων τ' ἀποδείξωσ' ὄξυτῆρον τῶ λυγρέως.

Γλ. πῶς δὲ διωήσει ὄδοσ φραῖσαι θνητὸς ὦν.

Χρ. ἔχω τὴν ἀγαθὴν ἐλπὶ δ' ὅζ' ὦν εἰπέ μοι
 ὁ φοῖβος αὐτὸς. πν δικλῶ σείασ δέφιλω.

Πλ. κακῆνος δὲ ξύνοιδε ταῦτα. **Χρ.** φήμ' ἐγώ.

Γλ. ὀράτε. **Χρ.** μὴ φόντιζε μηδέν ὃ δὴ αὐδῆ
 ἔγω δ' ὅτ' τοῦτ' ἴσθι, ὅτ' αὐ δειμ' ἀποθανεῖν
 αὐτὸς ἀπὸ πρῶξω ταῦτα. **Κερ.** καὶ βούλη γ' ἐπεί

Χρ. πολλοὶ δ' ἐσονται χ' ἄτῆροι νῶν ξυμμαχοί,
 ὅσοις δικαίοις αὐτὸν, οὐκ ὡς ἀλλοττα

Γλ. παπαί, πονήρω γ' εἴπασ ἡμῖν ξυμμαχίω. οὐκ

*Talentum aliud erat
 tempore Homeri, ali-
 ud Aristophanis tem-
 pore. Nam talentum
 attiam habebat LX.
 libras.*

*Querenti quidam, cur
 nam palleferet aurū,
 audiuit, quia timet: ti-
 mentis est enim pallere.*

*ελπίτα pro omni vi
 est ponitur. Estat a-
 dagium μηδὲρ πρὸσ
 τὰ ἄλλοιτα*

PLUTVS.

- Chr. At nullus unquam factus est tui satur.
 Sed si talenta acceperit quis tredecim.
 Longe amplius uel sedecim desiderat:
 Quæ ut consequutus quispiam, decies quater
 Cupit, aut negat se posse uitam ducere.
- Plu. Recte admodum, ut uiderur, ipsi dicitis.
 Sed uereor unum. Chr. illud quid est? cedo obsecro
- Plu. Qui scilicet potentia, qua præditum
 Me prædicatis, compos esse possim ego.
- Chr. Nunc, per Iouem, uerum esse cõperi, omnium
 Quod ore passim dicitur, uidelicet
 Plutum esse rerum quippiam timidissimum.
- Plu. Minime profecto, sed domum fur quispiam
 Ingressus hanc palam, reperiensque omnia
 Reclusa, ne quid abstulisse perfidus
 Quiret, calumniatus est me, & insuper
 Meam prouidentiam, timiditatem uocat.
- Chr. Nihil tibi curæ sit uspiam, modo
 Face præbeas te promptum in hoc negotio,
 Faxo ut uideas uel Lynceo ipso acutius.
- Plu. Cum sis homo, tu illud patrare qui potes?
- Chr. Ego, ne dubites, erigor certissimam
 In spem, fore illud quod mihi Phœbus dixerat,
 Cum forte laurum comoueret Pythicam.
- Plu. Est ne omnium ille conscius? Chr. sic dico ego,
 Plu. Videte. Chr. ne curaueris tu quippiam.
 Ego quidem (id quod scire te uolo interim)
 Faciam illud, & si oportuerit periculum
 Me adire mortis. Car. id nec ego detrectauerim.
- Chr. Eruntque in hac re nobis comites plurimi.
 Iustis quibus manentibus, nec supererat
 Farinula. Plu. hem quæ miseros comites prædicas.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- κρ.** οὐκ, ὡς γε πλουτήσῃσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν
 δὴ γ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως σφραμῶν, καρ. τί δὲ φ' λέγε.
- κρ.** εἴδ' ἐγγεωργὸς καὶ λεσπὸν θύρῃσεις δ' ἴσῃς
 εἰ τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοῦς ταλαιπωροῦμεν οὐ.
 ὅπως αὐτῶν ἴσον ἔκαστος εἰ ταυτοῖ παρών.
 ἡμῖν μετὰ γη, τῶ δὲ τῶ πλούτου μὲρ φ'.
- καρ.** καὶ δὴ βασιλεύω, ἴσῃς δὲ δ' κρεαδίον.
 τῶν εἰδοθέν τις εἰσινεγκάτω λαβῶν.
- κρ.** ἐμοὶ μὲλῆσει ἴσῃς γ' δὴ ἀνύσας φέρε
 σὺ δ' ὡ κρὰ πισε πλουτε πάντων δαιμόνων
 εἶθε μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἰσθ', ἡ γὰρ οἰκία.
 αὐτὴ ὅστιν, ὡ δὲ ἡ χρημάτων αἰ πῆμόρον
 μεσὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως καὶ δίκως.
- πλ.** δὴ γ' ἄλλομα μὲν εἰσῶν νῆ εἴδ' θεοὺς,
 ἐς οἰκίαν ἕκαστο τ' ἀλλοτρίαν πάννυ.
 ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτῶ πώποτε.
 ὡ μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθῶν τύχῃ,
 θύρῃς κατάρξαι με κατὰ τ' γῆς καί τῶ.
 καὶ αὐτὴ πῆς περσέληη χρηστὸς ἀθροῦτος φύλος
 αὐτῶν λαβῆν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
 ἐξ ἀρνός ὅστι, μὴ δ' ἰδεῖν με πώποτε
 ὡ δ' εἰς πῆρα πλῆγ' ἀθροῦτων εἰσελθῶν τύχῃ,
 πᾶρναϊδὲ καὶ κῦβοιδῷ παραβεβλημένος,
 γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον εἰ ἀκαρεῖ χρόνῳ.
- κρ.** μετελὸν γὰρ αἰδώς οὐκ ἐπέτυχες πᾶ ποτε
 ἐγὼ δὲ ζῶντων τῶ φρόπου πῶς εἰμ' αἰε

χαίρει

PLUTVS.

Chr. Haud equidem erunt, illis modo si ditescere
Per te liceat ab integro. Sed corripe
Hinc tu gradū uelociter. Car. quid obsecro est?

Chr. Viros agricolas conuoca, illos forsitan
Rure occupatos scilicet laboribus
Offendere licet, quo sit æqua & debita
Vtriusq; Pluti portio præsentibus.

Car. Abeo, sed isthanc quispiam carunculam
Accipiet interim exiens, atq; inferat.

Chr. Isthoc mihi curæ fuerit, abi ocuus.
Tu autem Deis longissime potentior
Plute omnibus, ne, quæso te, graueris huc
Mecum ingredi, mecum in domum concedere.

Hæc est enim, quam te hoc die pecunijs
Cumulasse oportet (sic mihi persuadeo)
Vt cunq; per fas aut nefas id feceris.

Plu. At, per Deos, haud tibi libenter obsequor
In re mihi molesta plurimis modis:

Nam semper ut pedes alienis ædibus
Forte intuli, nihil bonorum fructuum,
Videlicet redisse sensi ad me hæctenus.

Si enim tenaci fecero copiam mei,
Statim ille subtus infimum condit solum.

Ac ut deinde accesserit uir quispiam
Bonus & amicus, æris autem postulans

Minutias duntaxat, ille pernegat
Vidisse me unq;. At cum obsequor uiro minus

Frugi, minusq; candido, statim ille me
Siue alex obijcit, siue lupanaribus,

Breuiq; tandem nudus eijcior foras.
Chr. Haud hæctenus uirum modestum nactus es.

Hui quantum ego hisce moribus præpolleo,

Arroganter dicta.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

χαίρατε ὦ φίλοι, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
παλιὴν τ' ἀναχθῶν, λυγρὴν αὖ τούτου δέη
δὴμ' ἐτόμην, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μένον
ὃν ἐγὼ ἐλθὼ μάλιστ' ἀγαπῶ. **Γλ.** πείθομαι
Χρ. τί ὄντι πρὸς σε τ' ἀληθῆ λέγοι.

Chorus.

Mutatio stili, nomine
digressionis. Sunt au-
tem Iambi quadrati ca-
talectici.

καρ. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη ται τὸν θυμὸν φαρόντες
ἀνδρῶν φίλοι, ἢ δημότου, ἢ τῷ πονεῖν ὄρασαι
ἵτ' ἐχμονεῖτε, σπεύδεσθ' ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλειν
ἀλλὰ ἔστι ἐπ' αὐτῆς τ' ἀκμῆς ἢ δεῖ πρῶντας ἀμύνειν
Χο. οὐκ οὖν ὄρας ἑρμομεινοῦ ἡμῶς πάλαϊ προθύμως
ὡς εἰκός ὅστιν ἀσθενεῖς γέρονται ἀνδρῶν ἦδη
σύδ' ἀξιοῖς ἴσμενος μεθεῖν, πλὴν ταῦτα καὶ φάλαγγα
ὅπου χεῖρην γ' ὁ δεσπότης ὅσοσ' ἐκέλευεν ἡμᾶς.
καρ. οὐκ οὖν πάλαϊ δὴ που λέγῃ. σύδ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γὰρ φησιν, ὑμᾶς ἰδέωσ' ἀπαντας,
ψυχροῦ θύου καὶ δυσκόλου, ζήην ἀπαμαχύντας.
Χο. ἔστι δὲ δὴ τί, ἢ τίθεν τ' πρᾶγμα τοῦτο ὄφισιν.
καρ. ἔχον ἀφίκτηται δεῦρο πρὸς βύτιω τίν' ὦ ἀνῆροι,
ἐν πῶντα, κυφόν, ἄβλιον, ῥυσόν, μαδῶντον, ναδόν.
οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανόν, καὶ φωλὸν αὐτὸν εἶναι
Χο. ὦ χρυσὸν ἀγγέλους ἐπῶν, πῶς φησὶ φάσον μοι
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἢ κεν χρημᾶτων ἔχοντα
καρ. πρὸς βυτικῶν μὲν δὲ κακῶν ἐγὼ ἔχοντα ἄρα.
Χο. μῶν ἀξιοῖς φεικτικῶς ἡμᾶς ἀπαμαχύνει
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμὸν βακτηρίαν ἔχοντος
καρ. πάντως καὶ ἀνθρώπων φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἢ γὰρ

PLUTVS.

Nam parcitate nemo me antecesserit,
 Nec liberalitate uincet quispiam.
 Sed eamus intro, iam uidere te uolo
 Meamq; coniugem, meumq; filium,
 Quem diligo post te unice. Plu. credo lubens,
 Chr. Quis nanq; nō tibi ueritatem diceret?

CHORVS rusticorum.

Octonarij, catalectici.

Carion. Adeste nūc q; sapius cū hero thynnū comedistis,
 Ciues mihi charissimi, uiri admodum laboris
 Præduri amantes, ite, festinate diligenter,
 Nec ulla uos cunctandi capiat interim latenter
 Occasio, opportunitas se nanq; certa prodit,
 Qua uos opemq; auxiliūq; adesse sentietis.

Cho. An sponte nostra non uides subinde concitatos,
 Veluti senes docet uiros, & uiribus carentes?
 Vis forte tecum currā ego æquis passibus, priusq;
 Mihi dixeris, cur nanq; herus tuus uocauerit nos?
 Car. Iam pridem ego dixi tibi, nec dum tenes me satis,
 Pollicitus est herus uniuersos uos suauiter post
 Hac uicēituros, liberatos à laboribus, atq;

Cho. Incommodis, obnoxij quibus hæcenus fuistis.
 Quid illud est? & unde, ceu dicit, negocij spes?
 Car. Quoniam senex accessit huc, o' rustici, recuruus,
 Caluaster, & rugosus atq; edentulus, miserq;
 Et per polum, carere præputio mihi uidetur.

Cho. O' nuncium aureum, cedo obsecro quid est? cedo inquā,
 Venisse nuncias habentem diuitiarum, aceruum.

Car. Imo' qui aceruum ad uos ferat seniliam malorum,

Cho. Existimas impune abire posse te, dolis ut
 Nos luseris? ne crede quæso, cū hunc gerā bacillū,

Car. Talem arbitramini parens natura finxerit me
 In rebus omnibus, queam ne quippiam referre

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἵγῃ ἀεὶ εἶναι, ὅ οὐδὲν αὖ νομίζεθ' ὕγιές εἶπεν;

χο. ὡς σε μὲν ὁ ἐπίτεππος, αἱ κνήμαι δὲ σου βοῶσιν
ἰοῦ ἰοῦ. τὰς χοίρικας καὶ τὰς πέδας ποδῶν σου.

καρ. ἐν τῇ σερῶ νωὶ λαχὸν δ' ἰχθυόματα σου δικάζειν.
σὺ δ' οὐ βασίζεις. ὁ δὲ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι

χο. διαρῥαγίης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος.
ὅς τις φοιακίζεις. φάσαι δ' οὐ πῶ τέτληκας ἡμῖν
ὅτου χάρων μὴ ὁ δεσπότης ὅσος κέκληκε δεῦρο.

καρ. οἱ πολλὰ μοχίλευτες, οὐκ οὔσης οὐλοῦν περὶ θυμῶν
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θυμῶν εἰζᾶσ' διεκπρόσωπον.
χο. διμ' οὐκ ἐπ' αὖ κρύψαμε. τὸν πολλὸν γὰρ ὡς αἰσχροῦ κῆρα
ἄτων ὁ δεσπότης. ὅς ἡμῶς πλουσίους ποιήσει.

χο. ὄντως γὰρ ὅσι πλουσίοις ἄπασιν ἡμῖν εἶναι;

καρ. νῆ εἰς θεοὺς. μέδας μὲν εἶ, μὴ δ' ὅ τ' ὄνου λάβετε.

χο. ὡς ἠδὲ μοι ὅτι πέμπομαι καὶ βούλομαι χρῆσθαι
ὑφ' ἠδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

καρ. καὶ μὴ ἐγὼ βουλήσομαι, θρεψανέλο τὸν κύκλωπα
μμουμένος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡς πρηνεσθιδίων,
ὑμῶς ἄγειν διμ' εἶα τέκεα θαμνὴ ἐπαναβοῶντες
βληχόμενοι τε περβατίων,
αἰτῶντε κινάβραντα, μύλων,
ἔπειθ' ἀπειφλημένοι. ἴσθ' οἱ δ' ἀκράτιθε.

χο. ἡμεῖς δὲ γὰρ αὖ ζητήσομεν, θρεψανέλο τὸν κύκλωπα
βληχόμενοι σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
πῆραν ἔχοντον, λάχονα τ' ἄγρια δεσπερά, καὶ κρᾶτα λάβοντες
ἠκούμενον τοῖς περβατίοις.

Apud Athenienses eligebatur iudices per sortem literarum. Dabatur autem à principe nota quaedam iudicaturis, quae ut illi retulissent, accipiebant in mercede tres obolos. Alia ratio, apud inferos mortui iudicantur adducere praecone, scilicet Charonte. Voluit igitur irridere senes illos dicens eos dignos qui iudicare debeant aqua inferos, id quod haecenus negligunt. Nam tamquam ex urna sepulchrali electi erant iudices, apud inferos, et per Charonta symbolo destinandi.

Dimet. acutale.

Dimet. acutale.
Quod, acutale.
εἰ καὶ

PLUTVS.

Cho. Proh quæ uenerandus, dignus est contritione dura.
Heu heu queruntur scilicet furæ tuæ, profecto *Ironices.*

Desiderant compedibus atque uinculis ligari.
Car. Abi, quid hic moraris? ut quid literam in sepulchro
(Quæ sorte contigit tibi) negligis? dat ipse signum,
Signo quoque te uocat Charon, sequere ilico uocantem.

Cho. Rumparis ostentator callidissime, ut molestus
Es omnibus natura, & insolenter admodum nos
Deludis hactenus, nec unquam reddere certiolem
Curaueris, cur namque herus tuus uocauerit me
Verum occupati plurimis laboribus, relictum est

Vix ocij tantum, huc ut apte cederemus usque:
Proinde radices thymi complusculos eundo
Negleximus, quas interim legisse conueniebat.

Car. Verum amplius uos ego nihil celauerim, o uiri, nam
Attulit herus Plutum, ut beatos faciat uniuersos.
Cho. Vere ergo nos affluere diuitijs modo licebit.

Car. Imo Midas, ut aures asini sumpseritis, futuri.
Cho. Quam gaudio summo afficior, quæ gestio choræam
Agere, ubi uera sunt, quæ tu in presentia es loquutus.

Car. Equidem & ego uolo *θερσιονελο* scilicet Cyclopem
Sequi, pedes quoque commouens sic, ducere interim uos
Pergam, sed etiam filij clamate, crebrius quoque
Balatum instar bidentium, *Dimet. acatal.*

Voces quoque caprarum edite,
Comitamini quoque hircis magis scilicet salatiores.
Cho. Queremus at nos te uicissatim nouum Cyclopem,
Cythara sonantem scilicet, balatibus sequentes

Post te, famescentem quoque comprehendemus atque peram
Habentem, agreste, roscidum quoque legentem olus; ebrius quoque
Oues ut antecesseris, *Dimet. acatal.*

θερσιονελο aduerbially
ter positum. perstringit
aut asperum dicendi gen-
nus, quali usus est Phi-
loxenus poeta Dithir-
bicus, in Comœdia cui
nomen fecerat Cyclops,
quo sub nomine regem
Dionysium iuniorem Sy-
raacanthum amarulentum
sine perstringit, quod illud
propter amaram ab ipso
Galatheam, regno ex-
pulerat. Cyclopem autem
ideo uocabat Dionysium,
quia aueritate uisus
lippitudinem iam
oculorum contraxisset,
ut iam non duobus
sed uno duntaxat oculo,
instar Cyclopi, uideri
dere crederetur.

Aut

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

εἰ κἠ δὲ καταδεδέντα των
 μέγαν λαβόντες ἡμῶν σφηνίσκον ἐκ τυφλοῦ
 καρ. ἔγὼ δὲ πῶ κέρκω γ' πῶ τὰ φάρμακ' ἀνακωκῶ
 ἢ εὖ ἐπαίρω τῷ Ὀλυνθίδου πότῳ κείνῳ
 ἐπεισεν ὡς ὄντα σ' κ' πρῶσ
 μεμαγμένον σκῶρ ἐδίειν, αὐτὴ δ' ἔμαθ' ἐν αὐτοῖς
 μμήσομαι πάντας φρόπων
 ἡμῆς δὲ γρυμίζοντες ἔσθ' Ὀλυνθίῳ
 ἔπειθε μητεὶ χεῖροι.
 καρ. οὐκ οἶω σε πῶ κέρκω γ' πῶ τὰ φάρμακ' ἀνακωκῶ
 καὶ μαγαγνθίουσιν μελωῶσ' αὐτὴ τε εὖ ἐπαίρωσ
 λαβόντες ἔσθ' Ὀλυνθίῳ
 ἴν' λαυρτίου μμῶν μνοι, τῶν ὄρχων κρεμῶμεν.
 μιν θάσ' μὲν ὡς πρὸ φάγου,
 πῶ εἶνα, σὺ δ' ἀρίστυμος ἔσθ' ὄρχων δρῆς
 ἔπειθε μητεὶ χεῖροι.
 καρ. ὄμ' εἶα νῦν τῶν σκαμμάτων ἀπαμαρζυῖτες ἴδ' ἄ
 ἡμῆς, ἐπ' ὄμ' εἶδος φέτω
 εὖ ἐγὼ δ' ἰὼν ἦδη, λαθρα
 θουλήσομαι, τῷ δεσπότῳ
 λαβῶν πῶ ἀρτόν καὶ κρέας
 μασώμενος δ' ἰοίπῳ, οὐτὰρ τῷ κ' π' φ' ξινῶνα
 καρ. * χεῖρεν μὲν ἡμῶς ὅτιν ἄν αἰσθῆς δημότα
 ἀρχαῖον ἦδη περσοζορβίδην, ἔσθ' ἀπρὸν
 ἀσπάζομαι δ' ὅτ' πῆ περσοζορβίδην ἦκετε
 καὶ σωτετα γμοῶσ καὶ οὐκ καταβεβλακωμένῳ
 ὅπως δὲ μοι εὖ τ' ὄμ' ἀ' συμπαρῶσάται
 ἔσθ' αὐτὴ καὶ σωτῆρ' ὄντες τῷ θεοῦ
 χο. Δάρρη. Βλέπειν γὰρ ἀντικρῶσ δόξ' εἰς μ' ἀρῆ
 δεινὸν εἶ τειωβόλου μὲν ἔνεκα

χεῖρεν primus scri-
 psit in epistolis Cleon
 am iam Atheniēn. im-
 perij habenas guber-
 nare coepisset, quē hic
 comico sale perstrin-
 git, dicens: Verbū esse
 vetus iam et obsoletū.
 Subiungit aut suo mo-
 re aliud, nepe δ' αὐτὰ
 ζομαι.

PLUTVS.

- Aut forte somnum ceperis, *Dimeter acatalect.*
 Magnū accipientes stipitē, excacabimus eqdē te.
 Car. At ipse Circeⁿ pharmaca miscentē sequar, p̄inde
 Quæ fascinauit in Corintho olim ipsius sodales *Per Circeⁿ hic intelligit*
 Philonidi s, tanq̄ in capros, *Dimet. acatal.* *Laiden, quæ Philoni-*
 Coctumq̄ stercus esse compulit, quod ipsa pridē *dem Atheniensiu, di-*
 Concoxerat, hanc sequar ducem. *Dimet. acatal.* *tissimū quidem, sed de-*
 At uos referti grunietis gaudio, *Trimet. acatal.* *formem infatuauit, ac,*
 Matrem sequentes porci, *Dimet. acatalect.* *ceu ueneficijs, mutauit*
 Cho. At nos parantem pharmaca Circes, ilicoq̄ nostra
 Vel fascinantem, uel sodales usq̄ pollutentem,
 Capiemus, & præ gaudio *Dimet. acatal.*
 (Dulichium modo Laërti filium sequentes)
 A' culeis conabimur suspendere, instarq̄ hirci
 Nares tibi fœdabimus. *Dimet. acatal.*
 Tu, uelut * Aristillus, i'ges, huc sequimini. *Trimet. acat.*
 Car. Dulcem parentem porci. *Dimet. acatal.*
 Sed ista, ceu calumnias, nunc mittimus, alioq̄
 Genus loquendi uertite. *Dimet. acatalect.*
 Ego profectus clanculum
 Hero interim, uolo quippiam
 Panis rapere atq̄ carniū,
 Ac deuorare, postq̄ sedulo incumbere labori.
 Chr. Gaudere uos iubeo populares o' uirt,
 More alloquendi iam obsoleto atq̄ ueteri.
 Saluto uos, quod oppido' nō segniter,
 Nec difficulter, sed simul concorditer
 Accesseritis, procul dubio & in cæteris
 Auxillio mihi futuri, & insuper
 Soteres ipsius uidelicet Dei.
 Cho. Confide, nam Martem uidebis protinus.
 Indignum enim si gratia trioboli

Laërtij filius Vlysses
 dictus est, qui caprarū
 suam à testialis, ut hic
 dicit, suspendit, quod
 scilicet arma tulisset ꝑ
 cis contra Vlyssem. De
 quo Odif. x.
 * Insuper mordet eti
 am Aristillū Atheniē
 sem, adultū quidē, sed
 ignauū adeo, ut in uico
 nō sit ueritus ludere cū
 pueris. Erat aut̄ hic lu
 dus, ut pueri quadrupe
 dum more incederent.
 Princeps uero puero=
 rū, prædensq̄; alios,
 clamabat: Sequimini
 matrem porci.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὡς τὸ ζόμεθ' ἐκείσ' ἐν τῇ κλησίᾳ
αὐτὸν δὲ τὸν πολὺν τον παρεῖλω τῷ λαβῆν.

Χρ. Σμῶν ὄρω καὶ βλεψίδημον τουτονί,
πεσοῖόντα. δῆλος δ' ὄσιν ὅτι τῷ πρέγματος
ἐκκήκωσι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει

Βλ. τί αὖ ἐν τῷ πρέγμ' εἶναι πόθεν καὶ τίνι πρόσωπῳ.
χρεμύλος πεπολούτη καὶ Ἰζαπίνης; οὐ πείσομαι,
καὶ τοὶ λόγος γ' ἴω, νῆ τὸν ἥρακλέα πολὺς,
ἰδί τῷ σικουρέοισι τῶν καθημερίων.
ὡς Ἰζαπίνης αἰὴρ γεγνήσθαι πολούσιος
ἔστιν δὲ μοι τῷ τ' αὐτὸ θανμασόν, χ' ὅπως
χρησόν τι πρέγμων, εἴδ' ὀλίγω μετὰ πέμπεται
οὐκ ἐν ἐπιχέει ὄντι πρέγμ' ὀργάζεται.

Χρ. δὴ οὐδὲν ἀποκρύψας, ὀρώ μοι εἴδ' θεοῦ
ὡς βλεψίδημι ἄμφρον ἢ χρεῖς πρέγμων.
ὡς τε μετέχων ἔξεστιν, εἶ γὰρ τῶν ὀλίγων.

Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς ὡς λέγουσι πολούσιος;

Χρ. ἔσομαι μὲν ἐν ἀντίκα μοι λ' ἴω θεὸς θέλη
εἶ γὰρ ἴς ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πρέγματι

Βλ. ποῖός τις. χρ. οἶος. βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ, τι φῆς ποτε

Χρ. ἢ μὲν καταρθώσομαι, εἴ πρέγμων αἰεὶ
ἴω δὲ σφραδῶμαι, ἰδί τῷ κερῖ φθαιτο πρέγμων.

Βλ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ * φορτίον
καὶ μὴ οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ Ἰζαπίνης ἄγαν
οὐτως ἔστω πολούτων. τό, τ' αὖ δε δοικάναι
πρὸς αὐτὸς οὐδὲν ἕγχεσ' ἐς ἐργασμῶν.

Χρ. πῶς δ' οὐδὲν ἕγχεσ'. βλ. εἴ τι κεκλοφῶς νῆ δία.
ἐκείθεν ἕγχεσ', ἀρχίρειον ἢ χρυσίον

πῆ αὖ τῷ

Theophrastus, author
re Plutar. in Sympos.
τὰ κρυφαῖα ἀοί-
νον μέτρω ἐκάλει.
constrinas ebrietatem
abst. vino moderavit.

φορτικός sermo dici-
tur, qui onerosus est,
et contradictionem in
se concludit.

- Excluderemur à senatu crebrius,
 Ipsumq; Plutum mitterem, cuiq; alteri.
 Chr. Atqui uideo ipsum Blepsidemum accedere,
 Certum est quod huius quippiam audiuit rei,
 Id quod gradu hoc suo exprimit celerrimo.
 Blep. Quid hoc rei est: uel unde: uel quo nam modo
 Chremylus repente factus est numator?
 Haud credidi hercle, & si frequenter dicerent
 Tonsonijs in officinis, diuitem
 Factum esse scilicet uirum hunc, hinc nascitur
 Miraculum mihi, qui uir hic per omnia
 Euaserit felix, ut amicos conuocat.
 Minime profecto more patriæ facit.
 Chr. Te, per Deos, posthac nihil celauerim,
 O Blepsideme melius atq; heri mihi est,
 Huiusq; si uoles, eris & tu particeps,
 Es nanq; amicorum ex numero non infimus.
 Blep. Diues ne factus es, quod aiunt, optume?
 Chr. Ero propediem, si modo annuerit Deus,
 At unum inest periculum in negotio.
 Blep. Cedo quale? Chr. quale? Blep. quin cedo quod dicturus es
 Chr. Nos siquidem ut patrauerimus recte omnia,
 Beate agemus semper: at quando interim
 Aberrauimus, perditum iri funditus.
 Blep. Verba tua contradictionem includere
 Videntur, atq; longe onus grauissimum,
 Id quod profecto non placet. Nanq; ilico
 Alios supra ditari, & oppido, simul
 Timere, nō sani, sed improbi uiri est.
 Chr. Quomodo nihil sani? Blep. furatus, per Iouē, es,
 Hic unde modo redis, uel auri scilicet
 Argentuli ue quippiam ex templo Dei,

Blepsidemos explorator interpretari potest. Eratq; magistratus apud Athenenses, qui mores singulorum obseruabat. Sic dictus ab inspicendo populum.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

πρὸς τὸ θεοῦ καὶ περὶ ἴσως σοι μεταμύθη

Χρ. ἄπολλον ἀποφρόποιε, μά δὲ ἐγὼ μὲν οὐ

βλ. παῦσαι φλυαρῶν ὡς ἀγάθ' οἶδα ἄρ' σαφῶς

Χρ. σὺ μηδὲν εἰς ἐμὲ ἕπ' ὀνόματι τοῦτο, βλ. φθ.

ὡς οὐδὲν ἀπεχθῶς ἢ γίης ὅσιν οὐδενός.

ὄμ' εἰσὶ τῶ κέρδιω ἅπαντες ἠήοντο.

Χρ. οὐτοι μά πῶ δὴ μὲν ἡ γαίνην μοι δοκεῖς.

βλ. ὡς πολὺ μὲν ἐσιχθῶν πρὸ τέρων ἔχε φρόπων.

Χρ. μεταγαλλοῦς ὧν θρωωνη τὸν οὐρανὸν

βλ. ὄμ' οὐδὲ εἰ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χεῖραν ἔχει

ὄμ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι τραπεζιουργικόν.*

Χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὅ κ' ἠρώσεις, ὡς ἐμὸν τι κικλοφότος

ζητῆς μεταλαβῆν, βλ. μεταλαβῆν ζητῶ; τίς

Χρ. τόδ' ὅσιν οὐ τοιοῦτον, ὄμ' ἐτόρως ἔχον.

βλ. μῶν οὐ κικλοφασ', ὄμ' ἠρπακας; Χρ. κικλοφασίαι

βλ. ὄμ' οὐδ' μὲν ἀπειτέρηκας γ' οὐδένα;

Χρ. οὐ δὴ τ' ἔτω γ'. βλ. ὡς ἠράκλεις, φέρει, ποῖ τις εἶ

φρα' ποι τοτ' ἀληθῆς γὰρ οὐκ ἐδέλεις φάσαι.

Χρ. κατηγορεῖς γὰρ πλὴν μαθεῖν εἰ περὶ μάλ' μου.

βλ. ὡς τ' αὖ, ἐπώσοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνν

ἐδέλξει διὰ πρῶξαι πλὴν πυδέσθαι πῶς πόλιν

δὲ σὺ ἐπιθύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.

Χρ. καὶ μὲν φίλος γ' αὖ μοι δοκῆς νῆ σὺν θεοῦ

φῆς μναῖς αἰαλόφους γε λογισάσθαι δώδεκα.

βλ. ὄρω πῶν ἰδί τῶ ἐήματος κικλοφασίαι

ἰκικλοφασίαι ἔχονται μὲν τῶν παιδίων

καὶ τῶ γυναικῶν, καὶ οὐ διοίσον τ' ἀπικλοφασίαι

τῶν

πανόργος qui omne
facinus malū patrare
audet.

Chr. Ac ideo forte pœnitentiã doles,
O Phœbe propulsor malorum, ego per Iouem
Nihil furatus sum, Blep. sine nugas neçtere,

Chr. O bone uir, ipse siquidem noui omnia,
Ah' quæso te, ne suspiceris quippiam
De me sinistri. Blep. hei ç nihil sani uspiã est,
Sed uniuersi ubiq; seruiunt lucro.

Chr. Haud, per Cererem, tu mente sanus es satis.
Blep. Quàm distat ille pristinis à moribus.

Chr. Te, per polum, atra bilis occupat miser.

Blep. Aspectus ipse discrepans à cæteris, 963.
Te, nempe magni criminis, reum arguit:

Chr. Noui quid crocites, scilicet ceu quippiam
Furtim abstulerim, cuius uel ipse particeps
Quæris fieri. Blep. cuius ego quæro particeps
Fieri? Chr. illud haud ita, sed aliusmodi se habet.

Blep. Num nõ furatus es, sed rapuisti quippiam?

Chr. Genio, proculdubio, malo correptus es.

Blep. Nunquid spoliasti fraudibus tu quempiam?

Chr. Nequaçq; ego. Blep. pròh Hercules, q̄ uertimus?

Chr. An abnuis quæ ueritatis sunt loqui?

Chr. Instituis accusationem in me, anteçq;

Blep. Intellegas huius caput negocij.

Chr. Verum o' amice ego illud abfoluere queam

Blep. Paucis negocium, priusçq; intelligat

Chr. Hoc ciuitas, si quid capiens pecuniã,

Blep. Ora aduocatorum ilico concludero.

Chr. Amicus es, certe ut uidetur per Deos,

Blep. Qui pro minis tribus imputes duodecim.

Chr. Sed uideo quendam sessitatorum breui

Blep. * Contra tribunal, ac libellos supplices

Chr. Manu gerentem, liberis & coniuge

Ironicos dicta.

* Euristheus post mor
et liberos eius isensissi
me psequutus est, quæ
acceptis secũ liberis, cõ
fugiebat πρὸς ἑωμόν
τοῦ ἐλέου, hoc est ad
arã misericordiæ, quæ
tũ Athenis in magno
honore habebatur, au-
xilium implorans aduer-
sus persecutionẽ Eu-
ristei. Quod facile ab
Atheniẽsibus impetra-
bat, Erat autem, quod

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τῶν ἡρακλείδων οὐδ' ὅτι οἴω, τῶν παμφίλων.
 κρ. οὐκ. ὦ κακόδαιμον, διμὰ εὐν χρητοὺς μόνου,
 ἔπο γ' καὶ εὐν δεξιούς κει σῶφωνα
 ἀπ' τὴ πωλουτήσῃ ποιήσω. βλ. τί σὺ λέγεις.
 οὐτῶ πάνυ πολλὰ κέκλοφασ; κρ. οἴ μοι τῶν κακῶν
 ἀπολήσ. βλ. σὺ μὲν οἴω σε αὐτὸν ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ.
 κρ. οὐ δῆτ' ἐπεὶ τὸν πωλοῦτον ὦ μόλῃρε σὺ
 ἔχω. βλ. σὺ πωλοῦτον; ὁ ποῖον. κρ. αὐτὸν τὸν θεόν.
 βλ. ἢ ποῦ σὺν. κρ. ἄδον. βλ. παρ' ἐμοί. βλ. πρᾶ σοί. κρ. πῶς
 βλ. οὐκ ἐς κόρακας πωλοῦτος πρᾶ σοί; κρ. νῆ εὐν θεούς.
 βλ. λέγεις ἀληθῆ; κρ. φημί. βλ. πρὸς τῆς ἐστίας;
 κρ. νῆ τὸν ποσειδῶ. βλ. τὸν θαλάσσιον λέγεις.
 κρ. εἰ δ' ἐστὶν ἑτέρος τις ποσειδῶν, τὸν ἑτέρον.
 βλ. εἴ τ' οὐδὲν πέμπεις ἔπρὸς ἡμᾶς εὐν φίλοι.
 κρ. οὐκ ἔστι πῶτα πρᾶγματ' ἐν τούτῳ. βλ. τί φῆς,
 οὐ ὦ μὲν δίδωμαι. κρ. μὰ θεῶν. δεῖ γὰρ πρῶτα. βλ. τί
 κρ. βλέπειν ποιῆσαι νῶ. βλ. τίνα βλέπειν φάσιν.
 κρ. τὸν πωλοῦτον ὡς πᾶρ τὸ πρῶτον εἰ γὰρ τρεῖς ἴσταν.
 βλ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ὄσι. κρ. νῆ τὸν οὐρανόν.
 βλ. οὐκ ἐπὸς ἄρ' ὡς ἐμὲ ἔλθεν οὐδὲ πώποτε
 κρ. ἀλλ' ἴω θεοὶ θεῶν, νῶ ἀφίξεται.
 βλ. οὐκ οἴω ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχθρῶ πινά.
 κρ. τίς δῆτ' ἰατρὸς ὄσι νῶ ἐν τῇ πόλει,
 οὔτε γὰρ ὁμοῦσός οὐδὲν ἐστ' οὐθ' ἡ τέχνη.
 βλ. σκοπῶμεν. κρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
 κρ. μὰ δὲ ἀλλ' ὅπῃ πάσαι πρῆσθιναζόμην.
 ἐγὼ

PLUTVS.

Cinctum misere, instar Herculis uidelicet,

Et pignorum illius, quibus de Pamphilus.

Chr. Haud sic erit insanissime, uerum candidos

Ego & probos, frugiq; homines tantummodo

Reddam affatim locupletiores. Blep. id tu ais?

Furatus es tam multa? Chr. uæ mihi, admodum

Tu perdis infontē. Blep. haud animo te perdere

Mihi, sed ut arbitror, ipse perditor tuus es.

Chr. Minime profecto, nam o' scelestè Plutum ego

Habeo. Blep. ipse Plutum? qualem? Chr. aperte ipsum Deum.

Blep. At ipse ubi est? Chr. intus. Blep. ubi nā intus optume?

Chr. Mecū est. Blep. apud te Plutus est? Chr. sic dico ego.

Blep. Apage cito ad coruos: apud te Plutus est?

Chr. Ita per deos. Blep. an uera dicis? Chr. admodum.

Blep. Tu per deam Vestam? Chr. per ipsum deniq;

Neptunum. Blep. an illum per marinū deieras?

Chr. Et si alius est Neptunus illum adduxerim.

Blep. Nunquid ad amicos illum animus est mittere?

Chr. Haud huc negociū haftenus redijt. Blep. quid hic

Ais? nihil cōmunicabis? Chr. per Iouem

Primū necesse est. Blep. quid? Chr. uidentē reddere.

Blep. Quem uis uidentem? Chr. Plutū, uelut olim fuit.

Blep. At nunquid ille cæcus est? Chr. ita per Iouem.

Blep. Haud mirum igitur, si is haftenus non uenerit

Ad me. Chr. at Deis uolentibus uenturus est.

Blep. Oportuit medicum uocasse quempiam.

Chr. At quis ea in urbe medicus possit esse, ubi

Nullus honor artibus? nec ulla præmia

Proposita sunt nunc literatis literis?

Blep. Consideremus. Chr. haud quidem necessum erit.

Blep. Quin nec mihi uidetur integrum fore,

Chr. At per Iouem, quod iam prius paraueram

Est opti

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἐγὼ κατακλιθεὶν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιού.
 κινράπισόν ὄστι. Βλ. πολὺ μὲν δὴ νῆ σὺ θεούς.
 μήνῳ διατεῖβ', ἄλλ' αἴνευ πρᾶττων εἰ γέπι.
 χρ. καὶ δὴ βαδίζω. βλ. σπυῖδένῳ. χρ. τούτ' αὐτὸ δὲ.
Φενία. ὦ θερμόν' ἔργον κἀνόστον καὶ πῦρόμορον
 πολμῶν τε θραῦν ἀνθρώω παρὶώ κακοδαίμονε
 ποῖ ποῖ. τί φεύγετον. οὐ μὲν εἶτον; χρ. ἤρακλῆς.
Γε. ἐγὼ γο' ὑμοῖς ἔσο λῶ κακούς κακῶς.
 τό λημμα ἔρ' πολμᾶτον, οὐκ αἰαχθόν.
 ἄλλ' οἶον οὐδεὶς ἄλλος οὐδὲ πάποτε,
 οὔτε θεός οὔτ' ἀνθρώπος. ὡς τ' ἀπολῶ λατόν.
 χρ. σὺ δ' εἰ τίς, ὠχρά μὲν ἔρ' εἶπαί μοι δοκεῖς.
 βλ. ἴσως ὄριννύς ὄστιν ἐν φραγαθίᾳ
 βλέπει γέτοι μανιμόντι ὧ φραγαθικόν.
 χρ. ἄλλ' οὐκ ἔχει γο' δᾶδᾶς. βλ. οὐκ ὄν κλαύσεται.
Γε. ὄκαθε δ' εἶνα τίναμε. χρ. πανδοκίᾳ τειαν.
 ἢ λεκιδόρω λιν. οὐ γὰρ ἀν' εἰς ἑστυονί.
 εἰ κ' κραγῆς ἡμῶν οὐδὲν ἠδίκημῆνι,
Πε. ἀλιθῆς; οὐ γο' δεινότατα δεδραίνετον,
 ζητωῶτες ἐν πάσης μεχέρᾳς ἐν βαλεῖν;
 χρ. οὐκ οἴω ἑσὺ λαιπόν σοι δ' βαρᾶθρον γίνεται
 ἄλλ' ἠπίς εἶ, λέγειν ἐχθρῶ αὐτίκα μάλα.
Γε. ἢ σφῶ ποιήσω τήμδρον δοῦμαι δίκην
 ἀνθ' ὧν ἐμέ ζητεῖ τὸν εἰθέν δ' ἀφανίσαι
Βλ. ἄρ' ὄστιν ἠκαπηλὶς ἢ τῶν χειτόνων,
 ἢ ταῖς κούχαις ἀεὶ μεδιαλυμαίνεται;
Πε. πινία μὲν οἴω, ἢ σφῶν ξηνοικῶ φ' ἄλλ' ἔτι.
βλ. ἀνάξ

PLUTVS.

Est optimum, uidelicet Epidaurij
Feratur in templum. Blep. nimum tu per Deos

Insumis ocij, face tandem quod facis.

Chr. En uado. Blep. festina. Chr. id qdē ipse nūc ago.

O facinus audax atq; iniquum & impium.

Id quod modo occepistis infaustissimi,
Quo fugitis hinc? an nō manebitis? Chr. Hercules.

Ego perduam uos admodum malos male,

Ausum quod estis ausi inexcusabile, &

Quale hactenus nemo omnium patrauerit,

Seu sit Deus, siue sit homo, unde peribitis.

Chr. Quæ nam es? uelut pallore perpetuo obsita?

Blep. Forte est Erinnyes quæpiam ex Tragœdia,

Etenim furiosum quippiam atq; tetricum,

Videtur ipsa strenue minarier.

Chr. At non gerit faces. Blep. eō igitur acrius

Plorabit ipsa, quo magis contemnitur.

Pau. Quam me putaris esse? Chr. cauponariæ

Artis magistræ, aut uenditricem scilicet

Leguminum, alioqui minus clamoribus

Nos impeteres tuis, minus lacefferes,

Cum passa sis iniuriæ per nos nihil.

Pau. Vere ne? tam indignum patrare pergitis

Duo simul facinus, ut ipsis ocyus

Excludar oris uniuersæ Graciæ?

Chr. Igitur tibi præter barathrum restat nihil,

Sed quæ nam es? illud primum oportet dicere,

Pau. Ea sum, quæ faciam luere uos pœnam hoc die,

Delere qui me penitus illac ducitis.

Blep. Hæc nunquid est caupona, uicina improba,

Quæ me modis toties iniquis decipit?

Pau. Imo ipsa Paupertas ego sum, quæ impigre

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Βλ. ἀνάξ' ἄπολλον. καὶ θεοί. καὶ τίς φύλοι.
 χρ. οὐτος. τί φραῖς ὧ δειλότατον σὺ θηρίον.
 οὐ πᾶρμενῆς; Βλ. ἦκιστα πάντων. χρ. οὐ μενῆς;
 ὄν' ἀφ' ἑρῆ δύο γυναῖκα φθίζομεν μίαν;
 βλ. πονία γὰρ ὄσιν ὧ πόνηρ. ἦς οὐδαμῶ
 οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἰζωλέτερον.
 χρ. σῆθ'. ἀντιβολῶσε σῆθι. βλ. μά δ' ἔγω μὲν οὐ
 χρ. καὶ μὴ λέω δεινότατον ἔργον πᾶ' ἀπολύ
 ἔργον ἅ πάντων ὄργαζόμεθα εἰς τὸν θεόν
 ὄρημον ἀπολιπόν τέ ποιφθίζόμεθα
 τῶ δ' ἰδεοῖτε. μὴ δὲ διαμαχοῦμεθα.
 βλ. ποίοισιν ὁ πλοῖσι. ἢ διώκειται ποιθῆτες.
 ποῖον γὰρ οὐθῶρακα. ποῖαν ἀσπίδα,
 οὐκ ἐνέχρον τίθησιν ἡμικρατάτη.
 χρ. θάξρει. μόνος ἄ οὐτος οἶδ' ὁ θεός, ὅπ
 φροπαῖον ἀνάσσειται τῶν πύτης φρόπων
 πε. γρύξην δὲ καὶ πολμάτον ὧ καθάρματα
 ἐπ' αὐτο φάρω δεινὰ δρών τ' εἰ λημμεῖω;
 χρ. σὺ δ' ὧ κάμει ἀπολουμένη τί λαιδρεῖ
 ἡμῖν προσελθούσ' οὐδ' ὅπ' ἔν' ἀδικουμένη
 πε. οὐδὲν ἄ ὧ * πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
 ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένη
 βλέψαι πάλιν; χρ. τί εἴ ἀδικούμεν τῶ π' αἰ
 εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις περιζομεν ἀγαθόν.
 πε. τί δ' αὐ γ' ὑμῆς ἀγαθὸν ἰδύροισθ'. χρ. ὅ, π;
 σὲ πρῶτον ἐν βαλόντες ἐν τ' ἐμάσθς.
 πε. ἐμ' ἐν βαλόντες; Ὡ τί αὐ νομίζον
 κακὸν ὄργαζομαι μῆζον ἀνθρώπων. χρ. ὅ, π;
 εἰ ἄρα

ἄρα non solum de fur
 to, sed et de omni cri-
 mine dici potest.

Iam annos simul uobis cohabito plurimos.
 Blep. Quorsum quis, o' Appollo, sese recipiat?
 Chr. Quid hic agis, uere timidissima bestia?
 Nō pmanes? Ble. minime quidē. Ch. nō pmanes?
 An mulieri uni cedimus uiri duo?
 Blep. Inopia quippe est, o' miser, uidelicet
 Qua nullubi exitiālius uiuit animal.
 Chr. Siste precor hic gradū. Blep. minime ego p Iouē
 Chr. At rem omnium indignissimam patrabimus,
 Si solitariū relinquentes Deum
 Ineptiētes interim hanc timuerimus,
 Alioq; nos receperimus ceu trāfuga,
 Ausi nihil pugnare contra fortiter.
 At qua potentia? quibus ue copijs
 Freti? ecce quem non thoraca, quæ ue scuta non
 Impignorauit illa sordidissima?
 Chr. Confide; solus enim hic Deus, sat scio, queat
 Erigere de illius trophæum moribus,
 Pau. Audetis & mutire sceleratissimi,
 Deprensi in ipso furto, agentes nequiter?
 Chr. Verum, peritura pessime, conuictijs
 Quid nos laceffis? siquidem à nobis nihil
 Molestiæ perpeffa, nihilq; iniuriæ?
 Pau. Num per Deos existimatis me nihil
 Iniuria affici, oppido atq; lumina
 Plutus recipiat? Chr. qualis hæc iniuria,
 Si præbeamus uniuersis quod bonum est?
 Pau. Quod nam bonū inducetis? Chr. exturbabimus
 Te primum ab uniuersa penitus Græcia.
 Pau. Me scilicet exturbabitis? & quod nam obsecro
 Maius malum omnibus simul mortalibus
 Facere queatis? Chr. quod mihi narras malum?

περὸς τῶν θεῶν. obsecra-
 cratis & obtestantis
 aduerbiū est: sicut uē af-
 firmandi, & μὲ negā-
 di.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

εἰ δὲ οὐκ ὁρᾶν μιλῶντες. ἐπιπλαδοί μῦθα
 Γε. καὶ μὴ πῶς τοῦτου σφῶν ἐδέξω δδῶμαι λόγον
 εἰ πρῶτον αὐτῶ καὶ μὴ ἀποφύγω μόνω
 ἀγαθῶν ἀ πάντων οὐ γὰρ αἰτίαν ἐμέ
 ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶνταισ ὑμᾶς. εἰ δὲ μὴ,
 ποιῆτον ἡδὴ τοῦθ' ὅ, πὶ γὰρ ὑμῖν δοκῆ.

Χρ. ὦ τουτὶ σὺ τολμᾶς ὦ μαρωτάτη λέγειν;

Πε. καὶ σὺ γ' διδάσκον πᾶν γὰρ οἱ μοι ράδιως
 ἀπαντ' ἀμρτάνον τάσ' ἀποδείξεν ἐσῶ,
 εἰ σὺν δικαίωσ φῆς ποιήσειν πολουσίωσ.

Βλ. ὦ τύμπανα ἢ κύφωνδσ οὐκ ἀρῆξετε;

Πε. οὐ δεῖ γε τλιάζην καὶ βοᾶν περὶ ἂν μάθῃσ

Βλ. καί τίς δυνάτ' αὐτὴν μὴ βοᾶν ἰού, ἰού
 ζικαῦτ' ἀκρῶν; πε. ὅσ πρὸς δέξιν δὲ φονδν

Χρ. τί δῆτά Γι * πῆμι ἐπιχεράτω τῆ δίκῃ,
 ἐάν γ' ἀλγῶσ. Γε. ὅ, π σοι δοκῆ. βλ. καλῶσ λέγεισ

Γε. δ' ἄρ' αὐτὸ γὰρ ἠπῶαθε καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.

Βλ. ἱκανοὺσ νομίζῶσ δῆτα θανάτωσ εἴκῃσιν;

Χρ. ταῦτῃ γε. νδν δὲ δὴ ἀποχρήτουσιν μόνω.

Πε. οὐκ ἀν' φθάνοιτον δέξω πρῆτόντ' ἢ πύγ' αὐ
 ἔχοιτοσ ἀν' δίκαιον ἀντιπεῖν ἐπι.

Χο. * ὄμ' ἢ δηχλῶ π λέγειν ὑμᾶς σφῶν, ὦ νικήσετε πῶσ δὲ,
 εἰ τοῖσ λόποισ ἀν' πλέτοντες. μαλακῆν δ' εἰδῶστε μῶσ

Χρ. φανερὸν μὲν ἔργ' οἱ μοι γνῶναι τοῦτ' εἶν πᾶσιν ὁμοίωσ
 ὅ π σὺν χρησούσ τῶν ἀθρῶπον δὲ πρῆτήν. ἐστὶ δίκαιον
 εἶδν δὲ πονηρούσ @ εἶδν ἀθίωσ; τοῦτων τ' ἀντίπα δῆπῶσ
 τοῦ τ' εἶν ἡμῆσ ἐπιθυμῶντεσ, μόλισ δὲρωμῆν ὡσ τε ζῆλωσ
 βούλημα καλὸν ἢ θυνάϊον καὶ χησίμων εἰσ ἀπαν δέξω
 λῶ γὰρ ὁ πολοῦτοσ νινὶ βλάφη, ἢ μὴ τυφλόσ αὐτῶ

τίμη μοι proene est
 matio. Sic Cicero in. 1.
 de oratore transfuit,
 ubi de Socrate loquēs
 dicit: quæsiuisse iu-
 dicias ab ipso Socrate
 πινὸσ πμᾶσ, id est,
 cuius te dignum ænses
 Respondit Socrates:
 Ut alar i Prytanæo, id
 est, publicis expensis,

* Hi uerius uocantur
 Aristophanici, non q
 ipse primus inuenerit,
 sed quia usus est æpe.
 Sunt autem Quadrati
 Anapestici catalectici.

PLUTVS.

- Paup. Si quod facturi neglexerimus interim.
 At qui uolo in præsentia hic ostendere,
 Primumq; reddere rationem congruam
 Vobis, bonorum esse omnium me scilicet
 Causam unicam, propterq; me uos uiuere,
 Quod si minus illud fecero, uos perditæ
 Sicut uidebitur, malo aliquo, perfidam.
 Chr. Tu dicere isthæc audes sceleratissima?
 Pau. At tu doceri te patere, nam ut arbitror
 Facillime monstrauero, tota uia
 Errare te, si, ut asseris, tantummodo
 Frugi uiros, iustosq; reddas diuites.
 Blep. O' tympana, o' cruces, nihil opitulamini?
 Pau. Nihil atinet queri, prius q̄ intellegas.
 Blep. Quis audiens hæc continere se queat,
 Ne clamitet dolenter heu heu? Paup. qui sapit.
 Chr. At quam tibi uis iure pœnam inscripserim
 Ut uicta abibis? Pau. quæ uidebit. Ble. bene est.
 Pau. At uos manebit hæc eadem, si uicero.
 Blep. Nunquid necesse sufficere bis decem putas?
 Chr. Huic quidem, at nobis erunt duæ satis.
 Pau. Cur non properatis id facientes? quis queat
 Enim amplius quid iure contradicere?

Ironicos.

Tetrametra, Anapestica, Cat. lectica.

- Chorus, nō
 exadēs du
 or uersus.
 Chr. Equidem iam uel aliquid dicere oportet acute & sapienter.
 Mittere uero mollia, ut hanc contradicentes superetis.
 Quod iustum sit hominibus iustis benefacere uidelicet, atq;
 Contra fieri prauis, ipsisq; atheis, ut puto, manifeste
 Nemo est qui inficias ire queat, nemo qui nesciat illud.
 Igitur cum facere hoc cupimus, uix reperire licet generosum,
 Utileq; & honestum aliquod simul in re tanta consilium, nam
 Ut Plutus rursus aspexerit, haudq; amplius errauerit orbus

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὡς εὖ ἀγαθὸν τῶν ἀνθρώπων βαδιέται. ἢ οὐκ ἀπολείπει
 εὖ δὲ πονηροὺς καὶ εὖ ἀδίκου φουξείται. καὶ τα πρὶ ἡσεί
 πάντας χρῆσους ἢ πλῆ τῶν τας δῆροντα, τε θεῖα σέβοντας
 καὶ τοι εὖ τον τοῖς ἀνθρώποις τίς αὖ ἰθὺροὶ πότ' ἀμεινον

βλ. οὐ πρὶ εἰώ σοι εὖ τον μάρτυς, μηδὲν ταύτῳ γ' ἀνδρώτα.

χρ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διακίτται,
 τίς αὖ οὐχ ἡποιτ' εἶν' μανίαν, κακοδαμονίαν τ' ἐπ' μάλλον

πολλοὶ μὲν εἰ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ
 ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι, πολλοὶ δὲ ὄντες πᾶν χρῆσιν
 πρᾶξι οἱ κακῶς ἢ πεινώσι μὲν σου τε τὰ πλεῖστα σωφρον
 οὐκ εἶναι φημι ἢ παύσει ταύτ' ἢ βλάβη ποθ' ὁ πλουτοῦτος,
 ὀδόν. ἢ πν' ἰών, τοῖς ἀνθρώποις ἀγὰθ' αὖ μείζω πορίσειαν.

ρε. ὁμ' ὦ πάντων εἰς ἀνθρώπων ἀναπεισθεν τ' οὐχ ὑγιάνθη

δύο πρῆσβύτα ξυνοδικασώτα οὐ ληρέην καὶ πρᾶποιθ
 εἰ ὄσσο γένοιθ' ὁ ποθεῖθ' ὑμεῖς οὐ φημι ἀν λυσιτελεῖν σφῶν
 εἰ γὰρ ὁ πλουτοῦτος βλάβητε πάλιν διακίτται ἐτ' ἴσον ἐαυτῶν
 οὔτε τέχνῳ ἀν τῶν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετήν
 οὐδεὶς ἀμφοῖν γ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντων, εἰσελήσει

τίς χαλκιδεῖν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ εἰσπῆν, ἢ ἴσοχοποιεῖν,
 ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλωεῖν, ἢ στυποθελεῖν,
 ἢ γῆς ἀρότροις εἰξασ' ἀκτεδόν, καρπὸν θεοῦς θερίσαιωτα,
 ἢ ἰθὺς ἴαν ἀριτοῖς ὑμῖν εὖ των πάντων ἀμεινον;

χρ. λῆρον, λῆρεῖς, ταύτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξασ',
 οἱ θεράποντες μοχθήσοισι. ρε. πόθεν εἴν' ἐξῆς θεράποντες.

χρ. ὀνησόμεθ' ἀργυρεῖς δῆπον. ρε. τίς δ' ἔσαι πρῶτον ὁ πωλὼν
 ὁ ταν ἀργύριον κακῆϊνος ἔχη. χρ. κερδαίνθη βελόματος πρὸ
 ἔπορος ἢ κων ἐκ θεηαλίασ' πρᾶ πλεῖστον ἀνοσοποδιστῶν.

ρε. ὁμ' αὐδ' ἔσαι πρῶτον ἀπάντων οὐδεὶς, οὐδ' ἀνοσοποδιστής,
 κατατὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δῆπρ. τίς εἴ' πλεῖστον, εἰσελήσει
 κινδυνώτων πρὸ τ' ψυχῆς τῆς αὐτοῦ, ὄσσο ποιεῖται
 ὡς τ' αὐτ' ἀφ' οὗ ἐπανακακοθεῖς ἢ σκαπῆν τ' ὁμ' αὖτε μοχθ
 ὁ δυν-

PLUTVS.

Oculis, ipse sua consuetudine tantum homines studiosos

Veri dignabit, atq; illis aderit, fugiet sed iniquos.

Tandēq; bonos cumulabit diuitijs, & sacra colentes.

Et quis hoībus imago quiddam conducibile inuenerit unq;:

Blep. Nemo huius ego tibi testis ero, illam ne quæso rogites tu.

Chr. Velut autem humanæ uitæ conditio disponitur hocce
Tempore: quis non mania, aut furia, aut maius quid dixerit illud?

Etenim haud pauci ditantur prauis, diuitiasq; legentes

Iniuste scilicet: at contra frugi homines esuriunt nunc,

Deguntq; procul dubio, misere tecum quicunq; habitarent.

Quo circa hanc esse uiam duco, ne hæc sint, si lumine Plutus

Donetur, quo incedens commoda hominibus tribuat meliora.

Pau. At uos quibus in cunctis nemo est citius mortalibus unq;

Persuasus: duo ueteres socij nugarum, stulticiaq;:

Etenim si fiat quod cupitis, prodesse illud nego uobis,

Equidem ut Plutus rursus acceptis oculis aspexerit, utq;

Se fecerit omnibus æqualem, nemo hominum aliquam uolet artē

Exercere amplius, aut Sophiæ nauare operam, quibus ultro

Ablatis; quis ferrum exercebit; quis compingere naues

Uolet; aut quis suere; rotasq; parare; aut quis nam incidere lora;

Lateres' ue excoquere; aut pelles inficere; aut qs scindere terram

Optabit aratri; aut Cereris fructum quis colliget almae

Vobis si colere ocia liceat, posthabitis omnibus illis;

Chr. Nugas nugaris, nanq; hæc omnia quæ nunc enumerasti,

Famuli sufficient. Pau, porro' famulos unde licebit habere;

Chr. Emere argento curabimus. Pau, at quis nam illos uendere uobis

Velit, argentū cum etiā ipse habeat; Chr, lucri cupidus, ueniēsq;

Mercator quispiam ab ipsa Thessalia, à multis plagarijs.

Pau. Atqui principio non usquam fuerit plagarius ullus.

Nam, iuxta quod dicis, quis diues uoluerit hoc facere; atq;

Propriæ omnia passim formidanda subire pericula uitæ;

Vnde ipse & arare, & fodere, & reliquos duros ferre labores

Cómpuls

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὁ δὲ δωηρότερος βίβλος βίοντων ὡς οὐκ ἔστιν. χρ. ἐσομαι φιλῶν
 γε. ἐπὶ δ' οὐχ' ἔξῃς οὐτ' ἐκκλίνῃ καταδραβεῖν, οὐδ' ἔσονται.
 οὐτε τάπησιν, πῖσ γὰρ ὑφαίνῃν ἐδελέσει χρυσοῦ ὄντος
 οὐτε μύροισι μύρισαι σακτοῖς, ὅποταν νύμφῃν ἀγαγάσῃ
 οὐθ' ἡμαπῶν βαπῶν δαπανῶν ὅκοσμησῃ ποικιλοκόμων
 καὶ ὅτι πᾶσι πλουτέων ἔστι, πάντων τούτων ἀπορροῦται.
 παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταυτ' ὅτι πρὸς πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθε, ἐγὼ δ' ἔ
 ἔν χειροτέχνῳ ὡς πᾶσι δέσποιν' ἐπαναγαζούσα καὶ ἡμαπῶν.
 Διὰ τὴν χρεῖαν αὐτῶν πένιαν. ἡτέρον ὅποθεν βίον ἔξῃ.
 χρ. οὐτ' αὖ ποίησαι τί διωαῖ ἀγαθῶν, πᾶσι φώδων ἐκ βαλαχῆς
 καὶ παιδαγῶν ἡσποπεινῶντων, καὶ γρηθῶν κολοσπερῶν
 φηγεῶν τ' ἀριθμῶν καὶ κωνῶπων καὶ ψυλλῶν, οὐδ' ἐλάσσει
 ἡσπο τῶν πλῆθους αἰ βομβοῦσαι πᾶσι τῶν κεφαλῶν αἰσῶν
 ἐπιγίρουσαι καὶ σφάζουσαι, πεινήσεις. δὲν' ἐπανίστα
 πρὸς δὲ γε τούτοις, ἀνθ' ἡμαπῶν ἢ ἔχειν ῥάχης, ἀντὶ τῆς κλίτης
 σπῆσῶν ὀρνῶν. κόρεων μεσῆν. ἢ ὅτι δίδουτας ἐχέει.
 καὶ φορμῶν ἔχειν ἀντὶ τῆς πῆλτος σαπερὸν ἀντὶ δὲ πρὸς κεφαλῶν
 λίθων δὲ μεγάλῃ πρὸς ἢ κεφαλῆ. σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ τῆς ἀρῶν
 μαλάχης πῆρδου. ἀντὶ τῆς μάχης, φύμ' ἰχνῶν ῥαφῶν ἰσῶν.
 ἀντὶ τῆς θραίνου. σάμης κεφαλῶν κατακότος. ἀντὶ δὲ μάχης
 πῆρδου πᾶσι τῶν ἀφῶν γῆν καὶ ταυτῶν. ἀρῶν πᾶσι
 ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀφῶν τοῖς ἀποφαινωσ' αἰσῶν οὐδ' ἔστι
 γε. οὐ μὲν οὐκ ἐμὸν βίον ἐρηκας, ἔν πῆρδου δ' ἡσπορῶν
 χρ. οὐκ ἔν δὴ πῶν τῆς πῆρδου πένιαν φαμὲν εἶναι ἀδελφῶν
 γε. ὑμεῖς γ' οἱ πᾶσι καὶ θραίνου βίω διονύσιον εἶναι ὁμοῖον
 δὲν' οὐχ' ὁ ἕμῳ δῶν πέπονθε βίος. οὐ μὰ δὲ οὐδὲ γε μέμ
 πῆρδου μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ἔστι μὲν ἔχουσα
 τῶν δὲ πένιαν, ἔστι φῆρδου μὲν καὶ τοῖς ὀρνῶν πρὸς ἔστι
 πᾶσι γινεσθαι δ' αὐτῶν μὲν, μὴ μὲν τοῖς μὴ δ' ἐπιλείπειν
 χρ. ὡς μακαρί τῶν, ὡς δὲ μακαρῶν ἔν βίον αὐτῶν κατέλειψα
 εἰ φῆσῃ

Cōpulsus, ages uitā magis hac miserā, Chr. in caput ista tuū sint.
 Haud insuper in lecto poteris dormire suauiter unq̄;
 Cum nulla tapetia sint. Quis enim texere gestiat auro
 Præsente; neq̄ ungentis ungere dabitur cum ducerespon sam
 Forte uoluerit quis; neq̄ uestibus hinc uersicoloribus uti.
 Igitur quid prodest diuitijs florere, atq̄ omnibus illis
 Destitui, quæ mecum sunt uobis scilicet omnia abunde?
 Ego enim artificem, tanq̄ regina potens, compescere pergo,
 Et, duram propter egestatem, doceo ipsum quærere uictum.
 Chr. Et quid præbere boni posses, præter tubercula laua'cri?
 Præter puerorum esurientum, atq̄ unà strepitum uetularum,
 Numerumq̄ pediclorum, & culicum, & pulicum (nec dicere quicq̄
 Volo de numero) qui stridentes circum caput, esse molesti
 Nunquam non possunt, expergeficientes scilicet, atq̄
 Dicentes; heus fame consumeris, uerum exurgito iam nunc
 Hinc & pro ueste dabis centonem; pro lecto, foliorum
 Stramentum cimicibus plenū, quod somno exsuscitet ultro;
 Et pro tegumento nobiliori, das stragulum; lapidem autem
 Ingentem, pro puluinari capitis; panisq̄ loco, das
 Vesci maluæ ramuscis; quin & pro maza, raphanorum
 Folia arefcentia; proq̄ scabello, contritæ caput urnæ:
 Pro uaseq̄ farris, dolioli ruptum latus. Atq̄ igitur num
 Te multorum mortalibus ostendo caussam esse bonorum?
 Paup. Haud ipse meam (ut uisum tibi cum multis) uitam enumerasti.
 Chr. Sortem potius mendicorum accusasti duram & iniquam.
 Paup. Nunquid inopiæ paupertatem nos dicimus esse sortem?
 Chr. Vos qui Dionysion ipsum perhibetis similem Thrasylulo,
 Sed non sic uita mea affecta est, neq̄ per cælos erit unq̄,
 Mendici uita est, qua de tu dicis, nec quippiam habentis:
 Pauperis est parcere partis, intentumq̄ laboribus esse,
 Sic ut, superesse nihil, nec quicquam deesse tamen queat illi.
 Chr. Quam felicem ipsius uitam pauperis enumerasti.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

εἰ φθασέμενος καὶ μοχθήσας, κατὰ λέξει μὴ δὲ ταφύσας
Γε. σκάπηφν πειρᾶ Σκωμοφδεῖν, τῷ σπουδαίῳ ἀμύλησας
 οὐ γνώσιων, ὅτι τῷ πλούτου πῆρ' ἔχω βελτίονα σ' αἰσθασ
 ἢ τὴν γνώμην ἢ τὴν ἰδέαν, πῆρ' αὖ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες
 ἢ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι ἢ πόνες εἰσιν αἰσθητός.
 παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχοί, σφικώδεις, Σ τοῖς ἐχθροῖς αἰσθητός.
Χρ. Ἐπὶ τῷ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς δ' σφικώδες σὺ ποείζεις
Γε. πῶδ' σωφροσύνης ἢ δὴ βίῳ περιανῶ σφῶν. ἀνάδιδάξω.
 ὅτι κοσμιότης οἰκῆ μετ' ἐμοῦ, τῷ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβριότης
Χρ. πάντῳ γὰρ κλέπηφν κόσμιόν ἐστι ἢ σὺν τοῖς χροῦ διαρῆφης
Βλ. νῆ τὸν δ' εἶγε δεῖ λαθεῖν αὐτόν; πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι.
Γε. σκέψαι τοίνυν γ' ἐν ταῖς πόλεσι σὺν εἰρητοῖς. ὡς ὁ πόταν μὲν
 ὡς πένητες, πῶδ' ἔν δὴ μὲν Σ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι
 πλῆθ' ἄλλοι δ' ἀπὸ τῶν κρινῶν, πῆρ' ἀχρημί ἀδικοὶ γαζῶντες
 ἐπιβουλόνοσι τε τῶν πλῆθει, καὶ τῶ δὴ μὲν πελεμαῖον.
Χρ. δὴ γ' ἀμείβεαι τούτων γ' οὐδὲν καὶ πῶρ σφόδρα βίασκαὶ εἶσι
 ἀτὰρ οὐχ' ἢ τὸν γ' οὐδὲν κλαύσει. μηδὲν ταύτη γαζῶντες
 ὅτι γαζῶντες τοῦτ' ἀπαπέσειν ἡμῶς, ὡς ἐστὶν ἀμείνων.
 κενία πλῆθ' πε. ἢ σὺ γ' ἐλέγξαμι, ἢ πῶρ διαάξω, ὡς εἶπες
 ἀλλὰ φλυαρεῖς ἢ πῆρ' ἄλλοι. **Χρ.** ἢ πῶρ φθόνουσι σ' ἀπαπέσει
Γε. ὅτι βελτίου αὐτοῖς ποιά σκέψαι δ' ἐστὶ μάλιστα
 ἀπὸ τῶν παιδῶν σὺν γὰρ πῆρ' ἀλλοῖσι. φονοῦται ἀπὸ
 αὐτοῖς. οὐτῶ διαγνώσκειν χαλεπὸν πῆρ' ἄλλοι ἐστὶ δίκαιον
Χρ. τὸν διαφύσεισ' ἀπὸ οὐκ ὀρθῶς διαγνώσκειν γὰρ κρῆσιν
 ἀπὸ κινῶν γὰρ τὸν πλούτου ἔχει. ταύτῳ δ' ἡμῶν ἀποπέσει
Γε. ἀλλ' ὡς κροικαῖς * γνώμ' ὄντως λημῶντες τὰς φεῖσας ἀμύλησ
 ὅς δὲ δὴ πῶρ πένεται. καὶ τοῦτό γε δὴ φανερὸν σε διδάξω
 εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶρ ποιδῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπικὸν ἀπάντα
 ἵνα σὺν ἐλλῶσ' ἀπάντας ἀπὸ δ' ἔτω πέμψον ξυμαχίῃσιν
 αἰετῶν

γνώμας pro λήμας
 dixit, λήμας autem lip
 pro αἰσθητός; significat

Chr. Si parce uiuens, atq; laborans, nec quicq; inde relinquat
 A deo ut nec sufficient: qui sint post fata in funere sumptus.

Pau. Conaris liberiore ioco ludere, nec seria tractas,
 Vtq; haud cognoscens, quod reddo uiros impense meliores
 Quam Plutus, cum ingenio tum forma. cum illo nanq; podagra
 Affecti, uentres, pingui pedes, ac toto corpore crassi
 At mecum sunt formidandi hostibus, graciles, tenuesq;.

Chr. Vt sint graciles, fame scilicet illis non nihil auxiliaris.
 Pau. Præterea uos nunc ipsa docebo, quanta modestia mecum,
 Nanq; & honestas habitat mecum; comes autem iniuria Pluti.

Chr. Si quid honestatis habet furtum, aut alienas perfodere ædes.
 Blep. Itaq; Iouē, ut hæc faciat clam, ac lateat, quidni? nunq; honestū est?
 Pau. Accipe uel in urbibus ipsos cauidicos, ut adhuc inopes sunt.
 Iusti sunt in populum, iusti & in urbem, at cum pinguior illos
 Fors ex cōmunibus ipsis diuitijs aspexerit, ultro
 Iniusti sunt, populoc; insidiantes, turbasq; cientes.

Chr. Porro nihil hac in re mentiris, ualde licet odiosa
 Sis, sed neq; sic non plorabis, nec uero ideo nimium tu
 Contende placere tibi, quærens scilicet ostendere nobis,
 Quod sit Paupertas diuitijs potior. Pau. uerum minime tu
 Hac me in re iure refellere quibus, sed connectere nugas
 Frustra conaris. Chr. cur ergo passim cuncti fugiunt te?
 Pau. Quoniam meliores ipsos reddo, sicut cernere primum
 Licet omnium in ipsis iam pueris, qui se simul instituentes
 Optume & ex animo, patres ipsos, non raro fugiunt, tam
 Scilicet est ardua res, feliciter ipsum noscere iustum.

Chr. Tu non ne Iouem dicis nō quæ sunt optima noscere rerum?
 Pau. Nam Plutum habet ipse, hanc autem summo nobis mittit olympo,
 Sed uos o' decrepitis rationibus ambo cæcutientes.
 Nam Iupiter est quoq; pauper, quod manifeste ostēdere pergam;
 Etenim si esset diues, quomodo certamine Olympiaco (omnes
 Vbi passim Græcos semper in annum quintum congregat ipse)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἀνεκέρησεν τῶν ἀθλητῶν ἐδὴ νικῶντας σεφανώσας
 κοπίνου σεφανῶ κῆ ποι χρυσῶ μοῖλον ἐχλῶ. εἴ πορ' ἐπὶ τῶν
 χρ. οὐκ οἴω βούτω δήπου δηλαδί τιμῶν τὸν πολοῦτον ἐκείνος.
 φιδόμενος γὰρ κῆ βουλόμενος τοῦτο μηδὲν δαπανᾶσθαι
 λήροις ἀειδῶν ἐδὴ νικῶντας, τὸν πολοῦτον ἐὰν πρ' ἐαυτῶν
 γε. πολὺ τ' ἐπενίασ' πρᾶγμα ἀίχλιον ζητεῖς αὐτῶν πῶδαίμα
 εἰ πολούσιος ὦν, ἀνελεύθερος ἐσθ' οὐ τῶσιν κῆ φιλοκέρδης.
 χρ. δ' ἄν' ἄγε σε ὁ ζῆλος ἰζολέσει, κοπίνου σεφανῶ σεφανώσας.
 πε. εἴ τί τι πείθειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἐς ἀγαθὸν ὑμῶν
 εἶπε τῶν πεινῶν. χρ. πρᾶ τ' ἐκάτης ἐξ ὅσιν εἶδος πῶδαίμα
 εἶπε εἰ πολοῦτεῖν εἶπε τὸ πενιῶν βέλπιον, φυσί γὰρ αὐτῶν
 ἐδὴ μὴ ἔχοντ' κῆ πολοῦτωτ', δεῖ πνον κατὰ μιλῶα περὶ τῶν
 ἐδὴ δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπαζῆν κείν κατὰ τῶν
 ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γνύζης
 ἐπιμηδ' ὅτι οἴω
 οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἴω πείσης
 γε. ὦ φίλις ἀργιστὸς κλέβ' οἷα λέγει;
 χρ. παύσασθαι κάλει τὸν ξύσσιτον.
 γε. τί πάθω τλήμων.
 χρ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶτῆρον ἀφ' ἡμῶν.
 γε. εἴ με δὲ ποίησ.
 χρ. ἐς τὸν κύφω δ' ἄλλ' οὐ μέμφω
 χιλῶσ' ἀλλ' ἀνύτειν.
 γε. ἢ μιλῶ ὑμᾶς γ' ἐπὶ αἰ τῶνδοῖ
 μετὰ πέμφαστον.
 χρ. τὸ τενοσῆσεις νῦν δὲ φθείρου
 κρεῖττον γὰρ μοι πολοῦτεῖν ἔστιν

Dim. aatale.
 Monom. aat.
 Dimet. aatal.
 Dimet. εσ.

PLUTVS.

Pronunciat athletas, uictores ipsos, esse corona
 Oleastri cingendos, cum id fieri potius oportuit auro,
 Siquidem, ut inquis tu, tantum diuitijs uere affluit ille.
 Chr. Itaq; hoc ipso ostendit, quod Pluto uere impendat honorem,
 Dum parcens scilicet illi, non uult ex hoc perdere quicq;,
 Cingens uictores nugis, at secum seruans sibi Plutum.
 Pau. Quin tu aliquid turpius illi paupertate affigere quæris,
 Si cum diues sit, tam sit parcus, tamq; lucri studiosus.
 Chr. Sed Iupiter ultro te perdat, seruo donans oleastri,
 Pau. Audetis nunquid contradicere, quod sint omnia uobis
 Bona, ppter paupertatē? Chr. equidē hoc ex Hecate audire licebit,
 Præcellere diuitijs, an potius fame marcescere præstet.
 Et enim iubet ipsa in singulos menses cœnam ponere dites,
 Quam, prius ac ponant dites, rapiunt paupertate grauari.
 Verum pereas, neq; post quicq;
 Mutire ausis.
 Equidem haud mihi persuaseris unq;
 Etiam si persuaseris istud.
 Pau. O' urbs Argi
 Non auditis qualia dicit?
 Chr. Pausona uocat conuictorem.
 Pau. Quid agam misera?
 Chr. Abi, ad ipsos coruos, à nobis.
 Pau. Sed quo nam ibo?
 Chr. In uincula, uerum cunctari
 Neutiquam oportet.
 Sed properare.
 Pau. Huc certe uos iterum me mox
 Accersetis.
 Chr. Tunc adsis, nunc uero pereas,
 Satius nanq; mihi est diuitijs
 Affluere, ac te longo fletu

Extat adagiū: πωσόν
 vos πτωχότερος. Pau
 son pictor quissiam fu
 it insigni tenuitate, quē
 admodum apud Iuue-
 nalem Codrus.

μισύλλω, in minimas partes secō, quo uerbo frequēter usus est Hormerus. à quo μισυλλῆ panis amicus, quo auo cleari quodā hauriuntur iura uel oua. Inde μισυλλέω auo pane haurio ius uel aliud esadenti liquidū, inde μισυλλοῦμαι, ἑρ partic. μεμισυλλημένος, qui est passus, aut qui implet uētrē suū hauriendo ius aut offam pane concuio. In Theseis aut. i. ferijs Thesei, ut Plutarc. in de uirīs illustribus de hoc ipso Theseo scrib. datæ sūt diuitiū. carnes, ipsis autē pauperib. iura, qui ea cauato pane hauriebant. Sequens uersus γέροντες ἐνδ' ἄγεσ etc. ad pauperes ἑρ senes refertur, non ad eos, qui parū panis uel farinae sumpserunt in illis Thesei ferijs, aliό qui τῶν ἀβιδάρετ. Quæ ergo dicit: γέροντες ἐνδ' ἄγεσ ἐπ' ὀλιγίσοις ἀλφίτοις, tantum ualeat ac si diceret: supra minima farra, etiam senes essis. Nō si paupertati senium quoq; accesserit, maiorem ad miseria facit. Porro ἀλλοῖτα uentres nō tantum pro farina, sed etiam pro qualibet suppellectili ἑρ ὀρπια usurparunt.

σέ δ' ἐὰν κλάην μακρὰ τῶν κεφαλῶν.
 Βλ. νῆ δ' ἔγω γὰρ δὴ ἐδέλω πολυτῶν
 ἀναχέομαι μετὰ τῶν πούδων
 τῆς τε γυναικὸς καὶ λευσάμενος
 λιπαρὸς χερῶν ἐν βαλαγίῳ
 τῶν χειροτεχνῶν
 καὶ τ' ὑπὲρ κατὰ παρεῖν.
 χρ. αὐτῆ μὲν ἡμῖν ἐπίφρητος οἴχεται
 ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὡς τὰ χεῖρα τὸν θεόν
 ἐγκατακλινοῦντες ἀπὸ μὲν εἰς ἀσκληπιοῦ.
 Βλ. καὶ μὴ διακρίβω μὲν γε, μὴ πάλιν τις αὐ
 ἔλθῶν διακωλύσῃ τὴ τῶν προὔργον ποιῆν.
 χρ. ὦ παῖ καρίων τὰ σρώματ' ἐκ φρέν' ἐχθῶ
 αὐτὸν τ' ἄγειν τὸν πολὺ τὸν ὡς νομίζεται
 καὶ τὰ μ' ὅσ' ὄσιν εἶδον ἠνθεπισμεία.

ΧΟΡΟΣ.

καρ. ὦ πολῆσαι θεοίσις * μεμοισύλη μὲνοι
 γέροντες αἰσθροῦς ἐπ' ὀλιγίσοις ἀλφίτοις
 ὡς δύτχεϊθ' ὡς μακαρίως πεπεράγατε
 ὄμοιθ' ὅσοις μέτεσι τῶ χρηστοῦ ἴσοῦ
 χο. τί δ' ὄσιν ὦ βέλτισε, τῶν σωτῆρ' ἔλθον
 φαίνη γὰρ ἠκφν ἄγγελος χρηστοῦ πινος.
 καρ. ὁ δευπότης πέπρωχεν δύτχεύεσται
 μάλλον δ' ὁ πολὺ τὸς αὐτὸς, αἰτ' ἰγὼ τυφλοῦ,
 ὄζωμμά τωται. καὶ λελάμπρωται κόρως,
 ἀσκληπιοῦ παιδὸς δύμλουσ τυχῆν.

Χρ. λέγεισ

si paupertati senium quoq; accesserit, maiorem ad miseria facit. Porro ἀλλοῖτα uentres nō tantum pro farina, sed etiam pro qualibet suppellectili ἑρ ὀρπια usurparunt.

PLUTVS.

Blep. Sinere, ut caput ipsum confringas,
 At per Iouem ego, ut fuero diues,
 Epulari uolo cum ipsis pueris
 Cumq; uxore ipsa, lotusq;
 Nitidusq; uolo exire laua'cro,
 Hinc artifices
 Temnere pergam, &
 Paupertati oppedere tristi.

Rursus Senaria.

Chr. Sed perditissima hæc abiens euanuit.
 Nunc consequens est, ut reclinantes Deum
 Feramus in phanum Aesculapij ocyslime,
 Ble. Ne quid moremur amplius, ne denuo
 Veniens uetet aliquis ea, quæ sunt facta opus.
 Chr. Heus tu puer Carion, oportet interim
 Efferre lectum, ipsumq; Plutū ducere
 Ut moris est, ac intus exacte omnia
 Et rite, quæ paranda sunt, disponere.

CHORI spacium. *

Carion. O' plurimum Thesei in ipsis ferijs
 Ventrem resecti pane concavo, quibus
 Nunc, farra præter admodum pauca, ingruit
 Etiam senectus ipsa, q; uos degitis
 Feliciter, quàm uos beate uiuitis,
 Alij; quotquot moribus student bonis.
 Cho. Quid est tuorum longe amicorum optume?
 Videris enim uenisse nuncius boni
 Cuiuspiam. Car. egit ipse felicissime
 Herus, sed omnium ipse Plutus, optume,
 Qui pro orbitate luminis nunc denuo
 Oculos recepit, atq; pupillas claruit,
 Aesculapij benignitate numinis.

Trimetra Iambica.

* χορῶν. Hic locū Choro duntaxat reliquit. Cōsuevit autē Chorus introeuntibus psonis aliqd decantare carnis, siue in laudē bonorū, siue in uituperiū malorū. Et hoc nominatim longofactū est tēpore, donec Eupolis i Comæd. Baptis dicta, inaccessisset Alcibiadē. Quare cōmotus Alcibiades Eupolin fluctibus submersit. Hinc decretū, ne q; publica, nominatimq; quempiā diuitiū acerbis perstringeret. Id cauet Aristophanes, locū Chori notauit, sed Chorū mie itroduxit. Allogitur autē Cario senes et Chorū, sup illumina to iam Pluto.

Gaudia

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χρ.** λέγεις μοι χαρῶν. λέγεις μοι βοῶν
Καρ. πᾶρ ὅτι χαίρην, ἡν τε βούλιον ἡν τε μὴ
Χο. ἀναβοᾶσμαι ἐν βύβαιδα καὶ
 μέγα βροτοὶ σὶ φέγγῳ ἀσκληπίον.
Γυ. πὶς ἢ βοήποτ' ἐστίν. οὐρα ἀγγελεῖ
 χριστόν τι; ὅτῳ ᾧ ᾧ δούς ἐγὼ πάλα
 εἶδον κἀθιμιμα πόδι μλουσατον τονί.
Καρ. ταχέως ταχέως φέρῳ οἶον ὧ δέσπονα
 κ' αὐτὴ πῆς, ὀλιεῖς δὲ δεῖσ' αὐτὸ σφόδρα.
 ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντὰ σοι φέρω.
Γυ. Σ' ποῦ ὅσιν. **Καρ.** εἰ τοῖς λετομύοις εἴσει τὰ χεῖρα.
Γυ. πῶρανε τοίνυν ὅ, τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
Καρ. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πρᾶγματα,
 ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ὄρω.
Γυ. μὴ δὴ τ' ἔμοι γ' ἐς τὴν κεφαλὴν. **Καρ.** μὴ τὰ γὰρ
 ἂ νῦν γενήσεται; **Γυ.** μὴ μὲν οὖν τὰ πρᾶγματα
Καρ. ὡς γὰρ τὰ χεῖρ' ἀκλόμηθα πρὸς τὸν θεόν.
 ἄγοντες ἀσφρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον.
 νῦν δ' εἴ πὴν δῖον μακάριον καὶ θυσίαμονα
 πρὸς τὸν μὲν αὐτὸν ἰδί' ἀλάτῃαν ἡχομην
 ἔπειτ' ἐλουμην. **Γυ.** νὴ δ' ἰθὺς θυσίαμον ἄρ' ἡ.
 ἀνὴρ γούρων ψυχρᾶ σαλάτῃ λουμένος
Καρ. ἔπειτα πρὸς δ' ἐμὸν, ἡμην τῷ θεοῦ.
 ἔπει δὲ βωμῶ πόπανα καὶ περὶ ἴματ' αἰ
 καθωσιώδη, πέλανος ἢ φαίσου φλογί
 κατεκλίνομην τὸν πολυτον ὡς πᾶρ εἰκὸς ἡν
 ἡμῶν δ' ἕκαστος σιβάδα πῆρεκα ἡν ἴσο
Γυ. ἢ ἄρα δὲ τινὸς καλλομοι δεόμενοι τῷ θεοῦ
Καρ. εἰς μὲν γε νεοκλείδης, ὅς ὅτι μὲν τυφλός;
 κλέπῃων δὲ ὅτ' ἄν βλέποντας ἔω δρηκόν ποιν.
 ἔτοροι

PLUTVS.

- Cho. Gaudia mihi & exultationem nuncias.
 Car. Gaudere oportet seu uelitis, seu minus.
 Cho. Celebrabo fœcundum, bonumq; filijs,
 Lumen magnumq; mortalibus Aescclapium.
 rwi. Quis clamor hic est: an boni adfert quippiã?
 Etenim hoc cupiens iam pridẽ ego intus p̄stolor,
 Desiderans istũ uenire nuncium.
 Car. Fac quàm citissime feras uinum o' herã
 Vt & ipsa bibas, id quod libenter admodum
 Facis, nam tibi bona cuncta collectim adfero.
 Mul. At hæc ubi sunt? Car. statim exsequentibus scies.
 Mul. Absolue tandem si quid hic dicturus es.
 Car. Accipe igitur; nam ego totũ negocium
 Tibi à pedibus usq; ad caput percenseam.
 Mul. Minime mihi in caput. Car. quid illud? non bona *locus.*
 Quæ facta sunt modo? Mul. minimemolestias.
 Car. Vt primum enim peruenimus ad ipsum Deum,
 Ducendo tunc uirum quidem miserrimum,
 Nunc uero ab omni parte felicissimum:
 Primo decenter ad mare ipsum duximus.
 Deinde lauimus. Mul. beatus per Iouem, & *ironia.*
 Felix erat, cum tingeretur frigidis,
 Vir haud parum senex, marinis fluctibus.
 Car. Deinde ad ipsum accessimus lucum Dei,
 Ac posteaq; placentæ, & ipsa deniq;
 Libamina prima rite consecrata sunt,
 Vulcani ut ipsas thure flammam pauimus,
 Plutum reclinabamus, ut decens erat.
 Tum uile etiam sibi quisq; sternebat stratum,
 Mul. Erant ne alij quidam, qui opem peterent Dei?
 Car. Vnus Neoclides, qui licet cæcus siet,
 Omnes tamen solet uidentes uincere

τε τοσδε ροσιτμ

πρόσολος sacrorū
minister, et de uiro di
citur tantum, sicut
ἄμφι πολος de sae
mina tantum.

Ἡγιζερ. id est sanctifi
cabat. deide submurmu
rans aliquid, sanctū in
sacum reponerat tanq̄
diaret cū sacrificialis
nostris: oia ad nostrū
rostrū, per Christiū do
minū nostrum.

ἑτόροι * τε πολλοί παντο διαπα νοσηματα
ἔχοντες. ὡς δὲ εὐὸν λύχνου ἀποσβέσας
ἡμῖν πῆιγγειλε καθεύδειν. τῷ θεοῦ
* ὁ πρόσολος, εἰπῶν εἰ ποσ αἰόθη ταυ φόφον,

σιγαῖν ἄπαντες κησμίως κατεκείμεθα
κατὰ καθεύδειν οὐκ ἰδιωάμην. δηλαί με
ἀθάρεσ χύσραπς ἰδέωπληθε κημῆν.
ὀλίγον ἄπωθεν τῆσ κεφαλῆσ τῷ ρεαίδιον
ἐφ' ἡῶ ἐπιδύμων σταμονίως ἐφορπύσαι
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὄρω τὸν ἰδρέα.

εὐὸν φθοῖσ ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰσ ἰχάσασ
ἀπὸ τ' ἱραπέζης τ' ἰδρέασ, μὲδ' εὐὸσ δὲ
πὸ εὐῶ λθε εὐὸν ἑωμῶσ ἀπαντασ εἰ κικῆλω.
εἴ που γ' ἴπανον εἴη τί καταλελημμένον.
ἔπειτα ταῦτ' * ἠγίρει εἰσ σάκταν πινῶ.

κατὰ νομίωσ πολλῶ ὅσταν τῷ πρῶγματοσ
ἠδὲ τῶ χύσραν τῶ τ' ἀθάρεσ ἀνίσταμαί.

Γυ. τα λῶντα τ' ἀνδρῶν, οὐκ ἰδεδδίκησ τὸν θεὸν;
καρ. νῆ εὐὸν θεοῦσ ἔργω μὴ φθάσει με.

ἠδὲ τῶ χύσραν ἐλθῶν ἔχον τὰ σέμματα
ὁ γαρ ἰδρὸσ ἀντῷ με πρὸν διδάξατο.

εἰ ρεαίδιον δ' ὡσ ἤθετο δήμου τὸν φόφον

τῶ χεῖρ ὑφῆρει. κατὰ σείξασ ἑτῶ

ὁδὲξ ἐλαβόμην ὡσ παρείασ ὠν ὄωι

ἢ δ' εἰδέωσ τῶ χεῖρα πάλιν ἀνίστασεν

κατέκρη τὸ δ' αἰτῶν εἰ τυλίξασ ἡ συχῆ.

κατὰ τῷ δέωσ βδέουσαι δεῖ μύτρον γαλῆσ

κατὰ

Furando; alijsq; plurimis incōmodis
 Grauari aderant. sed posteaq; faces Dei
 Minister extinxisset, ipse singulos
 Dormire iussit, in superq; addens ait:
 Si quispiam audierit tumultus quippiam
 Silebit, inde cōpimus decumbere
 Ordine, at ego dormire neutiquam interim
 Poteram, sed olla pultis in mirum modum
 Me fecerat stupidum, parumper dissita
 A capite aniculæ, ad quam cupiebam perditæ
 Arreperæ: hinc ut forte leuasssem lumina,
 Video sacerdotem rapientem caricas,
 Libationesq; à sacra mensa. Dein
 Lustrabat aras diligenter singulas
 In orbe, si qua scilicet libamina
 Relicta forte essent: deinde consecrans,
 Et quippiam submurmurans, in sacculum
 Ponebat omnia, quod uidens ego interim
 Magnam ratus esse sanctimoniam rei,
 Protinus ad ollam surgo pultis impigre.
 Vel non timebas ipsum Deum miserrime?
 Imo' timebam ne ille me anteuorteret,
 Veniens ad ollam, ornatus usq; laurea.
 Quo de sacerdos ipsius me fecerat
 Paulo ante certum. porro' anicula sentiens
 Strepitum mei, extendebat ipsa dexteram,
 Deinde sibilans ego, ollam dentibus
 Apprendo mordicus, quasi essem scilicet
 Serpens Paréas, quod statim illa sentiens
 Rursus manum ad sese celerrime intulit,
 Tacite quidem sese contegens, nec mussitans
 Quicquam. pepedit fele uero acerbius.

Iocus ab inopinato.
 Aesculapius coronæ re
 dimitus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κἀὼ τὸτ' ἦδ' ἢ τ' ἀθάρασ' πολλῶν ἔφρασ'
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεσοσ' ἰὼ ἀνέπανόμην.

ΓΥ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήϊν; καρ. οὐδέπω
μυθὰ ἔδωκε δ' ἦδ' ἢ, καὶ γελοῖον δ' ἦτά π
ἔποίκα. προσιόντος γὰρ αὐτῶ, μέγαι πάννυ
ἀπέπαρδον ἢ γαστῆρ γὰρ ἔσπεφῆσεν τόμου.

ΓΥ. ἦ πούσε δὲ τ' βίθυσ' ἐβδελύθησθε
καρ. οὐκ ἀλλ' ἰασὼ μὲν τις ἀκολουθούσ' ἄμα,
ἔσπεφῆσεν σε, χ' ἢ πανάκει. ἀπεσφάφη,
πῶρ εἶν' ἐπιλαβοῦσ' οὐ λιβαίω τὸν γὰρ βδέω.

ΓΥ. αὐτὸς δ' ἐκείνος. καρ. οὐ μὰ δ' οὐδ' ἐφόντισεν.

ΓΥ. λέγεις ἀγροικον ἀφ' αὐτῶ εἶναι τὸν θεόν;

καρ. μὰ δ' οὐκ ἔργῳ, δὴ γὰρ σκατοφάγον. ΓΥ. αἶ τάλαν,

καρ. μὲν τῶν τῶν γ' βίθυσ' ἐγὼ μὲν στυγεραὺς λυφάμην
δείξας. ἐκείνος δ' οὐ κύκλω τὰ νοσήματα
σκοπῶν πᾶσι μὲν πάντα κρομῆως πάννυ
ἔπειτα πᾶσι αὐτῶν λίθινον θυεῖδιον
παρέθηκε κ' ἰδίδικα καὶ κισῶπιον.

ΓΥ. λίθινον; καρ. μὰ δ' οὐδ' ἦ τ' οὐχὶ τὸ γε κισῶπιον.

ΓΥ. σὺ δὲ πᾶσι εἴρασ' ὧ κακίς' ἀπολούμηνε,
ὅς ἐπεκαλύφθαι φῆς. καρ. δὲ τῶν τειβονίου
ὁ πᾶς γὰρ εἶχεν οὐ οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν δία
πρῶτον δὲ πάντων, τῶν νεοκλήσθην φαρμάκων
καταπλάσσειν ἀνεχέρισσε τείθειν, ἐμβαλόν,
σπορόσθων κεφαλᾶς τῆς τῆνι. ἔπειτ' ἔφρα.
εἰ τῶ θυεῖα, συμπαραμυγνύων ὁ πόν
καὶ χῆνον, εἴτ' ὄξει δέμελτος σφῆτῆίω,
καπῶπλασεν αὐτῶ τὰ βλέφαρ' ἐκ σφῆτῆος, ἵνα
ὀδυνῶ δ' μᾶλλον, ὁ δὲ κενραπὸς ἔβωδον,
ἔφρα γ' αἰαίξασ', ὁ δὲ θεὸς γε λάσσις ἔφρα.

εἰ τῶ θυε

PLUTVS.

Tum pultis ipse ingurgitabam plusculum,
 Cœpique cum essem iam satur quiescere.

Mul. Sed nunquid ipse ad uos Deus concesserat?

Car. Non; sed deinde ridiculi egi quippiam,
 Veniente namque tunc Deo ualde admodum
 Pepe'di, etenim uenter tumescebat mihi.

Mul. Num propter istud te statim auersatus est?

Car. Non; uerum *Iaso quæpiam sequens simul
 Erubuit, & *Panacæa nares comprimens
 Se auertit, nec enim thura pedo scilicet.

Mul. Num hic ille? Car. per Iouem nihil perceperat.

Mul. Igitur agrestem tu mihi narras Deum?

Car. Nō per Iouē, sed scatophagon. Mul. eheu miser.

Car. Post hæc timens, me contegebam protinus,

At ille contemplabatur ægritudines
 Omnes, obambulans decenter admodum.

Posthac puer illi tradidit mortarium,
 Paruū quidem ex lapide, coclear quoque, & arculā,

Mul. Ex lapide? Car. sane per Iouem minime arculam.

Mul. Qui cernere illud quæueras o' perditæ,
 Qui dicis inuoluisse te? Car. per pallium,

Quod per Iouem non pauca habuit foramina,

Primo igitur omnium Neocliidi pharmacum
 Impertiendum terere cœpit, inferens

Tria aliorum capita Teniorum scilicet.

Ac insuper tundeat in mortario,

Succumque miscuit atque squillam, postea

Autem omnia aceto diluebat Sphettio.

Hinc palpebras inunxit illi, & quatenus

Impensius doleret, inuertit etiam.

Verum ille clamans, & mage semper eiulans,

Elabitur tandem; at Deus ridens, ait:

h

3

Sedeto

*Filie Aesculapij sic di-
 etæ à significatione ef-
 fectus medicinæ.*

Tenus insula ex Cycladibus una.

*A' populo atticæ Sphe-
 ticus.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

εἰ ταῦτα νῦν κάλῃσο καταπιπλασμένος.
 ἢ ἐπομνύμενον παύσωσε τ' ἐκκλησίᾳσ.
 Γυ. ὡς φιλοπόλις τις ἐστ' ὁ δαίμων Σοφρός.
 καρ. μὲν οἶσο, τῷ πολούτωνι πῦρεα δέσο.
 καὶ πρῶτα μὲν δὴ τ' κεφαλῆς ἐφήφατο.
 ἔπειτα κα. θαρὸν ἡμυβιον λαβῶν.
 τὰ βλέφαρα πῶδ' ἐψέψεν. ἢ πανάκεια δέ.
 κα. πέτασ' αὐτῷ πῶ κεφαλῷ φοινικίδι.
 ἢ πᾶν τὸ πρῶτον. εἴθ' ὁ θεὸς ἐπόπυσεν.
 ἔβηξά πῶ δὲ δὴν σφάκοντ' ἐκ τῆ νεῶ,
 ἔσθ' ὄρ φυεῖσ τὸ μέγιστος. Γυ. ὦ φίλοι θεοί
 καρ. τούτωσ' ἔσθ' πῶ φοινικίδ' ἔσθ' διώθ' ἢ συχῶ.
 τὰ βλέφαρα πῶδ' ἐλάχον, ὡς γέ μοι δοκῆν.
 καὶ κείσε κοτύλας ἐκπέιν οἴνου δέκα
 ὁ πολῦτος ὦ θέσπον ἀνεσκήβλεπαν.
 ἐγὼ δὲ τῶ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς.
 τὸν θεῶσ' πῶ τ' ἡγήρον ὁ θεὸς δ' αἰθέρας
 ἢ φαίσειν αὐτὸν οἷτ' ὄφθ' , εἰς τὸν νεῶν.
 οἱ δ' ἐπικακέμενοι παρ' αὐτῶ, πῶς δοκῆς
 τὸν πολῦτον ἢ σάροντο. ἢ πῶ νύχθ' ὄλιω
 ἐρηγῶρεσεν. ἔως διέλμαφεν ἡμόρτα.
 ἐγὼ δ' ἐπίνουω τὸν θεὸν πᾶν σφρόσρα.
 ὅπ' βλέπειν ἐποίησε τὸν πολῦτον τα χύ
 τὸν δὲ νεοκλείδην μάλλον ἐποίησε τυφλόν.
 Γυ. ὅσπν ἔχεισ πῶ διώαμεν ὦ ναξ θέσπον
 ἀτὰρ φάσον μοι ποῦ ἐστ' ὁ πολῦτος. καρ. ὄρ χεπαι
 δὴ λῶ πῶδ' αὐτὸν ὄχλος ἔσθ' ὄρ φυεῖσ ὄσο.
 οἱ γὰρ δίκαιοι πρῶτόρον ὄντες καὶ βίον
 ἔσθ' ἄντες

PLUTVS.

Mul. Sedeto nunc hic oblitus cataplasmate
 Car. O' quàm urbis est amans Deus, quanq̃ sapiens.

Deinde Plutoni affidebat cominus,
 Primumq̃ tangebatur caput, post accipit
 Sudarium, purum quidem, quo palpebras
 Detergeret. Panacæa uero sedula
 Expandit undequaq̃ uelum purpuræ,
 Primum capiti, deinde uultui. Dein
 Ad sibilum ipsius uidelicet Dei,

Duo simul e' templo dracones prodeunt,
 Miraq̃ magnitudine. Mul. o' chari Dei.
 Car. Qui se sub ipsum purpureum uelum, satis

Placide recipiebant, & (ut uisum mihi)
 Ipsas relingebant decenter palpebras.
 Actu priusquàm pocula ebibas decem,
 O' domina, hic ipse Plutus astitit uidens.
 Post ipse complodens manus præ gaudio,
 Herum excitabam, protinus uero Deus

Euanuit, cum ipsis simul serpentibus,
 (Nam ferebantur clanculum in templi abdita)
 At qui cubabant interim illic, qua putas
 Reuerentiâ, atq̃ mentis promptitudine,

Quibus' ue Plutum exceperint tunc plausibus,
 Qui donec illuxit dies, uigiles erant?
 Sed & ego ualde laudibus extuli Deum,
 Quòd Plutum amico conciliaffet lumini,
 Quodq̃ Neoclides cæcutiret amplius.

Mul. O' quantam habes potentiam rex optume?
 Sed Plutus ipse ubi est: cedo' obsecro. Car. uenit:
 Eratq̃ cum illo, immensa turba, scilicet,
 Nam qui studebant iusticiæ, & quibus parum
 Substantiæ fuerat prius, illi sedulo,

Ludit ioco comico, di-
 cēs: Plutoni pro Pluto

Ipsum

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἑαυάζοντο, καὶ
 ἐδέξιοι μὲν ἄπαντες ἕως τῆς ἡδονῆς
 ὅσοι δ' ἐπλούτου οὐσίαντ' εἶχον συχλῶ.
 οὐκ ἐν δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
 ὄφϋς σωῆτον ἐσκυθρῶ παζόνθ' ἅμα.
 οἱ δ' ἠκολούθου κατόπιν, ἐσεφαναμμένοι.
 γελῶντες δύφρυμοῦτες ἐκ τυπεῖ το δὲ
 ἐμβάς γρόντων, ἀεὶ ῥυθμοῖς πρὸ βήμασιν.
 δὴ εἰ ἀπαξά πάντες ἕξ σὺς λόγον.
 ὄχρειοι καὶ σκιρτοῦτε, καὶ χροδῶτε
 οὐδέ τις γὰρ ἡμῖν εἰσοῦσιν ἀγγελῆ
 ὡς ἀλῶντ' οὐκ εἴστιν εἰ τῶν θυλάκω.

Γν. νῦν τίς ἐκάτις ἡ ἀγῶν ἀναδῆσαι βούλομαι
 διαγγελίαν εἰς κριβανῶ τῶν ὄρμαθῶ
 τοιάντ' ἀπαγγείλαντα. καρ. μὲν ὡς μέλλ' ἔπι
 ὡς ἀνδρῶν ἐγγύς εἶσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

Γν. φόρε νῦν ἰούσ' εἶθε, κρῖσαι κατὰ χύσματα
 ὡς πρὸ νεανῆτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐπῶ.

καρ. ἐγὼ γ' ἀπαν τῆ σάϊ γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Πλ. καὶ προσκυῶντα πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον
 ἔπειτα σεμνῆς παλλάδος κλῆρον πέδον
 χῶραν τε πᾶσαν κῆρυπος, ἡμῖν ἐδέξατο.
 αἰχρόνομαι δὲ ταῖς ἐμαντοῦ ξυμφορᾶς.
 οἱ οἷς ἄρ' ἀνθρώποις ξυμῶν, ἐλαίθρονον
 εἴδ' ἀξίσι δὲ τῶν ἐμῆς ὀμλίαν.
 ἐφθουραν, εἰδῶς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐπῶ.

ὡς οὐδ'

FLVTVS.

Ipsū salute impertiebant plurima,
 Ac porrigebant dexterās prae gaudio.
 At quotquot ante diuites euaserant,
 Iam rerum abunde consequuti copiam,
 Nec possidentes iure uictus commoda
 Triste supercilium contrahebant turgidi.
 Verum sequebantur coronati interim
 Illi, simulq; concitantes risum, Deo
 Bona ominabant. Per strepebat uero humus,
 Senumq; foccus compositis incessibus.
 Sed eia nūc cuncti simul ad uerbum meum
 Saltate, la sciuite, tum ducite choros:
 Abhinc enim nemo, domum ingredientibus
 Vobis, utiq; renuntiabit amplius,
 Quod farrā iam defecerint in sacco.
 Mul. Nunc per Hecaten ego uolo redimere te
 Furnaceis, tanq; corona, panibus,
 Qui nunciaris fausta nobis nuncia.
 Car. Atqui nihil tibi amplius cunctandum erit.
 Quoniam utri adsunt iam quasi in ipsa ianua.
 Mul. Age nunc ego abiens afferam bellaria,
 Tanq; nouis, emptisq; luminibus Dei.
 Car. Ego autem in occursum uolo illis pergere.

Particula Chori.

Plu. Ante omnia ipsum Solem adoro lucidum,
 Deinde castae Pallados inclytum solum,
 Orbemq; totum Cecropis, qui me hoc die
 Saluum recepit scilicet. Sed me pudet
 Vere meorum casuum, quod hactenus
 Ego quidem nesciuerim, cuiusmodi
 Essent homines, quibus cum agerem, equidē meo
 Consortio dignos fugiebam, nescius

Rerum

Θηλακος. Saccus est
 ex corio confectus, ubi
 reseruabatur farrā. qd
 uocabulum adhuc ma-
 net apud Creten. ut
 annotauit M. Musurq;
 inde prouerbium, Manu
 ferendū, nō thylacō.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὡς οὐδ' ἐκείν' ἄρ' οὐδέ ταυτ' ὄρθῳσ' ἔδρων
 δὴν' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀνὰ στρέψασ' ἐτά.
 δειξέω θ' λαιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅ π
 ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουα.

κρ. βάλμ' ἐς κόρακας ὡς χαλεπὸν εἶπιν οἱ φίλοι
 οἱ φαινόμενοι πᾶρα χεῖμ' ὅταν πρέτῃ τις θῶ
 νύηοισί γὰρ ἢ φλογῶσὶ τὰν πικνήμα
 ἐν δεικνύμενοι ἕκαστος ὀντοῖαί τινα
 ἐμὲ ἄρ' τίς οὐ προσηύει ποῖος οὐκ ὄλλος
 πόδεσε φανέωσιν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός

Γν. ὦ φίλτατος ἀνδρῶν καὶ σὺ ἢ σὺ χεῖρετε
 φέρε νῦν, νόμος γοῦ ὅστι, τὰ καταχύσματα
 ταυτὴ καταχέω σου λαβούσα; Γλ. μισθὰ μωῖς
 ἐμοῦ ἢ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
 πρῶπσα καὶ ἐλέφαντος, οὐδὲν ἐκ φόρῳ
 πρεπῶδες ὅστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς φόρῳ

Γν. εἴτ' οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσματα

Γλ. εἴθον γε πᾶρα τὴν ἐσίαν ὡς πῶρ νόμος
 ἔπειτα ὁ τὸν φόρτον ἐκ φύγοι μὲν αὐ
 οὐ γὰρ πρεπῶδες ὅστι τῶ διδασκάλῳ.
 ἰθαδία καὶ φραγάλια τοῖς θεωμένοις.
 πρὸ βαλόντ', ἂν δὲ τούτοισιν ἐπανακαίξῃν γελαῖ
 Γν. ὅτι πᾶν λέγεις, ὡς δὲ ξυῖκος οὐ τοῖ
 ἐνίσταθ' ὡς ἀρπαζόμενος τὰς ἰθαδίας.

ΚΟΡΟΥ.

κ. κρ. ὡς

φόρτον, οὐκ ἐστὶ
 διήμει inuidia, quo nō
 est molestius quicquam

Fuit hic Xenicus furto
 obsoniorum infamis.

PLUTVS.

Rerum miser, adeo ut nihil recte egerim,
 Porro' omnia rursus ista pergam inuertere,
 Ostenderetq; cunctis simul mortalibus,
 Quam non libenter, nempe copiam mei,
 Malis, iniquis & scelestis fecerim.

Chr. Apage cito ad coruos, ut admodum grauis
 Res est amicorum numerus ubi quis spiam
 Degere repente coeperit felicius:
 Pungunt enim simulq; flectunt tibias,
 Ac singuli suam in me benevolentiam
 Aperire gestiunt, etenim quis se mihi
 Non studuit insinuare? uel quæ turba me
 Non cinxit ilicet senilis in foro?

Mul. O' omnium unus uir mihi charissime
 Tu, itemq; tu, saluete pariter plurimum.
 Age iam, atq; more patriæ catachysmata,
 Quis ipsa te perfundo suscipe. Plut. minime,
 Etenim ingrediente me domum cuiuspiam,
 (Postq; ipse rursus chara nactus lumina)
 Non est decorum efferre rerum quippiam,
 Sed inferre magis, diuitesq; reddere.

Mul. Proinde non' ne ista accipies catachysmata?
 Plu. Intus quidem, atq; apud lares, ut mos habet,
 Deinde sic effugere licebit tædium:
 Equidem indecorum sit magistrum fabulæ.
 Aut caricas, aut id genus bellaria
 Proponere scænæ, uel cachinnos interim
 Inutiles mouere spectatoribus.

Mul. Bene admodum dicitis: sed iste Xenicus
 Surgit uelut rapturus ipsas caricas.

*Chori spaciū notatum, sed
 melos dceſt.*

*Indignatur Chremylus,
 quod in rebus secūdis,
 tam multi accurrerent
 amici.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

καρ. ὡς ἡδὺ πρᾶξην ἢ ἀνδρῶν ἐς βίδα μόνως.

καὶ ταῦτα μηδὲν ἔβραζον ὄϊκοθεν.

ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν ἄλλο εἰς τὴν οἰκίαν,

* ἐπεισέπαυκεν οὐδὲν ἡδικοῦσιν

οὔτω δ' ὀλοντεῖν ὅστιν ἡδὺ πρᾶγματι

ἢ μὲν σιπύη, μετ' ἑστιαυκῶν ἀλφειῶν.

οἱ δ' * ἀμφορῆς, οἷν οὐ μὲν γὰρ ἀνδρῶν.

ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου,

τὰ σιδυάεα πλῆρ' ἔστιν, ὡς τε θουμοῖσαι

ἔφειαρ δ' ἐλαίου μετόν. αἱ δὲ λήκυθοι,

μύρον γέμοισι. δ' δ' ἔσθ' ἄλλων, ἰχθύων

ὄξισ δὲ πᾶσα κ' ἰλοπάδιον ὠχυρᾶ

χαλκῆ γέρονε. εἴδ' ἰππικίστου εἴδ' ἰππικίστου

εἴδ' ἰχθυήσας, ἀργυροῦς πᾶσαι ὄραϊ.

ὁ δ' ἰππὸς ἡμῖν ἔβραζον ἑλεφαντίνος.

σατῆρσι δ' οἱ θεράποντες * ἀρπάζομεν,

χρυσῶν ἀποβύμεθα δ' οὐ λίθοις ἐπι

δῆλα * σκοροδοῖς ἔσθ' ἰππικίστου εἴδ' ἰππικίστου

καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν εἴδ' ἰππικίστου

τῶ καὶ φράζον κ' ἰππικίον ἐσεφαναμλίθ

ἡμῶν δ' ἔβραζον ἑλεφαντίνος. οὐχ αἴδ' ἰππικίστου

εἴδ' ἰππικίστου μὲν ἔβραζον γὰρ τὰ βλεφαράμην.

Δίκαιος. ἔσθ' ἰππικίστου παιδάριον ἵνα πρὸς τὸν θεόν

ἰωμεν. καρ. ἔα τίς εἴδ' ὁ πρῶσιων οὐ πρῶσι

δι. ἀνῆ

ἐπεισέπαυκεν
 vocabulum castrense
 q. d. irrupit, inuasit.

ἀμφορῆς, Nominati
 vis pluralis Attica.

ἀρπάζω, ludo par
 uel impar.

σκοροδοῖς, purgament
 tam alij.

βοῦ αυγεῖς

Carion. Quàm non amarum est, o' uiri, feliciter
 Agere, & eo' suauius, quo nunc minus
 Siet necesse efferre quicquàm ex ædibus.
 Nobis bonorum aceruus in domum irruit,
 Nec quempiam tamen affecimus iniuria:
 Adeo esse diuitem suaue quippiam est.
 Equidem arca panibus referta candidis,
 Et flore uini nigricantis amphoræ,
 Auro deinde uasa & argento omnia
 Sunt plena, aduscq; scilicet miraculum:
 Ast ipse oleo scatet puteus: olearia
 Vero redundant undiq; unguentis grauis
 Precij: deinde caricis coenaculum
 Abundat: inde cuncta aceti uascula,
 Et olla qualibet, & patella qualibet,
 Aenea renident: insuperq; rancidas
 Pridem quadras, ipsasq; piscatorias
 Lances, licet modo uidere argenteas:
 Sed & subito caminus est eburneus.
 Nos deniq; serui par uel impar ludimus.
 Aucti aureis uidelicet stateribus,
 Nec podicem amplius lapillis tergimus,
 Sed ob uoluptatem, aliorum pallijs.
 Et nunc (herus equidem coronatus) suem,
 Hircumq; & ex grege arietem immolat.
 Me fumus autem eiecit interim foras,
 (Nec enim potis eram intus manere longius)
 Quod mobiles mihi uoraret palpebras.

Nunc uniuersa simul Comœdia in actionem
 siue in personas spargitur.

Iustus. Huc me puer comitare, dum imus ad Deum.

Car. Quis iste, quimodo tam inopinate aduenit?

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. αἴηρ πρότερον μὲν ἄθλιος νῦν δ' ὀτυχίης
 καρ. δῆλον ὅτι τῶν χρησῶν τις ὡς ἔοικας εἶ
 Δι. μάλιστ'. καρ. ἔπειτα τῆ, δέη. Δι. πρὸς τὸν θεόν
 ἤκω, μέγα λρον γὰρ μοῦ σὶν ἀγαθῶν αἴπιος.
 ἐγὼ δ' ἰκανῶ οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
 λαβὼν, ἐπήκω τοῖς θεομύθοις τῶν φίλων
 εἶναι νομίζον χρησίμον πρὸς τὸν βίον.
 καρ. ἦ που σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χήματα.
 Δι. κρημδῆ μὲν εἶν. καρ. οὐκ εἶν μὲν ταῦτ' ἡδ' ἄθλιος
 Δι. κρημδῆ μὲν εἶν κ' αὐτὸ μὲν ὡ μὲν οὐς τέως
 εὐηγετήσῃ θεομύθῳ, ἔξεν φίλῳ.
 ὄντως βεβαίως, εἶδε θεῖόν ποτέ,
 οἱ δ' ἔξερέποντο, κρημδῆ εὐδοκίῳ ὄραν μ' ἐπὶ
 καρ. καὶ κατεγέλρον γ' εἶ οἱ δ' ὅτι. Δι. κρημδῆ μὲν εἶν
 αὐχμὸς γὰρ ὧν τῶν σκευαρίων μὲ ἀπώλεσιν
 καρ. δὴν οὐχὶ νῦν. Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεόν,
 προζυξόμενος ἤκω δικαίως εὐδαίει
 καρ. δ' εὐδαίειον δέ, τί δεινάται πρὸς τῶν θεῶν
 ὁ φόβος μὲν σοῦ δ' εὐδαίειον ἐντί. φαίσειν.
 Δι. καὶ τοῦτ' ἀναθήσειν ὄρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
 καρ. μῶν εἶν ἐμνήθης δῆτ' εἰ αὐτῶ τὰ μέγαλα;
 Δι. οὐκ. δὴν εὐδαίειον εἶν τεῖα δ' ἔκα
 καρ. τὰ δ' ἐμβαδία. Δι. καὶ ταῦτα συνεχει μάλιστ'
 καρ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσειν ἐφόβου οἴω; Δι. νῆ τὸν δία.
 καρ. χαίρειν τῆ γ' ἡκὲς δῶρα τῶν θεῶν φόβον.
 Σν. οἶμοι

Iust. Paulo ante pauper, nunc beatus integrè.
 Car. Vt arbitror, certe bonorum quispiam es.
 Iust. Valde admodum. Car. sed cuius indigus rei?
 Iust. Venio ad Deum, qui mihi bonorum ingentiù
 Et author est & caussa: adeptus enim à patre
 Haud poenitentiam scilicet substantiam,
 Vbiq; diligenter indigentium
 Adesse amicorum studebam casibus,
 Id commode ad uitam ratus conducere,
 Car. Certe cito tuæ reliquerunt te opes.
 Iust. Cito admodum. Car. tu nunquid inde eras miser?
 Iust. Satis quidem: imò ego arbitrabar: hactenus
 Quibus benefecissem: inter amicos ordine
 Primos futuros, atq; si quis tristior
 Forte ingruiisset casus, aut necessitas,
 Essent parem rependituri gratiam.
 Nunc odiunt illi interim, nec amplius
 Dignantur aspícere benefactorem suum,
 Car. Quin risui exponunt, scio. Iust. uere admodum.
 Car. Nam uasculorum siccitas me perdidit,
 Car. Sed nò modo. Iust. horù gratia uenio ad Deum,
 Scilicet adoraturus illum cominus.
 Car. At per Deos, quid hoc sibi uult pallium.
 Iust. Quod iste tecum fert puellus: dicito.
 Car. Etiam hoc deo oblaturus adsum modo.
 Car. An forte in ipsis ferijs, magnis quidem,
 Cerealibus, per hoc initiatus es?
 Iust. Minime; sed in hoc iam frigui annis tredecim.
 Car. Ast calciamēta? Iust. & hæc quidē conspecta sunt
 Vnà hanc glaciale mecum hyemem traducere
 Car. Et ipsa censes offerenda? Iust. maxime.
 Car. Lepida profecto dona dedicas Deo,

Duo fuisse initiandi fe-
 sta paruum et magnū, in
 terpres annotauit. Il-
 lud Proseopine, i quo
 et papues initiabantur
 hoc autem Cereis, in
 quo diuites initiaren-
 tur duntaxat. uestimen-
 tum uero in quo quisq;
 initiatus fuisset, deo of-
 ferebatur.

O me

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Συ. οἱ μοι κικροδαίμων ὡς ἀπόλω λαθεῖ λαιος.
καὶ τεισακκοδαίμων καὶ τεβᾶκις ἢ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις ἢ μυριάκις. ἰού ἰού.
οὐτῶ πολυφόρω συζυγέγραμαι δαίμονι.

ἀποτρόποιος, id est,
malorum depulsor.

καρ. ἄπολλον * ἀποτρόποιε. ἢ θεοὶ φίλοι
τί ποτ' ὄσιν ὅ, τι πέπονθεν ἀθροπος κακόν

Συ. οὐ γο' χέτλια πέπονθα νῆι πράγματα
ἀπολωλεκῶς ἀπαντα τὰ κτῆς οἰκίας
Ἄβ' ἔν θεὸν ἔδρον ἔν ἐσόμενον τυφλόν
πάλιν αὐθις, ἴω πῶρ μὴ λίπωσιν αἰδίκαι.

Δι. ἔγω γέδον εἰ πράγμα γνώσκην δοκῶ
προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων αἰθρῆ
ἔοικε δ' εἶν' τῷ πνιροῦ κόμματος.

καρ. νῆ δ' ἄκαλῶς βίνω τριάν, ἀπόλυται.

Συ. ποῦ ποῦ εἰ ὁ μόνος ἀπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποχόμενος οὗτος ποιήσεν ἐνθάδε
εἰ πάλιν ἀναβλήσειν ἔξαρχῆς ὁ δέ
πολύ μάλλον εἴη οὗ ὄσιν ἔξωλωλεκῶς.

καρ. καὶ τίνα δέσρακε δῆτα ταῦτ'. Συ. ἐμὲ τουτονί

καρ. ἢ τῶν τρηραῶν ἡδαι καὶ ποιχερῶν
Συ. μά δ' οὐ μιν ἔσθ' ὑγίης ὑμῶν οὐδενός
ἢ οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχεπμον τὰ χρήματα

καρ. ὡ σοβαρός, ὦ δάματῶρ. εἴσε λήλυθεν
ὁ συκοφαίτης δῆλον ὅτι βουλιμαῖ

Συ. σὺ μὲν εἰς ἀγορᾷ ἰὼν ταχέως, οὐκ αὖ φθάσεις
αὐτῷ τῷ φροχῷ γο' δεῖσ' ἐκείσε βλούμενον
εἰ πτεῖν ἀπειπανούρηκας. καρ. οἴμοζ' ἀφ' αὐ.

Δι. νῆ τὸν δ' ἄ τὸν σωτήρα πομου γ' ἄξιον
ἀπασὶ θεῖς ἔλθουσιν ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι
ἔσθ' συκοφαίτης ἔξωλεῖ κικροὺς κακῶς

Συ. ὁμοί

Sycophanta. O' me parum felicem, ut male perij miser,
 Heu me ter infelicem, & quater & quinquies,
 Et duodecies, & millies, heu heu mihi,
 Quam sum sinistro mistus aliquo dæmone,
 Quam sum Genium nactus malorum fertilem.
 Car. O' qui mala arces rex Apollo, & cæteri
 Chari Dei: quid iste passus est mali?
 Syc. Quid? non'ne rem miserrimam passus sum ego?
 Qui modo domi quæcunq; habebam per didi
 Per hunc Deum: unde iura ni defecerint,
 Vtiq; breui redibit illi cæcitas.
 Iust. Totum ego palam negotium cognoscere
 Videor: adest peruerse agens uir quispiam,
 Apparet esse adulterini commatis.
 Car. Bene, per Iouem, ille sic perire debuit.
 Syc. Vbi ille? ubi est qui diuitias rerum omnium
 Pollicitus est se redditurum singulis.
 Vbi rursus aspexisset: en multo magis
 Quosdam ille reddidit miserabiles.
 Car. Quem nanq; talem reddidit? Syc. me scilicet.
 Car. Ergo ex malis eras, & ex furum grege.
 Syc. At per Iouem in uobis nec ullus sanus est.
 Vnde inducere animum minime queo meum,
 Ne credam habere uos meas pecunias.
 Car. Vultu ut ferocienti ingreditur, o' Ceres,
 Hic Sycophanta, quin palam est quod esurit.
 Syc. Ast tu in forum uade admodum uelociter,
 Ut puniaris in rota illic, factaq;
 Tua fatearis improbe, Car. tu plora interim.
 Iust. Nunc per Iouem magni æstimandus est Deus,
 Ab omnibus qui Græciã simul incolunt.
 Nam Sycophantas, ut malos, perdet male.

Metaphora ducta à
 forti uino, ut annotauit
 interpres, quod pluri
 mū potest ferre aquæ

Interpres dicit cōma
 genus esse uilissimi no-
 mismatis, q. d. adul-
 terina monetæ. ducta
 metaphora à signatio-
 ne reprobati nomisma-
 tis. Extat prouerbū,
 Γουρηῶν κέμματες.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

συ. ὅμοι πάλας, μῶν κῆ σὺ μετέχων καταγελαῶσ
 ἐπεὶ πῶθεν σοι μάλ' ἰον εἴληφασ' τοδὶ
 ἔχθρῆς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τειβώνιον

Δι. οὐδὲν περὶ μῶντου φορᾶ γὰρ περὶ ἀμυθ
 τὸν δεικτύλιον τονδὶ παρ' ἐβιδάμον, στραχημῆς.

καρ. δ' ἄλλ' οὐκ εἴνεσι συκοφανίτου δῆγματος

συ. ἄρ' οὐχ ὑβρις πολλὴ ταῦτά ἐστὶ; σκώπτῃσιν
 ὅτι δὲ ποιεῖτον εἰθάδ' οὐκ εἰρήκατον
 οὐκ ἐπ' ἀγαθῶ γὰρ εἰθάδ' ἐσὸν οὐδενί.

καρ. μὰ τὸν δὶ οὐκῶν τῶ γεσῶ σάφ' ἴδ' ὅτι

συ. ἀρ' τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ δία δειπνήσατον.

Δι. ὡς δὴ παληθεία σὺ μὲν τῶ μαρτύρος
 διαπραγμάτης, μηδενὸς ἐμπεπλησμεῖος.

συ. ἀρ' εἴσοτον; εἴδον ἔσιν ᾧ μιαιρωτάτω
 πολὺ χρεῖμα τεμαχῶν καὶ κρεᾶν ὠπῆμελῶν.
 ὕῤ ὕῤ ὕῤ ὕῤ ὕῤ ὕῤ

καρ. κακίδαμον ὀσφραίνῃ τί. Δι. τῶ φύλαξ γ' ἴσθῃ
 ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τειβώνιον

συ. ταῦτ' οἴω ἀναχέτ' ἔσιν ᾧ ζῆν κῆ θεοὶ
 τούτω ὑβριζέειν εἰς ἐμὸν ὡς ἄχθομαι.
 ὅτι χριστὸς ᾧν φιλόπολις, πάρα κακῶς.

Δι. σὺ φιλόπολις καὶ χριστὸς; συ. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ.

Δι. Ὡ μὲν ἐπὶ πῶ πειθεὶς ἀπόκριναι μοι, συ. ἴπῃ.

Δι. γεωργὸς εἶ. συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶε;

Δι. δ' ἄλλ'

- Syco. Heu me miserum: Nunquid etiã tu psequens
 Me risibus, factus bonorum es particeps?
 Deinde uestimentum hoc splendidũ unde habes
 Detrita heri conspectus à me in penula?
 Iust. Haud curo ualde uirulentiam tuam,
 Quando hunc ferã mercatũ ab Eudamo annulũ,
 Car. Sed nõ medetur Sycophantæ morfibus.
 Syco. An ista non sunt magna contumelia?
 Mordens acrius, neq; uero dicitis
 Vos interim quid hic agatis. Proinde non
 Caret malo isthæc uestra nunc præsentia.
 Car. Non per Iouem. Verum tuo bono palàm.
 Syco. Vos per Iouem modo ex meis cœnabitis.
 Car. Vtinam ipse sic cum teste cœnares tuo.
 Rumparis, es nanq; penitus insatiabilis.
 Syco. Negatis: ingens intus est, o' pessumi,
 Cum piscium tum carniũq; copia,
 Obsoniorum incisiones scilicet.
 vv vv vv vv vv vv.
 Car. Homo parum felix, odorat quippiam.
 Iust. Quoniam est amictus usq; uili penula,
 Inusitata forte sentit frigora.
 Syco. Proh Iupiter, proh cæteri chari Dei.
 An ista sunt ferenda? Nam conuitium
 Isti faciunt in me graue, ac ideo quidem
 Dolenter hæc fero, quod amator patriæ,
 Et utilis rebus gerundis, sim miser.
 Iust. Tu ciuitatis amans, bonusq; patriæ?
 Syco. Vt præterea non uiuit alius uspiam.
 Iust. Atqui interim respondeas mihi uelim,
 Quod te rogo. Syco, quid uis tibi respondeam?
 Iust. Agricola es? Syco, insanire me tantum putas?

Ridiculi causa huc uer
 sum interspersit. Sunt
 aut interiectiones olfa
 cientis quippiam.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- δι. ἄλλ' ἔμπαρος; συ. ναὶ σιήπηομαι γ' ὅταν τύχω.
 δι. τί δαί τέχην πν' ἔμαθες. συ. οὐ μὰ ἔν δία.
 δι. πῶς δὲν δέξῃς ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν.
 συ. τῶν τ' πόλεως ἐμ' ἐπίμνηθῆς πραγμάτων
 καὶ τῶν ἰδίων πάντων. δι. σύ; τί μαθὼν. συ. βούλομαι
 δι. πῶς οἴω αἰ' εἰς χρῆσός ᾧ τοι χερῶν
 εἴσοι προσήκον μηδὲν, εἴτ' ἀπεχραῖν.
 συ. οὐ γὰρ προσήκον ἔμειναι τοῦ μοι πάλιν
 εὐδρυγέτην μ' ᾧ κέσφε καθ' ὄν αἰ' ἀένως;
 δι. εὐδρυγέτην οἴω ἔξει τὸ πολυπραγμονεῖν;
 συ. τὸ μὲν οἴω βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κημέλοις
 καὶ μὴ πῖρέπειν πότ' ἢ τις ἰζαμαρτοῖν.
 δι. οὐκ οἴω δικαστὴς ἰζεπίτηδες ἢ πόλις
 ἀρῆειν καθίστησιν. συ. κατηγορεῖ δὲ τίς
 δι. ὁ βουλόμηνος. συ. οὐκ οἴω ἐκείνός ἐμ' ἰπώ.
 ὡς τ' εἰς ἐμ' ἠὲ τ' πόλεως τὰ πρᾶγματα
 δι. νῆ δία τωνηρόν γ' ἀρὰ προσάτω; ἔχει
 ἐκείνοδ' οὐ βουλοί αἰ' ἢ συχίαν ἔχον
 ζῆν ἀρτίος; συ. δηγὰ προβαπίου βίον λέγεις
 εἰ μὴ φανῆται διακριβήτης τρεῖς εἴω
 δι. οὐδ' αἰ' μεταμάδοις; συ. οὐδ' αἰ' εἰδοῖς γέμοι
 τὸν πλοῦτον αὐτὸν κῆ τὸ βᾶπῃου σίλῃον.
 δι. κατὰ δὸν ταχέως δοιμάπον. καρ. οὕτως οἶ λέγει
 δι. ἔπειθ' ἔσθ' ὄλουςας. καρ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
 συ. καὶ μὴ πρὸς ἐλθέτω πρὸς ἐμ' ἢ μῶν ἀνταδὶ
 ὁ βουλόμηνος. καρ. οὐκ οἴω ἐκείνος ἐμ' ἐγὼ
 συ. ὅμοι τάλας. ἀποδύομαι μὲθ' ἡμῶν
 καρ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰ μλόφια πρᾶπῃων ἐοδῖν
 συ. ὄρα

Comminatio

PLUTVS.

- Iust. Mercator? Syco. ita me fingo, cum fuerit opus.
 Iust. Quid ergo? honestā artē didicisti? Syc. minime ego.
 Iust. Cum agas nihil, quid & unde uixisti hactenus?
 Syco. Tracto negocia ciuitatis publica,
 Priuatāq; oīa. Iust. tu ipse? quid scis? Syco. cōsulo.
 Iust. Tu qui queas esse bonus unq; o' furcifer,
 Qui tibi odium cōmune passim contrahis,
 Idq; ex alienis interim negocijs?
 Syco. An ciuitati, o' fatue, (quatenus queam
 Pro uiribus) non ego benefaciam meā?
 Iust. Hoc scilicet est benefacere, curiosus
 Aegre ardelionem in rebus haud quaquam suis?
 Syco. Opemq; ferre constitutis legibus,
 Nihilq; concedere ubi quis deliquerit?
 Iust. Haud absq; causa uoluit ipsa ciuitas
 Præesse iudices. Syco. quis autem criminum
 Delator erit? Iust. uolens. Syco. igit' ego ille sum,
 Dum intellegam res ciuitatis singulas.
 Iust. At per Iouem, haud est nacta præsidem bonum,
 Porro' tibi nunquid placeret ocium
 Magis, atq; uitæ scilicet tranquillitas?
 Syco. Atqui mihi tu uitam ouiculæ prædicas,
 Si nulla sit uitæ occupatio interim.
 Iust. Dedisceres? Syco. minime quidem, & si tu mihi
 Ipsum dares Plutum, atq; batti Silphium.
 Iust. Celerrime hanc uestem exue. Car. hoc dicit tibi,
 Iust. Deinde calceos. Car. & hæc tibi omnia,
 Syco. Accedat ex uobis uolens huc quispiam.
 Car. Igitur ego primus tibi iniiciam manus.
 Syco. Heu me miserū exuor palam clara in die.
 Car. Cum tu prorsus aliena agas negocia,
 Te uescier dignum interim aura, iudicas?

Ironia.

*Germen Cyrenaicū in
 gentis præcij. De quo
 Plini. & Dios, in 3. A-
 lij uocant Balsamum.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Συ. ὄρθῃς ἀ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μὴ τύρομαι.
 καρ. Ὀμῶ οἴχεται φλίτων ὄν ἡ γὰς μοῖρτυρα.
 Συ. οἴμοι, ποδιέλημμαι μόνος. καρ. νυοὶ βοῶς.
 Συ. οἴμοι μάλ' αὐθις. καρ. δὲς σύμοι τὸ τριβώνιον
 ἵν' ἀμυέσω τὸν συκοφανίτῳ τουτονί.
 δι. μὴ δῖθ' ἰδρὸν γὰρ ὄσι τῆ πολούτου πάλαι.
 καρ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀπαθεῖσεται
 ἢ ποδὶ πονηρὸν ἀσθρα ἄτοι χωρὺ χον
 πολούτον δὲ κρημῖν ἰματίοις σεμνοῖς πρέπει
 δι. τοῖσ' δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰ πέμοι
 καρ. ὦ ταῦτα πρὸς δ' ἀμέτωπον ἀντίκα δὴ μάλ' ε.
 ὡς πὸρ κρητίνῳ πρὸς παῖθαλίθου τουτωί.
 συ. ἄπειμι γνώσκω γὰρ ἠήσαν ὄν πολυ
 ὑμῶν, ἐὰν δὲ σύζητην λάβω πινα
 καὶ σύκινον τὸν ἰαχρὸν ἰδῶν δέον,
 ἐγὼ ποιήθω τήμδρον δοῦμαι δίκην.
 ὅτι καταλύει ποδιφανῶς εἰς ὄν μόνος
 τῷ δημοκρατίαν οὔτε τῷ *βουλιῷ πιδῶν
 τῷ τῶν πολιτῶν, οὔτε τῷ ἐκκλησίαν.
 δι. καὶ μὲν ἐπειδὴ τῷ πανοπλίαν τῷ ἐμὲν
 ἔχον βαδίζεις, εἰς τὸ βαλαμφον ἴεχε
 ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐσηκῶς, θερου
 ἢ αἰὼ γὰρ εἶχον τῷ σάσιν ταύτῳ ποτέ.
 καρ. ἀλλ' ὁ βαλαμφὸς ἔλεξ' ἄρα αὐτόν. λαβῶν
 τῶν ὄρχιπέδων, ἰδὼν γὰρ αὐτόν, γνώσεται
 ὅτ' ἐς ἐκένου τῆ θνητοῦ νόμματος.
 νῶδ' εἰσώμεν ἵνα πρὸς ἐνέη τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ.

- Γρ. ἄρ' ὃ φίλοι γδρόντες, ἰδὲ τῷ οἰκίαν
 ἀφίγμεθ' ὄντως τῆ νέου τούτου θεοῦ

Βελλὴ ἠττικῆ, ἱερουσία
 apud Laed. emones Se
 natus dicitur.

PLUTVS.

Car. Vide quid agas: ego ista protestor modo.
 Car. Sed abijt ipse testis huc quem adduxeras.
 Car. Heu mihi retētus sum undequaq;. Car. nūc boas?
 Car. Heu denuo ualde. Car. huc mihi istam penulam,
 Vt hūcce, nempe Sycophantam, uestiam.
 Car. Minime quidem; dudum est enim Pluto sacra.
 Car. At uero ubi consecrabitur, decentius,
 Quam penes hominem furem, uidelicet & malū?
 Car. Ornatus autem honestior Plutum decet.
 Car. Ad quid crepidis utemur ipsis: dic mihi.
 Car. Et has simul lubitum est uiro admodum improbo,
 A fronte statim, uelut oleastro, affigere.
 Car. Abeo; equidem multo inferior uobis sum ego,
 Ast ubi uirum nanciscar eiusdem iugi,
 Faciam siculnum, potentemq; hunc Deum
 Perinde pœnas ilico dependere;
 Etenim palam unus publicam potentiam
 Dissoluit, anteq; Senatū flexerit,
 Aut cæterorum contionem ciuium.
 Car. At postq;, habens meam panopliam, hinc abis.
 Car. Ad balneum fac te recipias ocyus:
 Velutq; princeps summus illic quispiã
 Stans altius (quod moris est) calescito.
 Car. At Balneator hunc capiens à culeis,
 Per ianuam extrahet foras: Nam ut uiderit
 Illum, ilico cognoscet esse scilicet
 Minime boni, sed adulterini commatis
 Sed nos pedes intro feramus interim,
 Vt ipse adores huncce protinus Deum.

Astantem fucrum
alloquitur.

Solebant que dijs dica
ta erant, ad illorum sa
cras arbores affigi.

πανοπλία, armatura
interpretatur. Signifi
cat autē τριβώνιον il
lud, quod iam longo
usu, uir iustus, penè cō
sumpserat.

Chori spacium.

O mihi uiri charissimi, o senes uiri,
 Nunquid recentis ad domum istius Dei
 Accessi-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἢ τ' ὁ δοῦτο πρῶτα παν ἢ μαρτήκα μὲν
- Χο. δὲ γ' ἴδ' ἐπ' αὐταῖς τὰς θυραῖς ἀειχμησὶν
ὡ μαιρακίστη, πυνθάνη γὰρ ὠρικῶς.
- Γρ. φέρειω ἔγὼ τῶν εἰδοθι καλέω πινά;
- Χρ. μηδ' ἦτ' ἔγὼ γὰρ αὐτὸς ἔβη λήλυθα
δὲ γ' ὅπ' μάλιστα ἐλήλυθαι, λέγειν ἐχρῆν
- Γρ. πέπωνθαι δεῖν ἢ πρῶτο μὲν ὡ ἔλλτα τε
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν.
ἀβίωτον εἶναι μοι ταπεινὸν τὸν βίον.
- Χρ. τί δ' ἔστιν ἢ που καὶ σὺ συκοφαντία
ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα; Γρ. μὰ δ' ἔγὼ μὲν οὐ
- Χρ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐπίπῃσ' ἐξ ἔσθ' ἀγάμματα;
- Γρ. σκώπῃς ἔγὼ δὲ κατακίβνισμαι δειλιάκρῃ.
- Χρ. οὐκ ἔγωγε δρῆς ἀνύσσασα τὸν κλισμὸν τίνα
Γρ. ἀκροαίω. ἡ δὲ δή μοι τὴ μέραιον θέλον.
ταπεινὸν μὲν. δὲ γὰρ δ' ἐπιπρώσωπον καὶ καλόν.
καὶ χρηστὸν, εἰ γὰρ τοῦ δευτερίου ἐγώ.
ἀπαντ' ἐποίησ' ἡσμίως μοι καὶ καλῶς
ἔγὼ δ' ἐκείνῃ πάντα ταῦθ' ἔπεισεν ἡσμίως.
- Χρ. τί δ' ἡ δ' ὅπ' σου μάλιστα ἐδεῖθ' ἐκάστοτε.
- Γρ. οὐ πολλά. ἡ δὲ ἐκ νομίας μὴ ἡσμίως
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμαῖς ἀπ' ἡ τῆσ' εἴκοσιν
εἰς ἰμάτιον γ' ὁκτὰ δ' αὖ εἰς ἔσθ' ἡσμίως
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον
ἐκέλευσεν αὖ, τῆ μῆτ' ἰ παιδοματίδιον.

πυρῶντ'

PLUTVS.

Accessimus: an uia prorsus aberrauimus?
 Cho. At qui scias uenisse te quidem ad fores,
 Id quod decenter o' puella interrogas?
 Anus. Age uero, ego euocabo quempiam foras?
 Chre. Minime opus est: nanq; ipse iam primum exeo,
 Oportuit magis quid ipsa accesseris,
 Tuæq; causam accessionis dicere.
 An. Equidem, o' amicissime, molesta quæpiam,
 Ac præter ipsum fas iniqua, passa sum;
 Ut enim iste nunc Deus recepit lumina,
 Factum est, ego ne queam deinceps uiuere.
 Chr. Quid ais: an & tu Sycophantia hæctenus
 In fœminis fuisti? An. ego non per Iouem,
 Chr. Sed sorte cessit ubi bibendi litera?
 An. Ridere pergis me modo insolentius,
 Consumor autem ego interim prurigine,
 Chr. Num tu igitur allatura es huius quippiam?
 An. Audi ergo: erat mihi integra iuuenis quidam
 Aetate floridus, potensq; uiribus,
 Pauper quidem, facie autem honesta præditus,
 Non tam utilis q̄ charus. in super meis
 In rebus (ut desiderassem quippiam
 Auxillij) nil segniter, sed candide,
 Ciuilitatq; factitabat omnia.
 Ego uicissim illi ministrabam hæc omnia.
 Chr. Quid ille rerum à te petebat maxime?
 An. Pauca admodum, ut qui me coleret impensius,
 In uestimentum nō magis q̄ bis decem
 Argentuli drachmas: abinde in calceos
 Bis quatuor petebat: at sororibus
 Tunicas emere, matricq; uestem scilicet:
 Reiq; frumentariæ non amplius

Alludit ad sortes litera-
 riu, quas Athenienses
 eligendis iudicibus ad-
 hibebat. De quibus nō
 nihil supra quoq; an-
 notauimus. Cum autē
 deberet dixisse ἐκεῖνε
 dixit, ἐπιβεβ. q. d. Nō-
 ne per sortem literariā
 æsit tibi bibere? Interi
 etiam mulierum temu-
 lentā, comico ioco, per-
 stringit.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- πυρῶντ' αὐ' ἐδεδίθη μεδίμων τετάρων.
 χρ. οὐ πολλὰ τοίνυν μά' ἢ τὸν ἀπόλλα τωτὶ γε
 ἔρηκας, δὴ γὰρ δὴ λον', ὅπισ' ἤχιν' ἔσο
 Γρ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ' ἐκέκον μισθίασ'.
 αἰτεῖν μ' ἔφασκον, δὴ γὰρ Θελίαισ' οὐδέκα
 ἵνα τουμὸν ἰμάτιον φορῶν, μεμνή τόμεον.
 χρ. λέγεις ὀδῶν τ' αὐ' ἄθροων ἐν νομώτατα.
 Γρ. δὴ γ' οὐχὶ νωί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
 τὸν αὐτόν, δὴ γὰρ πολὺ μεδέσθηκε πάνν.
 ἐμοῦ θ' αὐτῶ τὸν πλοκοῦντα τουτονί.
 καὶ τ' ἄλλα τὰ πῖ τῶ. πίναντος φραγήματα,
 ἔφοντα περιμείασης, ἔπειπούσης θ' ὅπ
 εἰς ἑσπέραν ἤξοιμι. χρ. τίς ἔσοσ' εἰπέ μοι.
 Γρ. ἄμηντ' πεπεσέμεν ἡμῖν τουτονί.
 ἔφωτ' ἐκείσε μηδὲ ποτέ μ' ἔλθειν ἔπι
 καὶ πρὸς ἡδὴ τούτοις, εἴπων ἀποπέμπων, ὅπ
 πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μελήσοι.
 χρ. δὴ λον' ὅπ' αὐτὸν φρόπων τίς οὐ μαχρηρὸς ἴω
 ἔπειτα πλουτῶν οὐκ' ἐθ' ἠδέται φανῆ
 πρὸ τοῦ δ' ἔσπεδ' ἔπειναισ' ἅπαντα καθήστω
 Γρ. καὶ μὲν πρὸ τοῦ γ' ὁ σμηδρῆαι, νὴ τῶ θεῶ
 ἡδὴ τῆς θύραν ἔβαδίζον αἰεὶ πλὴν ἐμῶ.
 χρ. ἐπ' ἐκ φοραί'. γρ. μά' δ' ἄλλα τῆς φωνῆς μόνον
 ἔρῶν ἀκροῦσαι. χρ. τῶ λαθεῖν μὲν ἔν χαίρειν
 Γρ. καὶ νὴ δὴ, εἰ λυτὸν μὲν ἴω γ' αἰδοῖ τόμε
 νιτάριον αὐ' καὶ βάλπιον ἔπεκοί' ἔσο
 χρ. ἔπειτ' ἴσως ἤθησεν αἰσ' ἔσπεδ' ἔσο

γρ. μιν

- Petebat in uictum modios q̄ quatuor.
 Chr. Haud multa tu recensuisti per Deos.
 Palam est quod obseruauerit te impensius.
 An. Nec ista ob ullam turpiorem copiam
 Se petere dictitabat interim, sed ut
 Sui aliquod erga me euident ostenderet
 Specimen amoris, utq; uestem habens meam,
 Haud ulla se mei caperet obliuio.
 Chr. Narras amore captum hominē, miserū in modū,
 An. Sed distat ille pristinis à moribus,
 Nec, improbus, iam mentem eandem possidet.
 Etenim ut placentam illi modo, atq; alia id genus
 In lance posita mitterem tragemata,
 Annunciaassemq; interim, sub uesperum
 Illi affuturum me. Chr. cedo quid fecit tibi?
 An. Ipsam mihi rursus remisit integram,
 Ac præter hoc me certiozem reddere
 Curauit, ad se ne amplius concederem,
 Illudq; postremo remittens addidit:
 Quod strenui quondam fuerint Milesij,
 Chr. Haud pessumis, uidelicet illum moribus
 Fuisse præditum, palam est: quem (postea
 Quam ditior est factus) nihil iam lens inuat,
 Qui pauper antehac deuorabat omnia.
 An. Atqui ille, per Deas, meæ claustrum domus
 Antehac amator obambulabat crebrius.
 Chr. Vt quippiam efferret. An. minime, sed per Iouē,
 Audiret ut uocem ipse duntaxat meam.
 Chr. Imo magis rerum accipiendi gratia.
 An. Et per Iouem, ut sensisset offensam, ilico
 Me Nitarium & Bation uocabat blandiens.
 Chr. Vt calceos à te petisset forsitan.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Γρ. μυσθίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀρνυμένω
 ὠδὶ τῷ ἀμάξῃς, ὅτι πρὸς βλεψέ με πῆ
 ἔτυπόμενος εἶχεν τοῦθ' ὄλιον πλὴν ἡμῶσαν
 οὐτῶ σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἴω

Χρ. μόνος γὰρ ἦδεν ὡς εἰκὴν ἐοπίων.

Γρ. καὶ τὰς γε χεῖρας, πακάλω ἔχεν μ' ἔφη.

Χρ. ὁ πότε πρὸ τείνει σὺ νε σφαρχμαῖς εἴκοσιν

Γρ. ὅζην τε τῷ χροασ εφασκεν ἡδύμου

Χρ. εἰ θάσιον εἴχεις, εἰκότως γε νῆ δία.

Γρ. εἰ βλέμμαθ' ὡς ἔχοιμε μαλακὸν ἢ καλόν

Χρ. οὐ σπαιὸς ἴω ἀνθρώπος δὴ μ' ἠπίσατο

ζαχὸς κα πρῶσθς τὰ φώδια καταδίην

Γρ. ταῦτ' οἴω ὁ θεὸς ὦ φίλ' ἀνδρ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ

φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ

Χρ. τί γὰρ ποιήσει φάξε καὶ πε πείξεται

Γρ. αἰαγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ δία.

ὄν εἰ παίδονθ' ἴω μοῦ, πάλιν μ' αἰτεν ποιεῖν

ἢ μηδ' ὅτι εἰ δὴ δίκαιον ἀγαθὸν ἐς ἔχεν.

Χρ. οὐκ οἴω καθ' ἐκάστην ἀποδίδου πλὴν νύκτα σοι.

Γρ. δὴ οὐδέ πετέ με ζώσθω ἀπολείπειν ἔφη.

Χρ. ὀρθῶς γε. νῦν δέ γ' οὐκ ἐπιζῆν σ' οἴεται.

Χρ. ἴω τῆ γὰρ ἀλγῶ κατατέθηκ' ὠφίλιτα πε.

Χρ. οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας ὡς γέ μοι δοκεῖς.

Χρ. Δὴ δακτυλίου μὲν οἴω ἐμὲ γ' ἀν' διεκλύσους

Χρ. εἰ τυχεῖν γ' ὁ δακτύλιος ὦν τηλία.

Χρ. καὶ

PLVTVS.

- An. Magnorum etiam mysteriorum tempore
 Curru ut sedentem more gentis patriæ,
 Me quispiam aspexisset interim, ilico
 Tota die duro impetebat uerbere,
 Adeo æmulator formæ erat iuuenis meæ.
 Chr. Equidem uoluptas illi (ut apparet) fuit,
 Tua solus ut posset comedens consumere.
 An. Quin & manus habere me pulcherrimas.
 Chr. Ut forsitan drachmas dedissent bis decem.
 An. Cutem meam redolere suaue quippiam.
 Chr. Merito quidem, Thasion ut ipsa infuderas.
 An. Et ora quòd haberem uenusta & mollia.
 Chr. Ineptus haud fuit iuuenis, sed nouerat
 Lasciuientis anus uorare uiatia.
 An. Hinc iure dixerim, ista (mihio' charissime)
 Deum minus recte facere, ut qui dicitur
 Subinde semper ferre se læsis opem.
 Chr. Quid uis tibi fieri? & faciet tibi ilico.
 An. Illud uelim quod, per Iouem, iure optumo
 Et debet & potest facere; illum scilicet
 Ut cogat acceptis referre gratiam
 Beneficijs, quæ sponte in illum contuli.
 Aut si noluerit, id profecto iustum erit,
 Ut prorsus exuatur omnibus bonis.
 Chr. At ille noctibus tibi dabat singulis.
 An. Sed ne relicturum asserebat interim,
 Dum me maneret uita, siue spiritus.
 Chr. Recte quidem; nunc te arbitratur amplius
 Non uiuere. An. ah dolore pene' emarcui.
 Chr. Minime omnium, sed perputruisti tu magis
 An. Per anulum nunc me profecto traxeris.
 Chr. Si ille anulus sit forte cribri circulus.

Extat prouerbium, δά
 σιον ἐπέχεται.

Prouerb. Anus hircif-
 sans.

Quod scilicet illi inter
 diu dadas.

Prouerb. Per medium
 anulum traharis oportet.

κώμους sodalium
aut comessationē inter
pretari licet. Porro ali
a est descriptio Comi
Dci, de quo in Tabulis
Philostrati.

ἀκόλυστος dicitur qui
detrectat praeceptorū
aut parentū castigatio-
nes, à verbo κωλώ
ζωμιο, castigo. In-
de per translationem
intemperantes et la-
sciui, quoniam respuūt
flagella reitionis, dicun-
tur δ κολώσοι.

Είρεσιώνη ramus ole-
æ, sed lana circumda-
tus. Alludit autē ad ο-
ραculū, quod tempore
pestis, acceperāt Athe-
nici: nempe quisq; ci-
uiū ramum oliuæ, lana
inuolutum ad fores do-
mus suæ affigeret. In-
super et panē recēs co-
ctum, tres uræolos sci-
liet olei, mellis, et ui-
ni, pueris per ciuitatē
disurrentibus ac canā-
tibus, oliua fert fias,
hi enim apendebantur
etiam, et affert cotilū
mellis et uini, et tu mu-
lier ebria seure somnium capias.

Γρ. καὶ μὴ εἰ μὴ ἄκιον τοδὶ περ σέρεται
οὐ πὸρ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω.
ἔοικε δ' ἰδί * κώμον βαδίζην. χρ. φαίνεται
τέφανον γέ τοι καὶ δῆδ' ἔχον πορδύεται.

Νε. ἀσπάζομαι. γρ. τί φήσιν. νε. ἀρχαία φιλῆ.
πολιὰ γε γλήησαι τα χέ γυνή τὸν οὐρανόν.

Γρ. τάλα ἰν' ἐγώ. τῆς ὕβριος ἡς ὕβριζομαι.

Χρ. ἔοικε δὲ πολὺ χρόνον ἔωρακίαι.

Γρ. ποίου χρόνου ταλαίτα θ' ὅς π' ἔμοι χεῖσ ἴω.

Χρ. τωῶν πάντων πέπονθε τοῖς πολλοῖς αἴψα.

μεθύων γ' ὡς ἔοικεν, ὅζυ τῶρον βλεπέ

Γρ. οὐκ δὲ μ' * ἀκόλυστος ὄβρι αἰεὶ ἐδὺ φρόπει

Νε. ὦ πνυπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικὴ
εἰ τῶδ' περσάσῃ, τῶν εἰ τῶν ὄσας ἔχει

Γρ. ᾠ ᾠ

τῶ δᾶσα μή μοι πρὸς φεῖ. χρ. εἴ μὴ τοι λέγει

εἰ γὰρ αὐτῶ εἰς μόνος σπινθηρ λάβῃ

ὡς πὸρ παλαιὰ * εἰρεσιώνη κηύσεται

Νε. βούλη δὲ χρόνον πρὸς μεπαύσαι. Γρ. ποῖ τάλα

Νε. αὐτοῦ λαβοῦσα κάρνα. γρ. παιδιὰ ἴνα.

Νε. πῶς ἔχει ὄβρινας. χρ. δὲ μὰ γὰρ ὄβρινας

κᾶρ γ' ἔχει γὰρ φῆς ἴσος ἢ τίηρασ

νε. ἀπόσπον εἴα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

Γρ. ταλαίτα τ' ἀδύσων οὐχ ὕγαινήν μοι δοκεῖς

πλῶν με ποιῶν εἰ τούτων τοῖς αἰσφράσιν.

νε. ὄναο μὴ γὰρ εἰ τις ἐκ πλύνῃσε.

Χρ. οὐ δὴ τ' ἐπεὶ μὴ νῦν κηπλικῶς ἔχει

εἰ δ' ἐκ πλυνῃται ἴσος τὸ φημίδιον

ὄφει κητάδηλα τῶ περσάσῃ γέ τοι φάκη.

Γρ. γόρων

PLVTVS.

Sed ecce adolescens aduenit, quo de diu

Verbis amaris, nō nihil conquesta sum:

Porro uidetur ad sodales pergere.

Chr. Palam est; coronam nanq; gestat & facem.

Saluto uos. An. quid dicit? Iuue. o' quondā mihi

Dilecta, per cælum, cito & præter modum

Ganescis interim. An. misera ego, quæ impetor

Conuicijs, iniuriarum ceu agmine.

Chr. Videtur abfuisse multo tempore.

An. Quod tempus effluxisse narras optume,

(Heu me miseram) qui heri interim mecum fuit?

Chr. Contrarium ergo q̄ reliquis illi accidit,

Nanq; ebrius alijs acutius aspicit.

An. Minime; sed est intemperatis moribus.

Iuue. O' rex maris Neptune, & item ueteres Dei,

Quantum hæc facies rugarum habet senilitum?

An. & &.

Ne mihi facē quæso admoueas. Chr. recte quidē:

Etenim ut uel unicam fauillam senserit,

Protinus oliuæ ardebit ut ramusculus.

Iuue. Vis interim mecum ludere? An. ubi iam miser?

Iuue. Hic si nuces acceperis. An. quid ludere?

Iuue. Quot ergo habes dentes? Chr. id etiā ego sciam,

Tres forte quatuor' ue habet potissimum,

At solue, quia uici; nec enim plusq; unicum

Gestat molarem, atq; hunc decoris gratia.

An. Miserrime, haud tu mente sana es præditus.

Qui me lauacrum pergis facere in tot uiris.

Iuue. At lota mundareris ipsa forsitan.

Chr. Minime quidem; quia nunc habet cauponice.

Cerusa porro si abluatur interim

Ista, laceram uidebis undiq; faciem.

Haud

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Υρ.** γόρων αὐτῆρ ὧν, οὐχ ὑγαίνην μοι δοκῆς.
Νε. πειρᾶ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν πτηθῶν.
 ἐφάπτεται σου λαυθῶν ἢν δοκῶν ἐμέ.
Υρ. μὰ τὴν ἀφοδίτιον οὐκ ἐμοῦ γ' ᾧ ἔδε λυρὲ σὺ.
Χρ. μὰ τὴν ἐκείτιον οὐ δῆτα, μαινοίμην γὰρ αὖ
 δὲ μ' ᾧ νεανίστ' οὐκ ἐδ'. * τὴν μείρακα
 μισεῖν σε παύτιον. **Νε.** δὲ μ' ἔργ' ἔσθ' ὅρ' ὀλθ'
Χρ. καὶ μὲν κατηγορεῖ γέ σου. **Νε.** τίνα τηγορεῖ.
Χρ. εἶναι σ' ὑβριστὴν φησὶ καὶ λέγειν ὅτι
 πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλλοι μοι μίσητοι.
Νε. ἐγὼ ποδὶ ταύτης οὐ μαχοῦ μίσητοι. **Χρ.** εἰ, π.
Νε. αἰχρονόμνος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν ἐπεὶ
 οὐκ ἀνῶτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέφραπον ποιῆν.
 νῦν δ' ἀπὸ τῆ χαίρων, συλλαβῶν τὴν μείρακα,
Χρ. οἱ δ' οἶδα τὸν νοῦν, οὐκ ἐτ' ἀξιοῖς ἴσως
 εἶν μετ' αὐτῆς. **Υρ.** ὁ δ' ἐπιφύλων ὄσι' τις
Νε. οὐκ αὖ διαλεχθεῖν διεσπεκλωμένῃ
 ἔσθ' ἡμῶν ἐπὶ τῶν γε καὶ τρεῖς χιλίων
Χρ. ὁ μὲν δ' ἐπειδὴ ἔστι τὸν οἶνον ἡξίωσ.
 πίνειν, σιωκποτέ' ἐστὶ σοι ἢ τὴν φύλα
Νε. δὲ μ' ἐστὶ κομδὴ φύξ παλαιὰ ἢ σαπρᾶ.
Χρ. οὐκ οὖν φύλοιωσ παῦτα πάντ' ἰάσεται
Νε. δὲ μ' εἰσθ' εἴσω, τῶ θεῶ γὰρ βούλομαι
 ἐλθῶν ἀναθεῖναι εἰς σε φάνοιο τούσ' δ' οὐς ἔχο
Υρ. ἐγὼ δὲ γ' αὐτῶ καὶ φάσαι τί βούλομαι
Νε. ἐγὼ δὲ γ' οὐκ εἴπειμι. **Χρ.** θάρρη μὴ φοβού
 οὐ γὰρ βιάσεται. **Νε.** πάνν καλῶς τοῖνυν λέγεις
 ἰκανὸν γὰρ αὐτῶ πρὸ τῶρον ἔσθ' ἐπίησιν χρονον
Υρ. βιάδις' ἐγὼ δὲ σου κατόπιν εἰσερχομαι.
Χρ. ὡς

Quando infinitivus po-
 nitur inter duos accusa-
 tivus, primus naturaliter
 est activus, secundus
 passivus-

PLUTVS.

An. Haud arbitror te mente sana præditi tum;
Et si senex sis, & dierum plurimum.

Iuue. Hic tentat, & tangit papillas fracidas,
Eoq̄ posse me arbitrator fallere.

An. Non per Venerem, o' nequissime omnium uirum.

Chr. Non per Hecaten. Insanus essem nanq̄ ego,

Verum o' iuuenis, nuncq̄ hanc puellam odisse te *De anu loquitur.*

Permiserim. Iuue. ipse illam uehementer diligo.

Chr. At te interim accusat. Iuue. quid autem criminis?

Chr. Iniuriam queritur tuam, & quod dixeris:

Olim fuisse strenui Milesij.

Iuue. Ego ppter hanc non conseram manus. Chr. q̄d hoc?

Iuue. Veneror tuam ætatem, nec illud alteri

Concederem qui faceret: hinc gaudens abi,

Adeoq̄ tecum istam puellam abducito.

Chr. Intellego mentem tuam, non amplius

Dignaris hac cum habere consuetudinem.

An. Verum quis illi me interim commiserit?

Iuue. Certe animus est redire nuncq̄ in gratiam

Hac cum, nec alloqui unq̄ amice, quippe quæ

Ter mille passa est concubitus, imo' amplius.

Chr. Atqui hæctenus uinum minime grauatus es

Iuue. Bibere: tibi nunc & fex bibenda uenerit.

Chr. Id fex pene' uetustate compotruit sua.

Iuue. At tu ingredere, ego enim uolo ipsi Deo

Dicare quas gero coronas scilicet.

An. Ego quoq̄ non nihil uelim dicere Deo.

Iuue. Ego uero minime ingrediar huc. Chr. cõfide tu,

Haud inferet uim ullam tibi. Iuue. bene loqueris,

Sa. nanq̄ rimas huius occlusi hæctenus.

An. I præ, ipsa pone te ingrediar charissime.

*Commatu hæc loquitur
anuis.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

χρ. ὡς θυτόνας ᾧ ζῶ βασιλῶ δ' ἰραϊδίου
 ὡς πῶρ λεπὰς τῷ μερακίῳ προσίχεται
 καρ. πὶς ἔσθ' ὁ κόπῳν τῷ θυραν τουπὶ τίλῳ ΧΟΡΟΙ.
 οὐδεὶς ἔοικεν, δὴλὰ δῆτα εἰ θυελον
 φθεγγόμενον δῆλως κλαυσιᾶ. ερ. σέ τοι σέ τοι
 λέγω καεῖον αἰάμηνον. καρ. οὐτος εἰπέ μοι
 σὺ τῷ θυραν ἔκοπῆσθ' οὐ τῶσὶ σφόδρα
 ερ. μά δ' ὄν' ἔμελλον. εἴτ' αἰέωξάς με φθάσας
 δὴν' ἐκκάλει τὸν δεσπότην φέροντα χύ
 ἔπειτα τῷ γυναικῶ καὶ τὰ παιδία
 ἔπειτα οὐδ' ἀεράποντας. εἴτα τῷ κούῳ
 ἔπειτα σαυτὸν εἴτα τῷ αὐ. καρ. εἰπέ μοι
 τί δ' ἔστιν. ερ. ὁ ζῶς ᾧ πόνηρε βούλεται
 ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συπικησίας ζῦβλιον,
 ἀπαξά παντας εἰς δ' ἀβάθρον ἐμβαλεῖν.
 καρ. ἢ γλῶττα τῷ κέρκι τούτων τέμνεται.
 ἀτὰρ διατήγε ταῦτ' ἐπιβουλὴν ποιῆν.
 ἢ μᾶς. ερ. * ὅπῃ δεινότετα πάντων περαμαίτων
 ἐργασθ' ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἰζαρχῆς βλέπειν
 ὁ πολῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν. οὐδ' ἀφνῶ
 οὐ φαιστόν. οὐχ ἰδρείον οὐκ ὄν' οὐδέει,
 ἢ μὲν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. καρ. μά δ' οὐδέγε
 θυσει κακῶς γὰρ ἐπεμλεῖσθ' ἡμῶν τότε
 ερ. καὶ τῶν μετ' ὄντων μοι θεῶν ἦ ἦον, μελί.
 ἐγὼ δ' ἀπόλωλα καπιτέριμμα. καρ. σαιφονῆσ.
 ερ. πρῶτόρον γὰρ εἶχον μετ' ἡμῶν καπιλίσιον
πάντ'

Duae coniunctiones ac
 eipiuntur in fine, ὅτι ἢ
 εἰ ἐπειῶ.

PLUTVS.

Chr. O Iupiter rex, q̄ decenter hæc anus
Adhæret huic iuueni, perinde ac ostrea.

Chori spaciũ.

Carion. Quis nam domus pulsauit ostium? quid est?
Apparet autem nemo: forte ianua
Temere obstrepēs dedit sonũ. Mer. te met uoco

Ὀστρεὶς
Ostreæ genus, uel con-
chile, qd' petris adhe-
ret fortiter.

Carion, & exspectare iubeo. Car. heus dic mihi:
Num tu ostium tanto impetu pulsaueris?

Mer. Non per Iouem, sed me uolentem, tu interim
Et anteuertere, & aperire uisus es.

Proinde primum herum euoca, uelociter
Currens deinde heram: deinde liberos:
Deinde seruos: postea autem ipsum canem:

Deinde te ipsum: ac ultimo suem quoq̄.
Car. Cedo obsecro rerum quid est? Mer. miserrime,
Vos uase eodem destinauit Iupiter

Miscere, & omnes in barathrum trudere.

Car. Nunc lingua tali nuncio præciditur. *

Sed ipse quæso dic mihi, cur est male
Affectus in nos Iupiter? Mer. quia omnium
Facinus grauissimum patraſtis, ex quo enim

Rursus recepit Plutus ipse lumina,
Nemo amplius dignatur thura incendere

Aris Deorum: nemo templa cingere
Lauro; placentas nemo auet uel hostias
Ponere Deis, neq̄ præterea quicq̄ id genus

Sacrorum homines nobis faciunt. Car. neq̄ p̄ Iouẽ
Vnq̄ facient in posterum, quod hactenus

Nostræ salutis nulla uos cura habuerit.

Mer. Et mihi quidem minor est aliorum numinum
Cura, ipse funditus perij. Car. tandem sapis.

Mer. Ego prius à cauponibus bona omnia,

Ironia dictum, tanquã
Mercurio desecãda sit
lingua. Nam in sacrifi-
cijs scindere linguas ui-
ctimarũ solebant uete-
res, easq̄; uel præconi-
b9 distribuere, uel Mer-
curio imolare.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν θυθύς, οἴνου ἦσαν μάλιστα
 ἰχάδας ὅσ' εἰκός ἔστιν ἄρ' ἰμῶν ἐσθίειν
 νυκτὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην αἶα παύομαι.

καρ. οὐκ ἔνδ' ἴκαμος, ὅς τις ἐπόιδε Ζημίαν
 εἴϊοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. ερ. οἱ μοι τέλειες
 οἱ μοι παλακῶτος τοῦ τετραδιδωτέ πεμμοίον.

καρ. ποθεῖς τὸν οὐ πτόντα καὶ μάττω καλαῖς.
 ερ. οἱ μοι δεκαθλῆς λῶ ἐγὼ κατήσθιον.

*Alludit ad nomen
 καλῆς.*

καρ. * ἀσκαλί' αζ' εἴ ταῦθ' α περὶ τῶν αἰθρίων.
 ερ. ἀπλάγγων τὴν θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.

καρ. ὀδύνησε περὶ τὰς ἀπλάγγ' εἰσὶ ἐπιστρέφειν
 ερ. οἱ μοι δὲ κύλικες, ἴσον ἴσω κεκραμῆνης.

*Hic Carion facit
 πορδην, ὅτι αἶε
 ταῦτ' ἐπιπι-
 ῶν.*

καρ. * ταῦτ' ἐπιπιῶν, ἀποτρέχων οὐκ ἀφ' ἰσάνοις.

ερ. ἄρ' ὠφελήεις ἀντί τὸν σαυτοῦ φίλον;

καρ. εἴτου δέξ' ὧν διωκῆς εἰ μὴ ὠφελῆιν.

ερ. εἰ μοι πορίσεις ἀρ' ἴσον τὴν δὲ πεμμοίον,
 δίδως καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν.

*σινδουρίον om-
 nis supellex pre-
 ciosior.*

ὧν θυεθ' ὑμῆς εἴδον. καρ. δὲλλ' οὐκ ἐκφορα.

ερ. καὶ μὲν ὁπότετι * σινδουρίον τῶν δεσπότου
 ὑφέλων ἐγὼ σε λαμβάνειν ἐπιόω αἶε.

καρ. ἐφάτε μετέχειν αὐτὸς ὡς ἱσχυρῆς
 ἤκε γὰρ αἶ σοι * νασὸς δὲ πεμμοίον.

ερ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς αἶ κατήσθιδ.

καρ. οὐ γὰρ μετέχεις τὰς ἴσας παλακῆς ἐμοί.
 ὁπότετι ληφθεῖω πανουργήεις ἐγὼ.

ερ. μὴ μνησικακῆσης, εἰ σὺ φυλῶ κατέλαβες.
 ὄμ'

*νασὸς placenta
 genus de quo A
 the. lib. ult.*

Et mox sub auroram, placentam melleam,
Ficusq; habebam, & alia ut æquum est uescier
Maia genitum, atqui nunc pedem figens pedi.
Ac esuriens, equidem quiesco turpiter.

Car. Iure hæc pateris, nam tu cum haberes talia,
Alijs tamen damna inferebas crebrius.

Mer. Eheu miserum me, qui placentam amiserim,
Qua me hæctenus quarto die oblectaueram.

Car. Frustra interim absentem uocans desideras.

Mer. O' perna, quam nuper uorabam scilicet.

Car. Salta pede uno hic interim sub æthere.

Mer. O' calida quæ hæctenus uorabam uiscera.

Car. Ut uideo, tu dolore laboras uiscerum.

Mer. O' nuper æqua parte mixtū poculum.

Car. Hoc ebibe, at& alio statim te proripe.

Mer. Nunquid feres amico opem in re quapiam?

Car. Si huiusmodi sit qua iuuare te queam.

Mer. Igitur mihi (ut sacraſtis intus interim)

Panem laboratum in tabella scilicet,

Nouasq; carnes deuorandas porrige.

Car. Haud integrum est efferre quicq; horum foras.

Mer. Ego profecto si quando supellectilis

Preciosioris abstulisses quippiam,

Ut res herum lateret studui sedulo.

Car. Atqui huius & tu o' furcifer eras particeps;

Frequenter enim hinc placenta cedebat tibi.

Mer. Verum ipsemet hanc deuorabas hostiam.

Car. Neq; enim ut ego, tu uapulabas interim,

Si quando captus in aliquo essem crimine.

Mer. Noli obsecro, cum tu Phylam occupaueris,

Iniuriæ interim meminisse pristinae,

Sed me, Deorum gratia, in consortium

Proverb. Ne memineris malorum.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἄλλ' ὄν σωσίικον πρὸς θεῶν δέξασθέμε
 καρ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν οὖν θεοὺς εἰθάδε μὲν εἶς
 ερ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ὄσι βελτίω τολύ.
 καρ. τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀσεῖτον εἶναι σοι δοκεῖ;
 ερ. πατεῖς γὰρ ὄσι πᾶσ' ἴν' αὐ' πρᾶτῆι πῖς δὴ
 καρ. τί δῆτ' αὐ' εἴησ' ὄφελος ἡμῖν εἰθάδ' ὦν.
 ερ. πῆρ' αὖ πλὴν θύραν ξροφαῖον, ἰδρῦσασθέ με.
 καρ. ξροφαῖον, ἀλλ' οὐκ ὄρῶν ἐς οὐδέν ξροφᾶν.
 ερ. ἄλλ' ἐμπολαίον. καρ. ἀλλὰ πλοντοῦ μὲν, πῆ δὴ
 ὄρμῶ παλιγκάπηνον ἡμαῖς δεῖ φρέφν.
 ερ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυ. καρ. δόλιον; ἡκι σάνε
 οὐ γὰρ δόλου νῦν ὄρῶν, διμ' ἀπλῶν ἑρόπων
 ερ. διμ' ἡγεμόνιον. καρ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἦδη βλέπει
 ὡς θ' ἡγεμόνος οὐδέν δεκσόμεσθ' ἐπι
 ερ. εἰακῶνιος τοίνυ γ' ἐσομαι, καὶ πῆ ἐτ' ὄρεῖς.
 πλοντοῦ γὰρ ὄσι ἑσῶ συμφορώτατον,
 ποιεῖν ἀπῶνας μουσικὸς καὶ γυμικὸς.
 καρ. ὡς ἀγαθὸν ἐς ἐπωνυμίας πολμάς ἔχειν.
 οὐτος γὰρ ἔξδύρηκεν αὐτῶ βίοπιν.
 οὐκ ἐπὸς ἀπαντες οἱ δικάζοντες, θαμα
 απεύδουσιν ἐπ' πολοῖς γερᾶφθαι γερᾶμμασθ
 ερ. οὐκ ὄν ὠδὶ τούτοις εἰσῶ; καρ. καὶ πλῶν γε
 αὐτὸς πρὸσελθὼν πρὸς εὐφέαρ τὰς κηλίασ
 ἴν' ὄνθεως διακονικὸς εἶναι μοι δοκεῖς.
 ἰδρ. πῖς αὐ' φάσειε πού' τι χρεμύλος μοι σαφᾶς
 καρ. τί δ' ὄσιν ὡ βέλιπσε. ἰδρ. τί γὰρ δὴ ἡ κακῶς
 ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοντοῦ οὐτος ἤρξατο βλέπειν
 ἀπόλοφ' ἑπὸ λιμοῦ, καταφαχεῖν γὰρ οὐκ ἔχει
 καὶ ταῦτα γὰρ σωτῆρος ἰδρὸνσ ἀν δῖος
 καρ. ἦδ' αἰτία πῖς ὄσιν ὡ πρὸσ τῶν θεῶν.
 ἰδρ. θύην ἐτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ, καρ. πῖνος, οὐδέκα
ἰδρ. ὄπ

Vestrum legite.

- Car. Siccine maneres hic, relicto numine?
 Mer. Quod uestra sint nostris meliora scilicet.
 Car. Num transfugam fieri decorum iudicas?
 Mer. Illuc patria est, ubi egerit quis prospere.
 Car. Quis esset, hic si tu maneres, usus tui?
 Mer. Ad ostium me pro strophæo ponite.
 Car. Strophæon? atqui nil opus ho die strophis.
 Mer. Sed mercibus præficite me, Car. sed diuites
 Cum simus, ad quid institorem alere est opus?
 Mer. Sed Dolion, Car. ut qd Doliō? haud fuerit opus
 Agere dolis, ubi simplices mores ualent.
 Mer. Viæ ducem, Car. sed nunc recepit lumina
 Deus, ut necesse non sit amplius duce.
 Mer. Agonum ero præses; quid hic dicturus es?
 Etenim nihil Pluto fuerit mage cōmodum,
 Quàm facere agones Musicos, & Gymnicos.
 Car. Quàm nō malum est habere multa nomina,
 Hoc nanq; pacto ille sibi uictum repperit;
 Ea propter & qui iudicant, potissimum
 In plurimis student numerari literis.
 Mer. Ingreddiar ergo, Car. sed laua ante uiscera
 Puteum petens hic interim, dum protinus
 Mihi uidearis esse minister aptior.
 Sacerd. Quis indicabit mihi ubi nam sit Chremylus?
 Car. Quid hoc rei est o' optume? Sacer. qd ni q; male:
 Ut nanq; rursus ipse Plutus lumina
 Recepit, esurio interim, & fame maceror
 Miser, nec quod epuler habeo amplius, etiā
 Si sim sacerdos sospitatoris Iouis.
 Car. Cedo obsecro, quæ caussa te huc adegerit?
 Sacer. Nemo amplius sacrificat, Car. qua gratia?

*Prouerb. Quæuis terra
 ra patria.*

*Iocus in ambigua signi-
 ficatione. ερροφαίον ε-
 νιν ερ ιανιτορεν, ερ
 uersutū significat. uult
 aut dicere nō esse opus
 posthac uersutijs.*

Quoniā

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ιδρ. ὅτι πάντες εἰσι πολύσοι. καὶ τοι τότε
 ὅτ' ἔχον οὐδέν. ὁ μὲν αὖ ἦκων ἔμπαρος
 ἔθυσεν ἰδρῆϊόν τι θεοῖς. ὁ δὲ τις αὖ
 δίκλιν ἀποφυγών. ὁ δ' αὖ ἐκαλλιιδρῆ τόπος
 καὶ μετεκάλει τὸν ἰδρῆα. νῦν δ' οὐδὲ εἷς
 θυήτο πῆρ' ἅπαν οὐδὲν οὐδ' εἰσέρχεται.

πολλὰ ἀποπατησόμενοι γε πολὲν ἢ μέγιστοι.
 καρ. οὐκ ἔν τὰ νομιζόμενα σὺ βούτων λαμβανίης.

Ιδρ. τὸν δ' ἴα τὸν σωτήρα κἀντὸς μοι δοκῶ.
 χαίρειν ἐάσας, εἰ θεῶ δ' αὐτοῦ καταμνηεῖν.

καρ. θάρσει, καλῶς ἔσαι γὰρ ἰὼ θεὸς θέλη
 ὁ ζῆλος ὁ σωτῆρ γὰρ πάρεστιν εἰ θεῶδε

αὐτόματος ἦκον. Ιδρ. πάντ' ἀγαθὰ τοῖνυν λέγεις.

καρ. ἰσχυρόμεσθ' ἔν αὐτῇ δὴ γὰρ πόδι μινε.

τὸν πολὺ τον οὐ πῆρ πρὸ τῶρον ἰσχυρόμεσθ'.

τὸν ὁ παρθόδομον ἀεὶ φυλάττων τ' θεοῦ.

δὴ ἐκ δότω τις δεῦρο δᾶσθαι ἡμμεῖσ'.

ἴν' ἔχον προηγῆ θεῶ θεῶ σὺ. Ιδρ. πάνν μὲν ἔν.

πῆς in secū
 da persona

οἰοῦντα ταῦτα χρεῖ. καρ. ἐν πολὺ τον ἔξω * τίς κἀλεῖ.

γρ. ἐγὼ δὲ τί ποιά. καρ. τὰς χύψασ' αἶς τὸν θεόν
 ἰσχυρόμεσθαι, λαβοῦσ' ἑδί τ' κεφαλῆς φέρε
 σεμνάσ. ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτῇ ποιμίλῃ.

γρ. ὦν δ' οὐκ ἐν ἦλθον. καρ. πάντα σοι πεπραγέται
 ἢ ξέ γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.

γρ. δὴ μ'

PLUTVS.

Sacer. Quoniam simul omnes nunc diuitijs affluunt,

Atqui nihil cum possiderent pauperes,

Mercator huc se recipiebat quispiam,

Sacrificans, seruatus à periculis:

Deinde alius quod iuris iram uindicem

Vitasset, hostiam faciebat libere:

Alius litabat, & domi conuiuium

Faciens, sacerdotem uocabat sedulo:

Nunc nemo prorsus omnium sacrificat,

Nemo amplius templi penetralia appetit,

Præter cacaturi magis decem quàm millia:

Car. Igitur ab his quæ lege sancita accipis.

Sacer. Imò, ut mihi uidetur, ipsum commode

Sinam ualere sospitorem Iouem,

Isthocquæ permanebo posthac in loco.

Car. Confide, sat bene erit, uelit saltem Deus.

Adestquæ nobis sospitator Iupiter,

Veniens sua sponte. Sacer. oia bona nuncias.

Car. Porro' reponendus (sed exspecta parum)

Eo' loci Plutus fuerit, quo iam prius

Positus erat:

In ipsa templi, nempe Pallados, abdita,

Vt illud ipse seruet omni tempore.

Sed afferat huc quis interim accensas faces,

Quas ipse præferas Deo. Sacer. recte quidem

Oportet illa namque fieri singula,

Car. Heus tu, quis es? Plutum interim mihi euoca.

An. Porro' ipsa quid faciã? Car. accipe ollas in caput

Tuum, atque eas gere dum reposuerimus Deum:

Etenim hic ades uarijs amicta uestibus.

An. Cur autem ego ueni? Car. oia ex sententia

Cedunt tibi: nam & iuuenis aderit sub uesterum.

n Ego

Ventrem purgantes.

Ἀποωατέω uentrem

expurgo.

τίς κἀλλί. De incerta

aliqua persona dicitur.

τίς αὐτῆς in secunda

persona positū est.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Γρ. ἄλλ' ἔρχε μὲν τοι, νῆ δ' ἴ, ἐγγυᾶ σὺ μοι
ἤξην ἐκείνον ὡς ἔμ', οἷ ὅ τὰς χύφαις.

καρ. καὶ μὴ πολὺ τῶν δῶμων χύφαι τῶν αὐτῶν
αὐτὰ ποιοῦσὶ, ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύφαις
ἢ γράψῃς ἔπεισ' ἀνώτατά τω. τῶν τῆς δὲ νῦν
τῆς γράψῃς. ἐπιπολῆς εἴησιν αἱ χύφαι.

Ostionarij Catalectici.
Anapest. Catalect.

χο. οὐκ ἔτι τοίνυν γ' εἰσὸς μέλλω οὐδ' ἡμῶς, ἀλλ' ἀναχθῆναι
εἰς τ' οὐ ποθεν γὰρ κατόπιν τοῦ τῶν ἄδοντος ἔπεισται.

Τ Ε Λ Ο Σ.

PLVTVS.

An. Ego per Iouem, si illum mihi promiseris

In tempore ilico affuturum, ollas feram.

Car. Atqui uideo contrarium, ollis cæteris,

Istæ faciunt: est namq; spuma in cæteris

Ollis superior, huius autem nunc anus

Ollas, modum præter, superne est cernere.

Cho. Porro' haud cunctandū posthac nobis fuerit, sed pperandum

Interim; oportet enim à tergo, illos cantantes, nos comitari.

FINIS.

Alludit ad uocabulum
ῥοαῦς, quod ἔσ' ἀνῆ
ἔσ' spumam ebullitiōis
significat.

1777

... the ...
... the ...
... the ...
... the ...

... the ...
... the ...
... the ...

... the ...
... the ...
... the ...

1777

...

ORNATISS.

VIRO ANSELMO EPHORINO, AMICO

suauiss. suo. Eobanus Hessius S.

Qua tibi praesentum meritis Anselme probata est,

Hæc eadem absentum debuit esse fides.

Sic tua de nobis merita est liberrima uirtus,

Musarumq; tibi non simulatus amor.

Vt si quo merito te prosequeremur honore,

Mensuræ fieret pignus amicitie.

Ergo ego que poni arti tibi signa fauoris,

Sed quia nulla habui munera, nulla dedi.

Nunc tamē ista tuo que dona parauit amico,

Ingenij Thomas dat monumenta sui.

Que proprio quanquam cultu satis apta uenirent,

Plus numeris uoluit culta uenire meis.

Accipe & eximio cōmenda munus amico,

Munus plus precio quam grauitate potens.

Nam quantum sit onus, quam magni cura laboris

Adseruisse sibi scripta aliena, uides.

Præcipue ut placeant Graiorum uersa Latinis

Auribus, hoc paucis est Ephorine datum.

In primis numeros numeros qui reddere possent,

Vix tibi de multis unus & alter erunt.

Quanquam sunt etiam multi, qui fortiter audent

Carmina Romano uertere græca sono.

Cum tamē exhibeant nil, quam quod fortiter audent.

Præstitit ausuros exhibuisse nihil.

Non tamen ergo sua fraudandi laude fuerunt,

Qui bona de Græcis nostra dedere bonis.

Sic modo Romane quam plurima Græca loquantur,

Non operæ precium commemorare fuit.

Sic Venatoris Romano carmine Thomæ

Iam loquitur noster factus Aristophanes.

Non equidem totus, nec enim fuit utile totum
Vertere, quod melius Comica Græca sonent.
Hoc tamen ingenij speciem dedit utile Thomas,
Forſitan exemplum ſi placuiſſe queat.
Nam qui nuper erat noſtris ſine lumine Plutus,
Nunc noua Romana lumina fronte gerit.
Perlege fronte ſales hilari, quos Comica multo
Conſperſos Charitum Muſa lepore dedit.
Inde uale, nec te piget meminiffe tuorum,
Qui tibi non temere cura recepta ſumus.
Longius in noſtris ſeu te ſors detinet oris,
Seu iubet Italidos regna ſubire plage,
Viue, uale, & facilis numera bona tempora uite,
Quæ tibi ſit felix, & diuturna precor.

Τέλος.

LECTORI.

- P**lacuit in gratiam tuam candidè lector, subnotare errores, qui in
 curia corū, quos prælo præstarat Typographus, admissi sunt.
 Tu studium nostrum, in hoc nimirum quod prodesse uoluimus, boni
 consulere non grauaberis. Itaq; B. folio 2. facie. 2. in margine lege
 εὐορκος. qui sic iurat, ut fidem ei habere possis.
 C. fol. 3. fā. 2. in margine lege ἀνδραγαθία.
 D. fol. 2. fā. 2. uers. 13. lege φράσαι μοι. Item fol. 3. fā. 1. uer. 7. lege
 Thymum. Ibidem uer. 12. lege auxilliumq; geminata ll litera. Ibi-
 dem uer. 14. deat.
 E. fol. 3. fā. 1. reponè in marginem: Erat autē, quod supplicantes fere-
 bant in manu ramus oliuæ, nempe petendæ misericordiæ signum.
 ἔλαια enim ἔλειος hoc est diua et misericordia, quantitate me-
 die syllabæ duntaxat differunt. Vel ideo portabant, q; Palladis au-
 xilium implorarent, quæ prima apud Athenienses oliuæ plantati-
 onem docuisset. Meminit huius aræ Aristides in Panathonaico: Ἐ-
 Eurip. in Tragœdia de Heracle. Hanc autem historiā Pamphilus
 in Tragœdia quadam, ineptus, ac etiā præter decorum introdu-
 xerat, quem hic Aristophanes comica amarulentia perstringit. Ibi-
 dem fol. 4. fā. 2. uer. 16. lege πανδοκίετρα.
 F. fol. 1. fā. 1. uer. 18. lege putatis.
 G. fol. 4. fā. 2. uer. 8. lege ὄνον.
 H. fol. 3. fā. 1. uer. 25. lege alliorum.
 I. fol. 1. fā. 1. uersum nonū sic lege: Bona ominabantur. Strepebat au-
 tem humus. Ibidem fol. 4. fā. 1. in margine lege Proserpine.
 K. fol. 2. fā. 1. uer. 9. mordetis. Ibidem fol. 3. facie. 2. in margine
 lege. ἑρσοία.
 L. fol. 2. fā. 1. uer. 15. affuturam.

1869950

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.